

[22nd March 1965]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT.

NOMINATION TO RULES COMMITTEE.

MR. SPEAKER : Under rule 229 (1) of the Madras Legislative Assembly Rules, I hereby nominate the following Members of the Madras Legislative Assembly to be members of the Committee on Rules.

1. The Hon. Sri M. Bhaktavatsalam.
2. The Hon. Sri V. Ramaiah.
3. Sri V. R. Nedunchezian.
4. Sri Saw. Ganesan.
5. Sri T. L. Sasivarna Thevar.
6. Sri K. R. Nallasivam.
7. Sri P. Ramachandran.
8. Sri K. Parthasarathy.
9. Sri M. Kalyanasundaram.
10. Sri S. Madhavan.
11. Sri K. Narayanaswamy Pillai.
12. Sri N. Ramachandra Reddi.
13. Sri G. Rajaram.
14. Sri R. Ponnappa Nadar.

The Speaker is the ex-officio Chairman of the Committee.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1965-66.

- (1) DEMAND NO. XVI—AGRICULTURE : (2) DEMAND NO. XVII—ANIMAL HUSBANDRY : (3) DEMAND NO. XXXIX—CAPITAL OUTLAY ON AGRICULTURE : (4) DEMAND NO. XLVII—CAPITAL OUTLAY ON SCHEMES OF GOVERNMENT TRADING.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 8,72,39,700 under Demand No. XVI—Agriculture.”

திரு. கோ. சி. மணி : “விவசாயத்தில் முன்னேற்றத்திற்கான தடைகள் பற்றி விவாதிக்க” என்பேரில் இருக்கும் வெட்டுப் பிளவு ரேஷனையைப் பிளவு செய்யப்படுகிறதேன்.

“ That the allotment of Rs. 8,72,39,700 under Demand No. XVI—Agriculture be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,91,79,100 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry.”

22nd March 1965]

திரு. ம. கமலநாதன் : “கால்நடைப் பண்ணைகளை ஒவ்வொரு வட்டம் தோறும் நிறுவுவது பற்றி விவாதிக்க” என் பேரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 2,91,79,100 under Demand No. XVIII—Animal Husbandry be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 18,15,100 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture.”

திரு. து. ப. அழகமுத்து : “வேளாண்மை ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் அதிகரிக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்த” என் பேரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 18,15,100 under Demand No. XXXIX—Capital Outlay on Agriculture be reduced by Rs. 100”.

THE HON. SRI P. KAKKAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 60,54,41,000 under Demand No. XLVII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading.”

SRI K. T. KOSALRAM : Sir, on a point of information. The subject, ‘Schemes of Government Trading’ comes under the portfolio of the Hon. the Minister for Food. But, the Hon. the Minister for Home has now moved the Demand ‘Capital Outlay on Schemes of Government Trading’. So, I would like to know whether the Hon. the Minister for Food will reply to the points raised by the hon. Members during the discussion on this Demand.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : டிமான்டுகள் எப்படி எப்படி இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அதன்படி பிரேரேபிக்கப்படும். எந்த அமைச்சர் வேண்டுமென்றாலும் எந்த டிமானிடையும் பிரேரேபிக்கலாம். இதில் ரகாயன் உரங்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. கொள்முதல் செய்வது, இதுவும் ஸ்டேட் டிரேடிங்-இல் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, “அரசாங்கம் நடத்தும் வாணிபங்களில் உள்ள குறைகளைச் சுட்டிக்காட்ட” என் பேரிலுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 60,54,41,000 under Demand No. XLVII—Capital Outlay on Schemes of Government Trading, be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Demands and the Cut Motions are before the House for discussion.

* **கனம் திரு. பூ. கக்கன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பரத நாட்டில் விசேஷமாகத் தமிழகத்தில் நிலவளமும் நீர் வளமும் குறைந்திருந்த போதிலும் அதை நல்லமுறையில் பயன்படுத்த பல ஆண்டுகளாக அன்னிய ஆட்சி தவறியிருந்தது. அதை நாம் சுதந்திரம் பெற்ற

[திரு. டி. கக்கன்]

[22nd March 1966]

பிறகு, தமிழகத்தில் நல்லமுறையில் நில வளத்தையும் நீர்வளத்தையும் பயன்படுத்த வேண்டும், அதன் மூலம் உணவினை மக்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் அரசாங்கம் திட்டமிட்டு வேலை செய்து வருகிறது. அதன் காரணமாகப் பெரிய அணைக்கட்டுகள் எல்லாம் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பல லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்கள் இதன் மூலம் பாசன வசதி அடைந்து உணவு உற்பத்தியும் பெருகியிருக்கிறது. எவ்வளவு தான் உற்பத்தி செய்தாலும் சில சமயங்களில் பருவ மழை தவறும்போது பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த வருடம் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பருவ மழை தவறியதின் காரணமாக, அந்த வட்டாரத்திலுள்ள விவசாயப் பெருமக்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன. அதைப் போக்குவதற்கு எல்லா இலாகாவின் சார்பாகவும் உதவி செய்தற்கு எத்தனித்து வருகிறார்கள். விவசாயப் பெருமக்கள்தான் இந்த நாட்டுக்கு முதுகெலும்பு போன்றவர்கள், அவர்கள் எவ்வளவுதான் வேலை செய்தாலும் பருவமழை அவர்களுக்குச் சாதகமாக இருக்கவேண்டும். பருவமழை ஒழுங்காகப் பெய்தால் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கும். விவசாயப் பெருமக்களும் நன்றாகப் பாடுபட்டு உற்சாகத்தோடு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டு வருவார்கள். தமிழகத்தின் நெல் களஞ்சியமாக விளங்குகிற தஞ்சை ஜில்லாவில் விவசாயப் பெருமக்கள் அதிக அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகை ஆகாது. அதுவும், தமிழகத்தில் உணவு நெருக்கடி ஏற்பட்டபோது, அவர்கள் குறுகிய காலப் பயிர்களை, குறிப்பாக குறுவை போன்ற நெல்லை, சாகுபடி செய்து உணவினை நமக்குக் கொடுத்தார்கள். அதன் காரணமாக, ஏற்பட்ட உணவு நெருக்கடி கூடத் தீர்ந்தது என்று சொன்னாலும் அது மிகை ஆகாது. ஆனாலும் அந்தச் சமயத்தில் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டோம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். தஞ்சை ஜில்லாவிலிருந்து மட்டுமல்ல, எங்கெல்லாம் கிடைக்குமோ அங்கெல்லாம் நமது மதிப்புக்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் அவர்களும், தக்க ஏற்பாடு செய்து கலெக்டர்கள் நேரடியாகச் சென்று உணவுப் பொருள்களை வாங்கி, உணவு நெருக்கடியைத் தமிழகத்திலிருந்து நீக்குவதற்கு அரும்பாடு பட்டார்கள். இந்த மன்றத்தின் மூலமாக விவசாய மக்களுக்கு விவசாய மந்திரி என்ற முறையில் எனது இதயப்பூர்வமான நன்றியறிதலையும், பாராட்டுதலையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னென்றால், விவசாயிகள் மிகவும் நல்ல முறையில் வாழ்ந்தால்தான் அதிக உணவு உற்பத்திப் பெருகுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். வள்ளுவர் கூட—

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவரீ

என்று பாடி வைத்துள்ளார்கள். இன்றைக்கு டிபாக்டர்கள் வந்திருக்கின்றன. அன்றைக்கு மாடுகளை வைத்துக்கொண்டு உழுதார்கள். தமிழகத்தில் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய ஆங்காங்கு பண்ணைகளை ஏற்படுத்தியும், தனிப்பட்ட முறையில் மாடுகளை வளர்க்கவும் உதவி செய்து, கால்நடைகளை எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு அரசாங்கம் அத்துறையில் பாடுபட்டு வருகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வாயிலாகவும் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்யவும், உணவு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்கவும், இன்னும் அதிகப் பணிகளைச் செய்யவும் ஏற்பாடு செய்து அரசாங்கம் பாடுபட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இந்த நாடு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு தொடர்ந்து காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்து வருகிறது. அரசாங்கப் பொறுப்பை ஏற்ற உடனே குறிப்பாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, முதலிலேயே கடன்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கடன் நிவாரண மசோதாவைக் கொண்டு வந்தது. முதலைப் போல இரு மடங்கு வட்டி கொடுத்திருந்தால் கடன் ரத்து என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்து லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்தது. அந்தச் சமயத்தில் ரொம்பப் பேர்கள் கடனில் ஆழ்ந்து நிலத்தைப் பறி கொடுக்கும் நிலையில் இருந்தார்கள். அந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக எத்தகைய நன்மைகள் ஏற்பட்டன என்பதை கணம் அங்கத்தினர்கள் அறிவார்கள், தமிழக மக்களும் அறிவார்கள்.

22nd March 1965]

[திரு. டி. கக்கன்]

அடுத்தபடியாக, ஒருசில நிலம் உடைய விவசாயிகள் இருந்தாலும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியம் வேண்டும் பாட்டுக்குத் தகுந்த பாகம்வேண்டும், அப்போதுதான் உற்சாகமாக உழைப்பார்கள், உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள் என்று, தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை இந்த ஆளும் கட்சியின் சார்பாக அப்போது இருந்த அரசாங்கம் கொண்டு வந்தது. அடுத்தபடியாக நியாய வாரச் சட்டம் கொண்டு வந்தது. அடுத்தபடியாக உச்ச வரம்புச் சட்டம் கொண்டு வந்து அதன் மூலமாக விவசாயப் பெருமக்களுக்கு ஊக்கம் அளித்தது. ஒரு சிலர் நினைக்கலாம் இந்தச் சட்டத்தினால் உற்பத்தி குறைந்தது என்று. அந்த முறையில் ஒரு சிலர் வேண்டுமானால் சொல்லலாம். குறிப்பாக பல்லாண்டுக் காலமாகக் கஷ்டப்பட்டு, பாடுபட்டு பலன் இல்லாது இருந்தவர்களுக்கு ஓரளவுக்கு பாட்டுக்குத் தகுந்த பாகம் வர வேண்டுமென்று உச்ச வரம்புச் சட்டம் போன்ற சட்டங்களைக் கொண்டு வந்து விவசாயப் பெருமக்களுக்குப் பெரும் உதவி செய்திருக்கிறது. அதனால் விவசாயப் பெருமக்கள் நன்றாகப் பாடுபட்டு உற்பத்தியைப் பெருக்குகிறார்கள். இருந்தாலும் விவசாயிகளுக்குச் சில சமயங்களிலே கஷ்டங்கள் வந்து விடுகின்றன. சில சமயங்களில் நன்றாகப் பருவ மழை பெய்தாலும் பூச்சி வந்து விடுகிறது. பூச்சிகளால் ஏற்படும் கஷ்டத்தைப் போக்க பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகள் கொடுத்து, அதுவும் சகாய விலையில் கொடுத்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டுமென்று கூட்டுறவு மூலமாக ஒத்தாசை உதவிகள் செய்து வருகிறோம் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக நாம் எதற்கு எடுத்தாலும் அரிசிதான் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். டாக்டர் சொன்னால்தான் கேழ்வரகு, சாப்பிடுகிறார்கள். கம்பு வேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் பெரும் பகுதி அரிசிதான் வேண்டியிருக்கிறது. முன்பெல்லாம் தொழிலாளர்கள் கைக்குத் தல் அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட்டு நன்றாக புஷ்டியாக இருந்தார்கள். இப்போது நாளுக்கு படி அல்லது ஐந்து படி இருந்தாலும் ரைஸ் மில்லுக்குக் கொண்டுபோகும் நிலையைப் பார்க்கிறோம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கும் விவசாயிகளுக்குப் பயிர்களுக்கு நோய் வராமல் தடுத்து நிறுத்த அரசாங்கம் பலவித உதவிகளைச் செய்து வருகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உரம் கொடுக்கிறோம். மற்றும் மண் வளப் பாதுகாப்புச் செய்து கொடுக்கிறோம். இந்த விதமான ஒத்தாசை உதவிகள் செய்தாலும் பயிர்களுக்கு நோய்கள் வந்துவிடுகின்றன. அதற்காக பூச்சிகளைக் கொல்லும் மருந்துகளைக் கொடுத்து நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய அவர்களுக்கு உதவிகளைச் செய்ய அரசாங்கம் பாடுபட்டு வருகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆகையால், நமது நாட்டிலே, சோதனை மிகுந்த காலத்திலே, விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட வேலைகளை, எம்ர்ஜென்ஸியை முன்னிட்டுக் கொஞ்சம் ஒத்திவைத்தோம், அதாவது கட்டடங்கள் கட்டுவதை யெல்லாம் ஒத்திவைத்தோம். அவைகளையெல்லாம் மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்கிறோம். இந்த எம்ர்ஜென்ஸி காலத்திலே அதிகமாக உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்கிறோம். மத்திய சர்க்காரும் எவ்வளவு ஒத்தாசை உதவிகள் செய்ய வேண்டுமோ அவ்வளவு செய்து கொண்டிருக்கிறது. க்ராஷ் ப்ரொக்ராம் என்ற முறையில் சில கோடி ரூபாய்கள் கொடுத்து, கால்நடை வளர்ப்பதில், கோழி வளர்ப்பதில், ஆடு வளர்ப்பதில், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதில், ஒத்தாசை உதவிகள் செய்து வருகிறார்கள் என்ற விவரத்தைச் சமர்ப்பித்து, இந்த மான்யக் கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கோ. சி. மணி: மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இங்கே நடைபெற இருக்கிற வேளாண்மைத் துறை மான்யக் கோரிக்கை மீதான விவாதத்திலே எங்களுக்கு கட்சி சார்பாகத் தரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. கோ. சி. மணி]

[22nd March 1965]

அமைச்சர் உரை ஆற்றிய நேரத்தில் தமிழ் நாட்டில் இதுவரை காங்கிரஸ் அரசாங்கம், ஆளுகின்ற கட்சி சார்பாகவே கொண்டு வந்திருக்கிற விவசாய சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களினாலேயே பல சீர்திருத்தங்கள் ஏற்பட்டன என்றும், தமிழ் நாட்டிலே விவசாயத்திலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் தம்முடைய முன்னுரையிலே சட்டக் காட்டினார்கள். ஆனால் விவசாயத்திலே முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது எத்தனை சதவீதம், எந்த அளவுக்கு அது முன்னேறியிருக்கிறது என்பதையும் புள்ளி விவரமாக இந்த அறிக்கையிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் எந்தச் சட்டத்தைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் மறக்காமல் குறிப்பிட்டாரோ, அந்தச் சட்டத்தின் காரணத்தினாலேயே தமிழ் நாட்டில் பல இடங்களில் விவசாயச் சீர்திருத்தங்கள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அவர்கள் கொண்டு வந்த தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டமானாலும், நியாய வாரச் சட்டம் ஆனாலும், நிலவுடமை உச்சவரம்புச் சட்டம் ஆனாலும், அல்லது தற்போது கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிற மைனர் இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் ஆனாலும், எந்தச் சட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் கூட, உண்மையிலேயே அதிலே தகராறுகள், கோளாறுகள் இருப்பதை நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியவில்லை. காரணம் இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை நாங்களே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினோம் என்று ஒப்புக்கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தச் சட்டங்களினால் எப்படிப்பட்ட இடையூறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று தமிழகத்திற்கு வந்து சென்ற அமெரிக்க நிபுணர்கள் சுட்டிக் காட்டியதை அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குப் பதில் தான் நாங்கள் அளித்திருக்கிறோம், அரசாங்கம் அளித்திருக்கிறதே என்று சொல்லக்கூடும். அமெரிக்காவிலிருந்து வந்த குழு தன்னுடைய ரிப்போர்ட்டில் குறிப்பிட்டிருப்பது “தஞ்சாவூர், மேல் கோதாவரி, ஷாணாபாத் ஆகிய மாவட்டங்களில் நில தஸ்தாவேஜிகளில் குடியானவர்களைப் பற்றியுத் தகவல்களே இல்லை. இப்போதும் கூட நிலச்சுவான்தார்கள் குடியானவர்களை ஒரு நிலப்பரப்பிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு மாற்றி, நிலக் குத்தகை, வாரச் சட்டங்களின் நோக்கத்தையே குலைக்கிறார்கள். ஆக, பெரும்பாலான குடியானவர்களுக்கு நிலத்தில் பாத்தியதை ஏதும் கிடையாது. அவர்கள் மிதமிஞ்சிக் குத்தகை செலுத்துகின்றனர். எதிர்காலத்தில் தங்கள் எந்தவிதமான என்ன என்பது பற்றி நிச்சயமற்ற நிலையில் இருக்கின்றனர்” என்பதாகும். இப்படி அந்த அமெரிக்கக் குழு தன்னுடைய யாதாஸ்திலே குறிப்பிட்டிருந்தது. அந்த நேரத்தில் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தைப்பற்றியும், தஞ்சாவூரில் குத்தகை அதிகம் என்பதையும் அதே குழு தன்னுடைய யாதாஸ்தில் சொல்லியிருக்கிறது.

“தேசத்தின் மிக மோசமான நிலக்குடிமுறை உள்ள மாவட்டம் தஞ்சாவூர். குத்தகைக்காரர்களும், பண்ணையாட்களும் ஏராளமாக உள்ளனர். இங்கு சொந்தச் சாகுபடி முறை அதிகம் ஆக்கம் பெறவில்லை. சிறிய, பெரிய, நிலச்சுவான்தார்கள் அனைவரோடும் உடலுழைக்காத கனவான்களாயுள்ளனர். வழக்கமான மொத்தக் கண்டு முதலில் 40 சத வீதம் தான் நேரிய குத்தகை என 1956-ம் வருடச் சட்டம் நிர்ணயித்துள்ளபோதிலும் 60 முதல் 65 சத வீதம் வரை குத்தகை வசூலிக்கப்படுகிறது. சட்டம் என்பது அமுலாக்கப்படுவதற்காக நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற போக்கில் சர்க்கார் அதிகாரிகள் நடக்கின்றனர். இந்தச் சூழ்நிலையில் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் தம் உடமைக்காகத் தற்காப்பு செய்து கொள்ளும் அவசியமே ஏற்படவில்லை”

என்று அந்த யாதாஸ்தில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய அரசு ஒரு வாரத்திற்குப் பின்னால் அதை மறுத்து ஒரு அறிக்கை விட்டது. அதுவும் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதிலே குறிப்பிட்டிருப்பது :

“போர்டு தனது அறிக்கையில் ஸ்டேடி ஜின்ஸ்கியின் அறிக்கை மேலெழுந்த வாரியானது என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. அவர் எட்டுக் கிராமங்களுக்கு யட்டூம் வஜ்யம் செய்தார். அந்த 8 கிராமங்கள்

22nd March 1965]

[திரு. கோ. சி. மணி]

கூட மாவட்டத்தின் பெரும்பாலான பகுதிகளுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கக்கூடியவை அல்ல. மாவட்டத்தில் பாபநாசம், மாயூரம், சீர்காழி, நன்னிலம், மன்னார்குடி ஆகிய வட்டங்களுக்கு அவர் செல்லவில்லை. விரிவான விசாரணைகளும் நடத்தவில்லை."

இங்கே வந்த குழு நம்முடைய அரசுக்குத் தெரியாமல் வந்தது அல்ல. நம்முடைய அரசுக்குத் தெரிந்துதான் வந்தது. அதுவும், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திற்கு குழு வந்து விட்டு, மாயூரம், மன்னார்குடி, பாபநாசம் இப்படிப்பட்ட இடங்களுக்கு அந்தக் குழு செல்லவில்லை என்றால், அது குழுவின் பொறுப்பா அல்லது நம்முடைய பொறுப்பா என்பதை இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன். அடுத்து, உச்சரவம்புறறிச் சொல்லுகிற நேரத்தில்

"தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் உபரி நிலமே கிடையாது. ஆகவே, நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் என்பது வெறும் காகிதத் திட்டம் தான் என்று லேடி ஜின்ஸ்கி குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் அதிகாரப் பூர்வமான அதிகாரிகளிடமிருந்து (நிலச் சீர்திருத்தம்) கிடைத்துள்ள தகவல்களைப்படி தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சுமார் 26,000 ஏக்கர் நிலங்கள் உபரியாக இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது."

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் 26,000 ஏக்கர் யாரிடமிருந்து வாங்கப்பட்டது, வாங்கப்பட்ட நிலத்தை யார் சாகுபடி செய்தார்கள் என்ற விபரம் இந்தச் சபையில் இதுவரையில் வைக்கப்படவில்லை. இனிமேல் தெரிவித்தார்களேயானால், மெத்த மகிழ்ச்சி. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நம்முடைய அரசாங்கமும், குழுவும் மாறி மாறி விட்ட அறிக்கைகளுக்குப் பிறகு, ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு புது டெல்லியில் இங்கே முன்பு நிதி அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருந்து, இப்பொழுது அங்கே உணவு அமைச்சராக இருக்கிற நமது பெருமதிப்பிற்குரிய திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தீவிரச் சாகுபடி சம்பந்தமான உயர்மட்ட அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு மகாநாடு கூட்டப் பேசிய நேரத்தில் அவரே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தீவிரச் சாகுபடித் திட்டப் பகுதிகளின் முக்கிய அதிகாரிகள் மகாநாட்டைத் துவக்கி வைத்து திரு. சுப்பிரமணியம் கூறியிருக்கிறார். பல இடங்களில் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்களுக்கு "மடக்கி" கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு அமெரிக்க நிபுணர் சமீபத்தில் தெரிவித்த கருத்தைத்தான் ஒப்புக்கொள்வதாகவும் மந்திரிகுறிப்பிட்டார். இந்த அரசு மறுத்ததை மத்திய அரசு அமைச்சர் அவர்களே ஒத்துக்கொண்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள், அதை அடுத்து "லிஜிச்சலிஸ் குடியானவருக்கு 60 சத விதம் நிலக்காரருக்கு 40 சத விதம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் நிர்ணயிக் கப்பட்ட அளவிற்கு அதிகமாக, கட்டாயப் படுத்தி குடியானவர்களிடமிருந்து சில நிலக்காரர்கள் "வாரம்" வசூலித்திருப்பது தமக்குத் தெரியும் என்றார் திரு. சுப்பிரமணியம். அதை அடுத்து அவர் மேலும் கூறியதாவது :

"நமது குறைபாடுகளை வெளிநாட்டவர் சுட்டிக்காட்டி விட்டாரே என்பதற்காக நாம் வெட்கப்பட வேண்டியதில்லை."

கடந்த 3 ஆண்டுக் காலத்தில் தீவிரச் சாகுபடித் திட்டம் அமலாக்கப்பட்டு வரும் விதம் திருப்பதி யளிப்பதாயில்லை என்பதைப்பற்றியும் அவர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

"தீவிரச் சாகுபடித் திட்டப் பகுதிகளிலுள்ள அரசாங்க விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் விதைகளில் கலப்படம் நடக்காதபடி உன்னிப்பாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். 10 சத விதம் அளவுக்குக் கலப்படம் நடப்பதாக எனக்குத் தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. பதிவு செய்யப்பட்ட சாகுபடியாளர்கள் பெருமளவில் உற்பத்தி செய்யும் விதைகளில் கலப்படம் இன்னும் அதிகமாக இருக்கும்"

என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மத்திய அமைச்சர் அவர்களே வெளியிட்ட தகவல்களைச் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறேன். குறிப்பாக சட்டங்களினால் நிலச் சீர்திருத்தம் இங்கே உண்டாகியிருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறை அபி

[திரு. கோ. சி. மணி]

[22nd March 1965]

விருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்று அதைத்தான் முன்னுரையிலே மிகத் தெளிவாகவும், அழுத்தமாகவும், குறிப்பிட்டிருக்கிறார் நமது அமைச்சர் அவர்கள். ஆனால், இன்றையதினம் அமெரிக்கக் குழுவின் அறிக்கையைப் பார்த்தாலும், மத்திய அமைச்சரவை அமைச்சர், அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டுப் பேசிய நேரத்தில் சொல்லியிருக்கிற கருத்துக்களைப் பார்த்தாலும், நாம் சொல்ல வேண்டிய அளவிற்குச் சொல்லாமலேயே இருக்கும் நிலைமைகள் தெள்ளத் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றன. இதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக இந்த ஆண்டு அறிக்கையிலே மூலதனச் செலவுக்காக ரூ. 18,15,100-க்குத் தான் அனுமதி கோரியிருக்கிறார்கள். சென்ற இரு ஆண்டுகளையிட இந்த ஆண்டு கோரப்பட்ட தொகை கொஞ்சம் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டிலே மூலதனச் செலவுக்காக ரூ. 26 லட்சம் சொச்சம் தொகைக்குத் தான் இந்த மாமன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கேட்டார்கள். இந்த ஆண்டு ரூ. 18 லட்சம் சொச்சம் தான் கோரியிருக்கிறார்கள். மூலதனச் செலவுக்காக கொஞ்சம் குறைந்த தொகை கேட்போதிலும், வேளாண்மைக்கு ரூ. 8,72,39,700-க்கு மேற்படாத தொகை தேவை என்று இந்த ஆண்டு தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையைக் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கேட்டிருந்த போதிலும், மூலதனச் செலவுக்காக கேட்கப்பட்ட தொகை இன்றைய தினம் குறைந்து காணப்படுகிறது. மூலதனச் செலவு அத்தனையும் இந்தத் தொகையில் முடிந்துவிடுமா? திட்டம் ஏராளமாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி போதாது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பசந்தான் உரம் பற்றியும், செயற்கை உரம் பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நாம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தழை உரம் போடுவதை இன்னும் அதிகரித்துக் கொண்டு போகிறோம் என்று நினைத்தாலும்கூட, நாம் எட்டிலே போட்டுக் காட்டுகிறோமே தவிர, நாட்டிலே வெட்டப்பட்ட குழிகள் எத்தனை, வெட்டப்பட்ட குழிகளின் மூலம் எத்தனை டன் உரம் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்று யாரும் கணக்குப் போட்டதாகத் தெரியவில்லை. குழி வெட்டப்படாமலேயே வெட்டப்பட்டது என்று எட்டிலே காட்டப்படுகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். வெட்டப்பட்ட குழிகளில் போடப்பட்டு என்ன என்பதை யாராவது அளந்து பார்த்தார்களா? குழிகள் வெட்டப்படாமலேயே மெஷர்மெண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பரிதாபகரமாகக் கூறவேண்டியிருக்கிறது. வெட்டப்பட்ட குழிகளில் என்ன போடப்பட்டு, அது உண்மையான உரம் தானா, அந்த உரம் உண்மையிலேயே உபயோகப்படுத்தப்பட்டதா என்று விவரம் நாம் இதுவரையில் சேகரிக்கவில்லை. நிதி நிலையை அறிக்கையைப் படிக்கிற நேரத்தில் ஒவ்வொரு கோரிக்கையையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமே என்று புள்ளி விவரங்கள் ஓடி, ஓடி அவசரம் அவசரமாகச் சேகரிக்கப்படுகின்றதே தவிர, எட்டளவில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, கிராமங்களில் உண்மையாகவே உரம் தயாரிக்கப்பட்டதா, உரம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டதா என்பதை யாரும் விசாரித்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆட்டுக்கடை, மாட்டுக்கடை போட்டு, விவசாயிகள் இன்னும் கிராமங்களில் உரம் சேர்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். அதன் பலனை அனுபவித்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஆட்டுச் சாணம், மாட்டுச் சாணம் இவைகளைக் கிராம மக்கள் எருவாக உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அது நல்ல உரம் என்று நிரூபித்துக் காட்டப்படுகிறது. அதற்கு ஏற்படுகிற செலவுத் தொகையும் குறைவு. அந்த உரத்திற்கும், இந்த உரத்திற்கும் அகின்ற செலவுத் தொகையை எண்ணிப் பார்த்தால் எவ்வளவு வேறுபாடு குறைந்து காணப்படுகிறது என்பதைத் தான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். சுட்டங்களில் இருக்கிற கோளாறுகளை நாம் சுட்டிக்காட்டும்பொழுது இல்லை என்று பதில் சொல்லுவதற்கு எட்டளவில் இடம் ஏராளமாக இருக்கிறது. உண்மையான நிலையைப்பற்றிச் சொல்கிறேன். கிராமங்களில் இருக்கிற நிலைமைகளைப் பற்றிச் சொல்கிறேன். விதிகளில் இருப்பதைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு, விதிகளில் உள்ளபடி கிராமங்களில் நடைமுறையில் நடத்தப்படுகின்றதா என்பதைப்பற்றி பரிசீலித்து ஆராயும்படி நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

22nd March 1965]

[திரு. கோ. சி. மணி]

இங்கே ஏதோ திட்டம் போடுகிறோம். திட்டத்தை எட்டிலே போட்டுவிட்டுச் சொல்வது நல்லதல்ல என்பதைத் தங்கள் மூலம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன்.

இங்கே உற்பத்தி பற்றி சொல்கிறோம். 5:30 லட்சத்துச் சொச்சம் உற்பத்தி இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஆகியிருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உரத்தின் அளவு அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, சேகரிக்கப்பட்ட உரம் என்ற கணக்கில் எழுதினவுடனேயே அது அவ்வளவும் வயலில் போய் சேர்ந்துவிட்டதா என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பது கிடையாது. எங்கேயாவது கொடுத்து விட்டால் உடனே அங்கிருந்து நேராக அது வயலுக்குப் போகிறது என்று சொல்லிவிட முடியாது. அது கடலில் இருக்கிறதா, அல்லது கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இருக்கிறதா அல்லது விவசாயிகளின் வயலுக்குச் சென்றிருக்கிறதா என்ற புள்ளி விவரம் நாம் இங்கே சேகரித்துக் காட்டவில்லை.

இன்றைக்கு ஆங்காங்கே யூனியன்களில், விவசாய அபிவிருத்தி அதிகாரிகள் நியமித்து இருக்கிறோம். ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன் இவர்கள் எல்லாம் அவசியம் என்பதை. அதிகாரிகளுடைய வேலை, விவசாயிகளைக் கவனித்து, உரம் இடுவதைக் கவனித்து விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும். அதற்காகப் பள்ளாக்குக்கு இரண்டு அதிகாரிகள் என்று போட்டு, அவர்களுக்கு ஜீப்பும் கொடுத்திருக்கிறோம். என்ன அவ்வளவு அவசரமாக அவர்கள் வேலை செய்ய வேண்டும்? ஜீப்பிலே போகாமல், ஏன் அவர்கள் நிதானமாகச் செய்யக்கூடாதோ தெரியவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் இந்த அவசரத்தில், கிராமங்களுக்குச் சென்று சொல்வதை யெல்லாம் விவசாயிகளால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. விவசாயிகள் கஷ்டங்கள் என்ன என்று இவர்களாலும் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இன்றைக்குக் கிராம சேவகர்கள் இந்த அதிகாரிகளுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையிலே இருந்துக் கொண்டு முழிக்கிறார்கள். இவர்கள்தான் புள்ளி விவரங்கள் சேகரிக்க வேண்டும், வெயிலில் வயலுக்குப் போகவேண்டும். இவர்களால் எப்படித் தான் இந்த வேலைகளைச் சரிவரச் செய்யமுடியும் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இவர்கள், மத்தளத்திற்கு இரண்டு புரமும் இடி என்பது போல்தான் இரண்டு பேருக்கும் இடையிலே கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே உயர் மட்ட அதிகாரிகள் நேரடியாகப் பார்த்து இவைகளை நல்ல முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்னும் ஒரே ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். தயவு செய்து, செம்மையான முறைகளைக் கையாண்டு, விவசாயிகளுக்கு நலன் பயக்கும் முறையில் செயல்பட வேண்டும் என்று மீண்டும் மீண்டும் கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

3-00
p.m.

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : ஸார், இன்று நமது விவசாய மந்திரி கொண்டுவந்துள்ள மானியக் கோரிக்கை மீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கீடு) மலையாளமா? அவசியப்பட்டால், மலையாளத்திலும் பேசலாம். நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் விவசாய மானியத்தை இந்த சபையில் சமர்ப்பித்ததற்கு நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். (குறுக்கீடு) வட மொழியும் இல்லை, தென் மொழியும் இல்லை. விவசாயத்தையும், அக்கிரகல்சரையும் சேர்த்து (சிரிப்பு) ஃபுட் அண்ட் அக்கிரகல்சரைச் சேர்த்து வைத்திருந்தால் நலமாக இருக்கும். இது இரண்டையும் சேர்த்து ஒரே மினிஸ்டராக இருக்க வேண்டும் என்று சபையிலே சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், ஆகாரம் இல்லை என்கிற கூக்குரல் எழும்பும்போது இந்த மந்திரி நல்ல சேவை செய்ய வசதியாக இருக்கும் என்கிற அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

[22nd March 1965]

விவசாயத்தின் கீழே எத்தினையோ வேலைகள் நடைபெறுகின்றன. இருந்தாலும் எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கும் குளங்களில் திருப்தியான முறையில் ஒரு வேலையும் செய்யப்படவில்லை. அதனால் இன்று எங்கள் மாவட்டத்தில் பெருத்த கஷ்டங்கள், ஒரு நாளும் இல்லாத கஷ்டங்கள், ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மழை உள்ள காலத்தில் ஆற்றில்போகும் தண்ணீரை அனுவசியமாகக் கடலில் போய் விழவிட்டு வருகிறார்கள். அப்படி விடாமல் இருந்தால் இப்படிப் பட்ட கஷ்டமே வந்து இருக்காது. கழிந்த நாட்களில், எங்கள் நாடு ராஜாக்களால் ஆண்டு வரப்பட்ட காலத்தில், ஏழு அணைகள் கட்ட முடிவு செய்யப்பட்டிருந்தது. அதிலே 5 திட்டங்கள் கட்டி முடிந்து விட்டன. இவையெல்லாம் இந்த காங்கிரஸ் மந்திரி சபையால் செய்யப்பட்டது என்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மாம்பழத் துறையார் திட்டமும், பொய்கைத் திட்டமும் இருக்கின்றன. மாம்பழத் துறையார் திட்டம் தக்கலைக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. மாம்பழத் துறையார் திட்டம் கட்டி முடிக்கப்பட்டால் தக்கலை டவுனுக்கு குடி நீரும், விவசாயத்திற்கு தண்ணீரும் கிடைக்கும். பொய்கை அணைக்கட்டுத் திட்டம் டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் இருக்கும் தோவானைத் தொகுதியில் இருக்கிறது. மழை காலத்தில் தண்ணீரை குளங்களில் சேர்த்து வைத்து, தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு அத்தனை கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும் என்பது அடியேனுடைய தாழ்மையான கருத்து.

கோதையாறு அணைக்கட்டின் கீழே நான்கு சானல்கள் இருக்கின்றன. அனந்தனாறு சானல், தோவானைச் சானல், பத்மநாபபுரம் சானல், நாஞ்சில் நாடு புத்தனாறு சானல் ஆகிய இந்த நான்கு சானல்களுக்கும் பண்டைகாலம் முதல் ரோடுகள் உண்டு. ஆனால் இப்பொழுது இருக்கின்ற ரோடுகளெல்லாம், நடப்பதற்குக் கூட வசதியற்றதாக இருக்கிறது. இதைச் சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன். இந்த ரோடுகளை நல்ல முறையில் செப்பனிட்டு வைத்தால் விவசாயிகளுக்கு, உரம் கொண்டு போக உதவியாக இருக்கும் என்று தாழ்மையாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்று எங்கள் மாவட்டத்தில் சொல்லுகிறார்கள், சென்னையோடு சேர்ந்த பிற்பாடு தண்ணீர் இல்லை என்று. ஏனென்று சொல்லத் தெரியவில்லை. சாதாரணமாக மாதம் மூன்று மழை பெய்யும் கனயாகுமரி மாவட்டத்தில், என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆனால் இன்றைக்கு எங்கே பார்த்தாலும், விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டு நிலைதான் இருக்கிறது. நான் 1953-ல் திரு-கொச்சியில் ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் மக்கள் தண்ணீர் இல்லை என்று என்னிடம் வந்து சொன்னார்கள். நான் உடனே அணையை (சுருக்கிடு) உடைக்கவும் இல்லை, இடிக்கவும் இல்லை, “பிலோ வில் லெவல்” இறைத்து விட்டோம். மக்கள் சபிட்சமாக வாழக்கூடிய முறையில், அப்படி செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு. . . .

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அணையை உடைத்து விட்டார்களா ?

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : இல்லை, இல்லை. நாட்டில் உள்ள அணையிலிருந்து பம்பு செய்தோம். 3 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்து பம்பு செய்தோம். அந்த பம்பு செட்டு இருக்கிறது. அணையில் தண்ணீர் இருக்கின்றதை இறைக்கக் கூடாதோ ? ஆனால் இன்றைக்கு அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்து கொடுக்கத் தயாராக இல்லை, என்பதைச் சொல்லி வருத்தப் படுகிறேன். நான் ஏதோ இறைத்து விட்டேன், செய்து விட்டேன் என்பதைச் சொல்ல வரவில்லை. நாட்டில் மக்கள் வாழ வழி இல்லை என்பதைச் சொல்ல வருகிறேன். பட்டினி கிடக்கிறார்கள். அரிசி இல்லாத காலத்தில், தண்ணீர் இல்லாத காலத்தில், உறக்கம் இல்லாத காலத்தில், மக்கள் சபிட்சமாக வாழ தண்ணீரை இறையுங்கள் என்று நான் சொன்னேன். யாரும் கேட்க வில்லை. கனயாகுமரி மக்கள்

22nd March 1965] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

அத்தனை பேரும் இறைக்க வேண்டும், இறைக்கவேண்டும், தண்ணீர் இறைக்காவிட்டால், கரிந்து போகும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று என்ன நிலை இருக்கிறது என்றால், கோதையாறு டாமுக்குக் கீழே எத்தனை டெயில் எண்ட் நிலங்கள் கரிந்து கரிந்து போய் விட்டன? நாகர்கோவல் தொகுதியில்தான் அத்தனை டெயில் எண்ட் சானல்களும் ஓடுகின்றன. இந்த நேரத்திலே மக்களுக்கு சரியான முறையில், விகிதாச் சாரப்படி தண்ணீரை கொடுக்கும் முறை இல்லாததால், மக்கள் கஷ்டப் படுகிறார்கள். இந்த சமயத்தில் ரெவின்யூ அதிகாரிகள், லெவி அளக்க வேண்டும், டாக்ஸ் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள், அவர்களுடைய நிலை பரிதாபமாக இருக்கிறது. இனி ஊருக்குப் போக வழி இல்லை. அங்கே போனால் கேள்வி வந்து வரும், அங்கு போய் ஏன் சொல்லவில்லை என்று. மக்களுக்கு பதில் சொல்ல வேண்டும். என் பகுதியில் காட்டியு டெயில் எண்ட், தெங்கமுதூர் டெயில் எண்ட், ராஜாக்கமங்கலம் டெயில் எண்ட், காரவளை டெயில் எண்ட், மூஞ்சரவளை டெயில் எண்ட் என்கிற பல டெயில் எண்ட் சானல்கள் இருக்கின்றன.

கல்குளம் தொகுதியிலும் இப்படி இருக்கின்றன. அந்த நிலையை அதிகாரிகள் மனதில் வைத்து, சரியான முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்க வில்லை என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த நிலையில் இந்த சபையும் இந்த மந்திரிசபையும் நல்ல முறையில் ஆலோசித்து, அங்குள்ள மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ்வதற்கு, “லெவி” முறையை எடுத்தவிடுவதற்கும், வரியை வாங்காமல் இருப்பதற்கும் என்ன வெல்லாம் வழி உண்டோ அத்தனையும் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, “அங்கிருக்கும் செக் போஸ்ட்களை சீக்கிரம் மாற்றித் தருவேன்” என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னதற்காக “நீங்கள் நீடுழி காலம் இருந்து நாட்டுக்குச் சேவை செய்யவேண்டும்” என்று அவர்களை நான் மனமார வாழ்த்தி என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

***திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரிஸ்வர கவுண்டர் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள், கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய விவசாய மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையைப் படிக்கும்போது, இதிலே போட்டிருக்கக்கூடிய விவரங்களிலிருந்து நம்முடைய நாட்டில் உணவுப் பெருக்கத்தைக் காணக்கூடிய முறையிலே நல்ல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. ஆனால், மேல் மட்டத்தில் நல்ல திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்களே ஒழிய, நடைமுறையில் பார்த்தால், உண்மையிலேயே வருந்தத் தக்க முறையிலே அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் அமைந்திருக்கின்றன என்று தான் சொல்லமுடியும். அதுவும் குறிப்பாக பொறுக்கு விதைகள் என்று சொல்லப்படுபவை அநேக இடங்களில் முளைப்பதில்லை. முளைப்பதில்லை என்றாலும், பொறுக்கு விதையின் விலை எப்படியிருக்கிறதென்று பார்ப்போம். சர்க்கார் ப்ரொக்யூர் செய்யக்கூடிய டிகேஎம். 6 ரக நெல்லு குண்டாஸ் ரூ. 43-94-க்கு வாங்குகிறார்கள். ஆனால், விதைப் பண்ணையில் டிகேஎம். 6 ரக நெல்லு குண்டாஸ் ரூ. 62-க்கு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விதை நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுப்பதென்பது விவசாயிகளுடைய வழக்கம் என்பதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஆனால், சர்க்கார் விதைப் பண்ணையில் இருக்கக்கூடிய விதை நல்ல முறையில் முளைக்கவில்லை என்று தான் நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். அதற்குக் காரணம் விவசாய பண்ணையிலே இருக்கும் சர்க்கார் அதிகாரிகள் தாங்களாகவே உரிய தருணத்தில், உரிய பட்டத்தில் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்வதற்கு முடியாமல் மிகவும் இடையூறுக இருக்கிறது. காலா காலத்தில் அவர்கள் எதையும் செய்ய முடியவில்லை. எதை எடுத்தாலும் மேல் அதிகாரிகளிடத்திலிருந்து உத்தரவு வாங்கித்தான் செய்யவேண்டும் என்ற காரணத்தினால்தான் அந்த விதைப் பண்ணைகளெல்லாம் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். சர்க்கார் விதைப் பண்ணை இப்படியே நடந்து கொண்டு போனால், நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய

[திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரிஸ்வர கவுண்டர்] [22nd March 1965]

வித்தின் தரம் குறைந்து அதன் காரணமாக நெல் உற்பத்தியும் குறையும். அதற்குப் பதிலாக எப்படி உணவுக் கார்ப்பரேஷன் வைத்திருக்கிறார்களோ, அதே மாதிரி விதைக் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தி, அந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்வது நன்றாக இருக்கும். ஏதோ சர்க்காரைக் குறை கூறுவதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்று நினைக்கக் கூடாது. இப்பொழுதுள்ள முறையில் விதைப் பண்ணைகள் இயங்கிக் கொண்டு போனால் விதைகளின் தரம் குறையும். ஆகவே, விதைக் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தவேண்டும் அல்லது வேறு யாராவது கம்பெனிகள் வைத்து நடத்தி, அதன் மூலம் விதைகளை நல்ல முறையில் தயாரித்தாலும், விதைகள் தயாரிக்கும் பொறுப்பை அவர்களுக்குக் கொடுத்து விடுவது நலமாக இருக்கும். விதைப் பண்ணையை இன்னும் நல்ல முறையில் இயங்கச் செய்ய வேண்டுமென்றால், நேரடியாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய சிறிய விவசாயிகளை அதோடு இணைக்கவேண்டும். அவர்களைக் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகளில் ஈடுபடச் செய்து, அதன் மூலமாக அந்தப் பண்ணையில் இருக்கும் விதைகளை அபிவிருத்தி செய்தாலும் நலமாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இந்த ஆண்டில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் 2,000 வடிமூனைக் கிணறுகள் (ஃபிஸ்டர் பாயிண்ட் வெல்ஸ்) தோண்டுவதற்கான திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். 1953-54-ம் ஆண்டில் நான் இந்த சபையில் இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்பொழுது திரு. நாகண்ணன் கௌட் அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் விளைச்சலை நாம் அதிகமாக்க வேண்டுமென்றால், வடிமூனைக் கிணறுகள் போடவேண்டுமென்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்போதாவது சர்க்கார் அந்தத் திட்டத்தை ஏற்று நடத்தி இருப்பது மிகவும் வரவேற்கத் தக்க விஷயம். உண்மையிலேயே நம்முடைய மாநிலத்தில், புதிய திட்டங்களை ஏற்படுத்த வழிவகை இல்லாதிருந்தாலும், பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு ஒரு நல்ல திட்டத்தைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே புதிய திட்டம் தீட்டுகிறார்கள். ஆனால், சேலம் கோயமுத்தூர் மாவட்டங்களில் மேட்டூர் கால்வாய்ப் பிரதேசத்தில் பாசன காலம் போக, மீதி நேரத்தில் கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் எடுத்துப் பாசனம் செய்ய வேண்டும். அந்தக் கிணறுகளில் மின்சார பம்பு செட் வைக்க வேண்டுமென்றால், அங்கு அனுமதி கிடையாது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், புதிதாக திட்டம் சர்க்கார் தீட்டவேண்டும் என்று நினைக்கும்போது, ஏற்கனவே அங்கிருக்கும் திட்டத்தை, உடனடியாகப் பலன் கொடுக்கக் கூடிய திட்டத்தை, எடுத்துச் செய்வதற்குத் தயாராக இல்லை என்ற நிலை இருப்பதைச் சர்க்காருடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக முதல் அமைச்சர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு அவர்களிடம் எடுத்துச் சொன்ன காரணத்தால், அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், நமது மின்சார இலாகா ஆறு மாதங்களுக்குத்தான் அக்கிரிமெண்ட் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவிலே இருக்கிறது. தண்ணீர் விடக்கூடிய காலத்தில் மின்சாரம் எடுக்கக் கூடாது என்று கட்டுதிட்டம் வைத்து அரசாங்க உத்தரவைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால், மின்சார இலாகா என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “இண்டியன் எலெக்டிரிஸிடி ஆக்ட் பிரகாரம் விவசாயிகளிடத்திலோ அல்லது வேறு யாரிடத்திலோ ஆறு மாதங்களுக்கு நாங்கள் அக்கிரிமெண்ட் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், உண்மையிலேயே அது சட்டத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது. அதைச் செய்ய முடியாது” என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாய அமைச்சர் அவர்களும், மின்சார இலாகா அமைச்சர் அவர்களும், பொது மராமத்திலாகா அமைச்சர் அவர்களும், மற்றும் அந்த இலாகாக்களைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் உடனடியாக ஒன்று சேர்ந்து ஆலோசிக்க வேண்டும். அந்தச் சரகத்திற்கு எந்த விதமான பாகுபாடும்

22nd March 1965] [திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர்]

இன்றி மின்சாரம் கொடுப்பது மட்டுமல்ல; மேட்டூர் கால்வாய்த் திட்டப் பகுதி மட்டுமல்ல, தஞ்சையிலே வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகளைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றாலும், அங்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்றாலும் அங்கும் இந்தப் பிரச்சினையான் எழும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். உடனடியாக அதைப் பரிசீலனை செய்து, புதிய கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு முன்பாகவே இருக்கக்கூடிய கிணறுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய நாட்டிலே ட்ராக்டர்கள் வந்த பிறகு உண்மையிலேயே விவசாயம் நல்ல அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது. 1958-ம் ஆண்டில் ஒரு ட்ராக்டரினுடைய விலை ரூ. 10,315 ஆக இருந்தது. இப்பொழுது 1965-ம் ஆண்டில் ஒரு ட்ராக்டரினுடைய விலை ரூ. 16,767 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. விலை அதிகரித்திருப்பதைப் பற்றிக்கூட அங்கிருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அவ்வளவுதான் யோசிக்கவில்லை. விலை அதிகமாக இருந்தாலும் கூட, ட்ராக்டர்கள் கிடைப்பது என்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சர்க்காரைக் கேட்டால், ட்ராக்டர் உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ட்ராக்டர் வாங்குவதற்கான கடன்களுக்கு விவசாயிகள் விண்ணப்பம் செய்துகொண்டாலும் வாங்குவதில்லை என்று நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏதோ வெளிநாட்டிலிருந்து ட்ராக்டர்கள் வந்த காலத்திலே அந்த முறை இருந்தாலும் கூட, இப்பொழுது நம் நாட்டிலேயே ட்ராக்டர் உற்பத்தி செய்யும் காரணத்தினால், இங்கிருக்கும் விவசாயிகள் எப்படியாவது அந்தக் கம்பெனியை அணுகி ட்ராக்டர் வாங்கிக்கொண்டால் அந்த ட்ராக்டர் பேரிலே கடன் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் சர்க்காருக்கு தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

விவசாய உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொறுத்த வரையில் மதிப்பிற்குரிய நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு கோயமுத்தூர் விவசாயக் கல்லூரிக்குச் சென்று அந்தக் கல்லூரியில் இருக்கக்கூடிய காய்கறித் தோட்டங்களைப் பார்வையிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அப்பொழுது அங்கு பார்த்தபோது, அது காய்கறித் தோட்டமா அல்லது களை மூளைத் தோட்டமா என்று சந்தேகப்பட்டு, அங்கிருக்கக்கூடிய வர்களைக் கண்டித்ததன் காரணத்தால் இப்பொழுது நல்ல முறையில் அங்கு வேலை நடைபெறுகிறது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், பல லட்சக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் திட்டங்களுக்காகச் சர்க்கார் அனுமதி கொடுத்தாலும் கூட, நடைமுறையில் வேலை செய்யக்கூடிய முறையில் பல இடங்களில் கீழ் மட்டத்தில் சரிவர வேலை செய்வதில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுவும் குறிப்பாக, ஜில்லா விவசாய அதிகாரி ஆபீஸிலோ, விவசாய இன்ஜினீர் ஆபீஸிலோ பார்த்தால் அங்கு வேலை நேரத்தில் பல இடங்களில் உத்தியோகஸ்தர்கள் வீடுகளிலே வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பல சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் வெளியிலே செல்கிறார்கள். தலைமை அதிகாரி ஆபீஸில் இல்லையென்றால், அன்று பூராவும் ஆபீசுக்கு விடுமுறையோ என்று எண்ணக்கூடிய நிலைமையில் தான் அங்கு வேலை நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இந்த இலாகாவில் உள்ள டைரக்டர் அவர்கள் அடிக்கடி அங்கே சென்று பரிசீலனை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அதே மாதிரி பூச்சி மருந்தைப் பொறுத்தவரையிலும்—புதிய ரகப் பருத்திச் செடிகளை எடுத்துக்கொண்டால்—அவைகளில் பூச்சி விழுந்தவுடன் பாலிட்ரல் போன்ற மருந்து தெளிக்க வேண்டுமென்றால், கிடைப்பது இல்லை. கோயம்புத்தூர் பெட்டி டைரக்டர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்த ஆண்டிலே இன்டென்ட் போடவில்லை. அதன் காரணமாகப் பருத்தி உற்பத்தி குறைவுபட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லிவிடும்படி கிறேன். ஆகவே உடனடியாக அந்த எரியாக்களுக்கு அந்த மருந்து சப்ளை செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

[திரு. கே. எஸ். அர்த்தநாரிஸ்வர கவுண்டர்] [22nd March 1965]

காய்கறிகளைப் பொறுத்தவரையில், சென்னையைச் சுற்றி அபிவிருத்தி செய்வதைப் பாரக்கிலும், சேலம், கோயம்புத்தூர் போன்ற நகரங்களுக்கு அத்திட்டத்தை நல்ல முறையில் விஸ்தரித்துச் செயல்படுத்தப்படுகிறது. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதி மேட்டுரைச் சுற்றி விளைகிற கத்திக்காய்கள் தான் இன்று இங்கு அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் ராமைய்யா அவர்களுக்கும், கனம் மஜீத் அவர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரியும். இந்தத் திட்டத்தை அங்கே விரிவுபடுத்தினால், நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மேட்டுர் டேமில் வண்டல் மண் நன்றாக இருக்கிறது. எல்லாச் சத்தும் கலந்த வண்டல் மண் கிடைக்கிறது. பக்கத்தில் உள்ள விவசாயிகள் ஓரளவுக்கு அவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், நேரடியாக விவசாயம் செய்கின்ற பலரை மேல்நாடுகளுக்கு அனுப்பினால் அவர்கள் அங்கே போய்ப் பார்த்து வந்து மேல் நாடுகளைப் போல இங்கே விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வழியேற்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நேரடியாக விவசாயம் செய்கின்ற பல விவசாயிகளோடு, அதிகாரிகளையும் அனுப்பிவைக்க வேண்டுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இந்த இலாகாவைப் பொறுத்தவரையில் டைரெக்டர் அவர்கள் விவசாயக் கல்லூரியில் இருந்து வருகிறவர்களை நியமனம் செய்வது வரவேற்கத் தக்கதாகும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிற மானியங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு நாடு உணவு உற்பத்தியில் தன்னிறைவு அடையவேண்டும். ஆனால், வேளாண்மைத் துறை, கால்நடை வளர்ப்புத் துறை ஆகியவற்றில் நம்முடைய அரசாங்கம் போட்டிருக்கிற திட்டங்களைப் பார்த்தால், நிச்சயமாக இந்த நாடு தன்னிறைவை அடைய முடியாது என்று சொல்ல முடியும். உற்பத்தி பெருகி வருவதாக எத்தனைதான் புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்தாலும் உற்பத்தி பெருகவில்லை என்பதை என்னால் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையிலேயே விவசாயத்திற்கோ விவசாயத்திற்கு அடிப்படையாகத் தேவைப்படுகிற கால்நடைகளுக்கோ, போதுமான பாதுகாப்பு இல்லை. நான் பலமுறை எடுத்து வற்புறுத்திச் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். விவசாயத்திற்கு உறுதி அளிக்கக்கூடிய பயிர் பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம்—கராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம்—வேண்டும், நாட்டில்—கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் வேண்டும் என்பதாகக் கோரிக்கை இருந்தும் கூட அது பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாகும். அதைப் பரிசீலனை செய்து இந்த இரண்டு பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றினால்தான் ஓரளவு உற்பத்தியைப் பெருக்க சாத்தியம் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டில் நாம் எந்த நிலையில் இருந்தோமோ அந்த நிலையில் இருந்து இம்மிகூட மாறுதல் அடையக்கூடிய நிலையில் நாம் இப்போது இல்லை. சென்ற ஆண்டில் இந்த நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சநிலை காரணமாக மக்கள் எந்த அளவு திண்டாடினார்கள், சென்ற ஆண்டில் இந்த நாட்டில் ஏற்பட்ட பஞ்சநிலை காரணமாக மக்கள் எந்த அளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பதை இந்த நாடே அறியும். அப்படி இருந்தும் கூட—தொழில் துறையில் நாம் எவ்வளவு முன்னேற்றம் கண்டாலும்—விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றம் காண்பதற்கு நாம் போதிய பாதுகாப்பான நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் எதிர்காலத்தைப் பற்றி நம்பிக்கையோடு இருக்க முடியாது. உணவுப் பொருளின் அத்தியாவசியத் தன்மையை நகரத்தில் உள்ள மக்கள் இப்போது மன்றம் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். வேறு எந்தப் பிரச்சனையும் மக்களிடையே பீதியை உண்டாக்கவில்லை. உணவுப் பிரச்சனைதான் அதிகமான பீதியை உண்டாக்கியிருக்கிறது. அதே நிலை

22nd March 1965]

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

தான் இந்த ஆண்டும் ஏற்படக்கூடும் என்று என்னால் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். உணவுப் பிரச்சனை மக்களின் உயிர்நாடியான பிரச்சனை. சரியான முறையில் இந்தப் பிரச்சனையில் உள்ள சிக்கல்களை நீக்க முயற்சி செய்யாது, ஆராய்ச்சி, பரிசீலனை என்ற வகையில் எத்தனை கோடி ரூபாய்களை இந்தச் சர்க்கார் விரயம் செய்துகொண்டிருந்தாலும் கூட அவற்றால் உண்மையில் நாட்டில் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கால்நடைகளை எடுத்துக்கொண்டால், அவைகள் விவசாயத்திற்கு மிகவும் அத்தியாவசியமான ஒன்றாகும். கால்நடைகளைப் பெருக்க எந்த அளவுக்கு போட்டுள்ள திட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள் என்பதை—1965 ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் 30-வது பக்கத்தில் வரத்தால் தெரியும். நம்முடைய செயல்முறையில் உள்ள குறைபாடுகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, 1961-62, 1962-63-ம் ஆண்டுகளில் 18 மையக் கிராமம்—கீ வில்லேஜ் செண்டர்—திறக்கப்பட்டது. அவற்றுக்காக 1964-ம் ஆண்டு மார்ச் வரையிலும் 18.38 லட்சம் ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது. மாடுகள் பாதுகாப்பு, சிப்பந்திகளின் சம்பளம், ஆகிய இனத்தில் 18.38 லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மையத்திற்கும் 500 பசுக்களுக்கு செயற்கை கருத்தரிக்கும் முறை செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது திட்டம். அதில் 40 சத வீதம் பலன் கிடைக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டம் 1962-63-ல் ஆறு மையக் கிராமங்களுக்கு அமுல் செய்யப்பட்டது. கருத்தரிப்பதற்கு வாயக்கான் பசுக்கள் 1,16,963 என்று பொறுக்கப்பட்டது. அவற்றின் மூலம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட கன்றுக்குட்டிகள் 46,787 ஆகும். ஆனால் உண்மையிலேயே பிறந்த கன்றுக்குட்டிகள் 784 தான். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே செயற்கை முறை மூலம் ஒரு கன்றுக்குட்டியைப் பிறக்க வைக்க ஏழு ரூபாய், அறுபத்தைந்து காசுகள்தான் ஆகும் என்று பிரசாரம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் ஒரு கன்றுக்குட்டியை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஆகியிருக்கும் செலவு ரூ. 127.74 ஆகும். முதலிலே சொன்ன செலவைக் காட்டிலும், பிரசாரத்திலே போட்டுக்கொண்டு சொன்ன எஸ்டிமேண்டைக் காட்டிலும் ஒரு கன்றுக்குட்டிக் ரூ. 120.03 ஆகியிருக்கிறது. இந்த ரூ. 120.09-ஐக் கொண்டு ஒரு கன்றுக்குட்டியே வாங்கிவிடலாம், என்பதை இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இப்படி செயற்கை கருத்தரிக்கும் முறை என்கிற திட்டத்தைக்கொண்டு இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய் விரயம் செய்யப்படுகிறது என்பதையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது யாருடைய பணம்? இப்படி விரயம் செய்யப்படுகிற லட்சம், லட்சமான ரூபாய்கள் பொதுமக்களிடம் இருந்து வரியாக வசூல் செய்யப்படுகிற பணம் என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. இதனால் விவசாய மக்களுக்கு ஏதாவது பயன் ஏற்படுகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஏன் இந்த அளவு செயற்கை முறையில் கருத்தரிக்க செய்யும் திட்டம் தோல்வி அடைந்திருக்கிறது என்றால் அவை வயதான பசுக்கள், உழுத பசுக்கள், உணவு பற்றாக்குறை வேறு, மக்கள் மனம் இன்னமும் மாறவில்லை என்பதாகக் காரணங்கள் காட்டுகிறார்கள். லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் விரயம் செய்யப்பட்ட பிறகு தான்—அந்த பசுக்கள் வயதான பசுக்கள் என்பது கண்டு பிடிக்கப்பட்டதா? உழுத பசுக்கள் என்பது கண்டுபிடிக்கப்பட்டதா? மக்களுடைய மனம் மாறவில்லை என்பதை கண்டுகொண்டார்களா? இதுதான் முன்னேற்றமா? இந்தமாதிரி ஆகும் அபத்தமான செலவுகள் எல்லாம் தவிர்க்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பூச்சிகளை ஒழிப்பதற்காக—“Scheme for aerial spraying of pesticides” அடிப்படையில் கடலிலுக்கும், மற்ற பயிர்களுக்கும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, பொள்ளாச்சி தாலுக்காவில் மருந்து தாவ 1961-ல் அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை தயார் செய்தது. இந்தத் திட்டம் 1962-63-ஆம் அங்கே இருந்தது. ஆனால் 1962-இல் தான் விருத்தாசலம் தாலுக்காவிலும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. பொள்ளாச்சி தாலுக்காவில் ஒரு ஏக்கராவுக்கு மருந்து தாவ ரூபாய் 2½ செலவாயிற்று ஆனால் விருத்தாசலத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 10½ ரூபாய் செலவாகியிருக்கிறது என்று கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்திற்கு

[திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

[22nd March 1965]

ஒரு இடம் எட்டு ரூபாய் அளவுக்கு வித்தியாசம் ஏற்படுவானேன் ? எதனால் இப்படி பலகோடி ரூபாய்கள் வீணாகச் செலவு செய்யப்படுபடியான நிலை ஏற்பட்டது ? விழுப்புரத்தில் 1963-ஆம் ஆண்டு இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க பிரிஸிமினரி ஆப்பரேஷனுக்காக ரூ. 10,070 செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் அங்கே நிறைவேற்றப்பட்டதா என்றால் இல்லை.—கைவிடப்பட்டு இருக்கிறது. காரணம் “As aircraft from the Government of India was not available”. . . என்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்படி ஆராய்ச்சி, ஆராய்ச்சி என்றே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் விரயம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால் விவசாயிகள் எந்தவிதமான அனுசூலமும் பெறவில்லை. மாடுகளை வைத்து உழுவதற்குப் பதிலாக டிராக்டர்கள் வைத்து உழப்படுவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். எவ்வாறு உழப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் கவனிக்கவேண்டும். 1960-61-ஆம் ஆண்டு டிராக்டர்களைக் கொண்டு உழுதபோது மொத்தம் 53,643 மணி நேரம் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு யூனிட் டிரைவர்களை இரண்டு டிரைவர்களாகப் போட்டு இரண்டு யூனிட்டாக 1963-64-ம் ஆண்டு ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டிலே 45,197 மணிகள் தான் வேலை செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இரண்டு டிரைவர்கள் போட்டு இரண்டு யூனிட்டாக ஆக்கியதில் செலவு 1.2 லட்சம் அதிகமாக ஆகியிருக்கிறதே தவிர ஒரு யூனிட்டாக இருந்தபோது எவ்வளவு மணி நேரம் வேலை செய்திருக்கிறார்களோ அதைவிடக் குறைவாகவேதான் இரண்டு யூனிட்டாக ஆக்கப்பட்டபோது நடந்திருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் அவற்றில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நாம் திட்டங்கள், திட்டங்கள் என்று போட்டு பணத்தை விரயம் செய்துகொண்டு வருவதனால் உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியாது. மண்வளப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 1961-62, 1962-63-ல் மட்டும் 119.09 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டு இருக்கிறது. நம்முடைய டார்ஜு—இலக்கு—1962-63-ல் 57 சதவிகிதம் ; ஆனால் 1963-64-ல் 37 சதவிகிதம். இப்படி நம்முடைய டார்ஜு 1963-64-ல் குறைந்துவிட்டதே என்றால் அதற்குக் காரணங்கள் சொல்கிறார்கள்,—விவசாயிகள் கவனம் செலுத்தவில்லை, போதுமான கூலிகள் கிடைக்கவில்லை, விவசாயிகளிடத்தில் கன்சென்ட் லெட்டர் வாங்க முடியாது போய்விட்டது என்பதாக எல்லாம் சொல்கிறார்கள். இதனால் எல்லாம் அதிகமான செலவு ஆகியிருக்கிறது. இதைத் திரும்ப விவசாயிகளிடம் வசூலிக்க முடியாமல் கோயம்புத்தூர், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் மட்டும் 1963-64 மார்ச் வரை தள்ளுபடி செய்யப்பட்டுள்ளது 68,072 ரூபாய் ஆகும். இப்படி நம்முடைய திட்டங்களை எல்லாம் எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு திட்டத்திற்காகவும், கோடிக்கணக்காக, லட்சக்கணக்காக நாம் செலவிட்டு இருக்கிறோம். இப்படிப் பணச் செலவு ஆகியிருக்கிறதே தவிர—உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதா என்றால் கிடையாது. பின்னவியல் அச்சீவ்மெண்டு இருக்கிறதே தவிர பிஸிகல் அச்சீவ்மெண்டு கிடையாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 5 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி என்றால் அடுத்த நாண்டுகளுக்கள் கமிட்டி, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் உற்பத்தி பெருகி இருப்பது 7 லட்சம் டன் தான். இதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இப்படி இருந்தால் ஏன் பஞ்சம் வராது ? திட்டங்களுக்காக நாம் விரயம் செய்திருக்கக் கூடிய பணத்தை விவசாயிகளிடமே கொடுத்திருந்தால் கூடப் பல லட்சம் டன் உற்பத்தியாக இருக்கமுடியும். அதிலே இன்டென்சிவ் கல்டிவேஷன் புரோகிராமாக, செங்குப்பட்டு, கோயம்புத்தூர், மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் நடந்து வருவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் உண்மையிலேயே வெற்றி பெறுமா, பெறாது என்று ஆராய்ச்சி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் அந்த ஆராய்ச்சி முடியவில்லை. இந்தியன் கவுன்சில் ஆப் அக்கிரிகல்சர் என்று டில்லியிலே இருக்கிறது. அங்கே ஆராய்ச்சி நடந்து வருகிறது. இதனால் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகும் என்று இன்னும் சரியாகத் தெரியாத குழப்பமான நிலையில் இருக்கும் பொழுது இந்தத் திட்டத்தைப் புகுத்தகிறார்கள். இதனால் எவ்வளவு டஷ்டம் ஏற்படுகிறது, எவ்வளவு பணம் செலவாகிறது என்பதைச்சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குப் பதிலாக, விவசாயிகளுக்குப் பணத்தை கொடுக்கலாம், உரம் கொடுக்கலாம்;

22nd March 1965] [திரு. கரு. சீமைச்சாமி]

கடன் கொடுக்கலாம், மாடுகள் கொடுக்கலாம். இந்த விதமாக விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்துவினால் விவசாயம் வெற்றிகரமாக நடைபெறும் என்பதை நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். பேப்பரிலேதான் திட்டம் இருக்கிறதே தவிர, வெற்றிகரமாக அது நடைபெறவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விதைப் பண்ணைக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்தில் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகை ரூ. 1 கோடி. ஆனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் நான்கு ஆண்டுகளுக்குள் அந்த 1 கோடி ரூபாயும் சரியாய்த் போயிற்று. இன்னும் இருக்கிற ஒரு வருஷத்திற்கு என்ன செய்யப் போகிறார்களோ தெரியவில்லை. நான்கு வருஷங்களிலே இதற்காக ரூ. 1 கோடி செலவு. இந்தப் பணத்தை, விவசாயிகளுக்கு உரமாகவோ அல்லது பணமாகவோ கொடுத்து இருந்தால் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்டத்திலே விதைப் பண்ணைக்கு செலவு ரூ. 1 கோடி; தரமான விதைகளை வழங்குவதற்காக ரூ. 70 லட்சம் செலவாகியிருக்கிறது. பூச்சி மருந்துகள் கருவிகள் முதலியவைகளுக்காக ரூ. 1 கோடி செலவாகியிருக்கிறது. விவசாய ஆராய்ச்சிக்காக ரூ. 60 லட்சம் செலவு, தீவிரச் சாகுபடித் திட்டத்திற்காக ரூ. 188.01 லட்சம் செலவாகியிருக்கிறது. அந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் ஐந்து வருடங்களும் இன்னும் முடியவில்லை, அதற்குள் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவாகிவிட்டது. ஆனால் அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்று சொன்னால், சாதாரணமாக 1950-ஆம் வருஷத்தில் எவ்வளவு நிலம் பாசன வசதி செய்யப் பட்டிருந்தன, 1964-ஆம் வருஷத்தில் எவ்வளவு நிலம் பாசன வசதி செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் 30 மூட்டைகள் விளைந்தது, இப்பொழுது 40 மூட்டைகள் விளைகின்ற காரணத்தால் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். பாசன வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் அதிகமானதால் உற்பத்தி பெருகியதா அல்லது விளைச்சல் அதிகமானதால் உற்பத்தி அதிகமானதா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, இதனால் செலவிடப்படுகின்ற பணம் வீணாக விரயமாகத்தான் செலவிடப்படுகின்றது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆராய்ச்சிக்கு செலவிடப்படுகின்ற பணத்தை விவசாயிகளுக்கு

கனம் திரு. பி. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் ஆராய்ச்சியே நடத்தக் கூடாது என்று நினைக்கிறார்களா ?

திரு. கரு. சீமைச்சாமி : ஆராய்ச்சி கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆராய்ச்சியால் பலன் வரவில்லை, என்ன ஆராய்ச்சி வேண்டியிருக்கிறது ? விவசாயத்திற்கு மாடுகள் வேண்டும், தண்ணீர் வேண்டும், இதில் என்ன சயின்டிபிக் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் உள்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த இரண்டு மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து நான் இரண்டொரு கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே அடிப்படைத் தொழில் விவசாயம்தான். நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் தேவைக்கு அச்சாணி போன்றது விவசாயம். வேளாண்மைக்குக்கூடவே உறுதிணையாக இருப்பது கால்நடை பராமரிப்பு. இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்து இருக்கின்றன. நம்முடைய நாட்டிலே விவசாயம் நல்ல முறையில் வளம்பெற கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ், பயிர்பாதுகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் இரண்டும் முக்கியம் என்று சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும்கூட முன் குறிப்பிட்டிருந்ததாக, அதாவது பைலெட் ஸ்கீமாக, பரிட்சார்த்த முறையாக சில முக்கியமான இடங்களில் இதைக்கொண்டுவந்து பார்த்தபிறகுதான் அமுல் நடத்தவேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் நன்றாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். ஏற்கனவே, கால் நடை இன்ஷூரன்ஸ்

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை] [22nd March 1965]

வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு வந்தது. ஆனால் எமெர்ஜன்சியினால் அது தடைபட்டு நின்றுவிட்டது. இப்பொழுது அதை நல்ல முறையிலே ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்றால் முக்கியமான சில இடங்களில் முதலில் கொண்டுவரவேண்டும். மக்கள் இன்ஷூரன்ஸ் செய்துகொள்ளப் படுவது ஒன்று. அதேபோல் கால் நடை இன்ஷூரன்ஸ் செய்துகொள்வது ஒன்று. சாதாரணமாக ஒருவன் இன்ஷூரன்ஸ் செய்துகொண்டால் அவனைக் கொலை செய்து அதனால் அந்த இன்ஷூரன்ஸ் பணத்தை வாங்கவேண்டும் என்பது பொருள் அல்ல. அதுபோல், 50 ரூ. பெறக்கூடிய மாட்டை, 500 ரூ. க்கு இன்ஷூரன்ஸ் செய்துவிட்டு, பிறகு அந்தமாட்டைக் கொலை செய்துவிட்டு பணத்தைக் கேட்க வருவான். அப்பொழுது அந்தப்பிரச்சினை யைத் தீர்க்க அந்தந்தக் கிராமங்களிலே கால்நடை ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கவேண்டும். அங்கு டாக்டர்கள் இருக்கவேண்டும். இன்னும் கருவிகள் எல்லாம் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் என்ன விஷம் கொடுத்து அந்த மாட்டைக் கொன்றிருக்கிறான் என்பதைச் சொல்ல முடியும். இந்த வசதிகள் எல்லாம் இல்லாவிட்டால் அதைக்கண்டுபிடிப்பது கஷ்டமாக இருக்கும். திட்டம் நல்ல திட்டமாக இருந்தாலும்கூட அதைப் பரிட்சித்துப் பார்த்துதான் அமுலுக்குக் கொண்டுவரவேண்டும்.

இதுபோல், ஏற்கனவே காடுகரம்பாக இருந்த நிலங்களையெல்லாம் புல்டோசர், டிராக்டர்கள், இவைகளைக்கொண்டு அபிவிருத்தி செய்து கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் மூலம் விவசாயம் செய்ய அரசாங்கம் முனைந்திருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்கது. அதேமாதிரி, தேவஸ்தான நிலங்களையும் கூட்டுறவுப் பண்ணைகள் மூலமாக விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்றத் தொழில் செய்பவர்களுக்கு கிடைக்கின்ற உதவிகள் எல்லாம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதே இல்லை. இருந்தாலும் நம்முடைய நாட்டிலே உர வினியோகம் இருக்கிறதே, அது ரெவினியூ இலாகாவிடம் இருப்பதால் உரிய காலத்திலே உரங்கள் விவசாயிகளிடத்திலே போய்ச் சேர்வதில்லை. ஆகவே, அந்த விநியோக உரிமையை விவசாய இலாகாவினருக்கு கொடுத்தால் நலமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

அதேபோல், விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே விவசாயம் செய்வதற்கு அக்கிரகஸரஸ் பாங்குகளை எல்லா மாவட்டங்களிலும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் அதிகமாக அதிகரித்து, அவைகளின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு நீண்ட காலக் கடன், குறுகியக் காலக் கடன் முதலியவற்றை அளிச்சு வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தக் கடன்கள் ஆயில் என்ஜின் வாங்குவதற்காக எல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கும்பொழுது விவசாயத் துறையின் மூலமாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகக் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயத் துறையின் மூலமாக வாங்கிக் கடன்களை கஜானா மூலமாக கட்டிய பிறகும் கூட அது விவசாயத் துறைக்கு அனுப்பப்படாமல் இருப்பதால், திரும்பவும் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இதை நிவர்த்திக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு நம்முடைய நாட்டிலே பூச்சிகளை ஒழித்து பயிர்களுக்கு வருகின்ற நோயை, எரோப்டேனேஸ், ஹெலிகாப்டர் மூலமாக மருந்து தெளித்து தடுக்கிறார்கள். இதற்காகச் செலவாகும் பணம் வீண் என்று சொல்கிறார்கள். தென்னாற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் அங்குப் பூச்சிகள் அதிகம். ஆகையால்தான் அங்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 8 செலவானது; திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்குப் பூச்சிகள் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால்தான் செலவும் குறைவாக, அதாவது ரூபாய் இரண்டாக, ஆகியிருக்கிறது.

இப்பொழுது விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் வழங்குவதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்திருக்கிறது. அதற்காகக் கடன்கள் கூடச் சர்க்காரிலே கொடுக்கிறார்கள்; மானியமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. இருந்தாலும் கூட, சிறிய சிறிய டிராக்டர்களைச் செய்து அதை விவசாயிகளுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய டிராக்டர்

22nd March 1965] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

களை வாங்குவதற்கு அன்னியச் செலாவணி கஷ்டம் இருப்பதால் இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவுப் பொருள்களை நஞ்சை நிலங்களில் பயிரிடுவதை விட அங்கு சவுக்கு போன்றவற்றைப் பயிரிட ஆரம்பிக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் உரிய காலத்தில் விதை அவர்களுக்குச் சேருவது இல்லை. அப்படி விதைகள் வந்து சேராததால் அவர்களுக்கு அதிக லாபம் கிடைக்காது என்று நினைத்து அப்படிச் செய்கிறார்கள். ஆகவே, அதையும் நிவர்த்தி செய்ய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு முக்கியமான பாசன வசதிகளையெல்லாம், குறிப்பாக பெரிய பாசன வசதிகளையெல்லாம் செய்தாகிவிட்டது. கோடிக்கான பணத்தைச் செலவு செய்து பெரிய பெரிய அணைகளையெல்லாம் கட்டி பாசன வசதியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். அதேபோல நடுத்தரப் பாசன வசதிகளையும் செய்து கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்த நிலையில் என்னுடைய பகுதியில் உள்ள வெலிங்டன் ரிசர்வாயர் மூலம் 28,008 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதி கிடைத்து வருகிறது. அந்த ஏரியிலே நீர் பெருகுவதில்லை. கடந்த 40 வருஷங்களில் இரண்டு தடவைகள் தான் வெள்ள நீர் (over flow) பெருகியிருக்கிறது. ஆகவே அதற்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து தேக்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே போல, கால்நடைப் பராமரிப்பு இலாகாவினைப் பாராட்டாமல் இருப்பதற்கில்லை. சிறந்த மாடுகளை அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள். பால் பண்ணைகளை ஏராளமாகப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். எட்டு வீடும் அண்டு உல் சென்டர்களை தென்னாற்காடு ஜில்லாவுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்த இலாகா டைரக்டர் அவர்கள் மிகவும் கிரமம் எடுத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு ஊருக்கும் சென்று கவனிக்கிறார்கள். மாதவரம் பால் பண்ணையில் மாடுகளுக்கு ரத்த பேதி ஏற்பட்டிருந்தது. அங்கு டைரக்டர் அவர்கள் நேரடியாகச் சென்று வேண்டிய மருந்து கொடுத்து அதைக் கட்டுப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஹோசூரிலே ஆடுகளுக்கு நாக்குப் பூச்சி மருந்து கொடுப்பதற்குப் பதிலாக பயிருக்குப் போடுகின்ற பூச்சி மருந்தைக் கொடுத்து விட்டார்கள். அதனால் ஆடுகள் இறந்து விட்டன. அங்கே நமது டைரக்டர் அவர்கள் சென்று.....

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை, சிறப்பாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரை சில கருத்துக்களை ஞாபகப்படுத்தக் கடைமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியானது பல்லடம் தாலுகா கோயம்புத்தூர் தாலுகா, இரண்டும் சேர்ந்தது. அந்த இரண்டு தாலுகாக்களும் இயற்கையாகவே நீர் வளம் குறைந்த பிரதேசம் ஆக இருக்கிறது. ஓளவையார்—

“வரப்புயர நீர் உயரும்

நீர் உயர நெல் உயரும்

நெல் உயர குடி உயரும்

குடி உயர கோன் உயர்வான்”

என்று படிப்படியாகக் கூறியிருக்கிறார். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தோமானால் எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை ஏதோ மழை பெய்தால் பத்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தெய்வச் செயலாகத்தான் உணவு தானியம் விளையக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் ஏற்பட்ட உணவு நெருக்கடியின் போது நாங்கள் அனுபவித்த தொல்லைகளைப் பார்த்தும் போது, இந்தச் சபையில் தொடர்ந்து கடந்த எட்டு ஆண்டு காலமாக ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டு வருகிற பாசன வசதியைத் தீவிரமாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்பதைத்தான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

[22nd March 1965]

சிறிய நீர்ப்பாசனம் என்பதோடு கூட விசேஷ நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. விசேஷ நீர்ப்பாசனத்திலே ஒரு சீர்திருத்தத்தைச் சென்ற ஆண்டு செய்தார்கள். “யார்டு ஸ்டிக்” என்று சொல்லி சுமார் 3,500 ரூபாய் டன்ஜோக்கு வரவேண்டுமென்று சொன்னால் கூட என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரை ஒரு ஏக்கர் கூடப் பயன் பெற முடியவில்லை. அந்தத் தொகையைக் குறைந்த அளவு 5,000 என்று போட்டால் சிறு அளவாவது பயன் பெறுவோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

எங்கள் தொகுதியில் மீன் வளம் அதிகமாக இருக்குமென்று நினைத்து இந்தத் திட்டத்திலே மீன் வளத்திற்காக ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்த வரை மீனும் இல்லை, வளமும் இல்லை. அந்தப் பணத்தை டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்காகச் செலவு செய்வதற்காக அந்தத் தலைப்பை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாடுகளை வைத்து உழுவது மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பருத்திக் கொட்டை ஒரு மணு எழு ரூபாய்க்கு விற்கிறது. துவரைப் பொட்டு பத்து ரூபாய் என்று விற்கப் படுகிறது. இவ்வளவு விலை கொடுத்து வாங்கி மாடுகளை வைத்து எவ்வாறு உழ முடியும்? ஆகவே, விவசாயக் கருவிகளை அதிகப்படியாக விவசாயிகளுக்கு வாங்கிக் கொடுக்கிற திட்டத்திலே நம்முடைய விவசாயிகள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். இதைப் பற்றி விவசாய இலாகாவிடம் நேரடியாக எடுத்துச் சொன்னால் அவர்கள் “எங்களுக்கு அந்நியச் செலாவணிக் குறைவாக இருக்கிறது” என்று சொல்கிறார்கள். உணவுப் பொருள்களை அந்நிய நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்கிற நாம் அதற்குப் பதிலாக உணவு உற்பத்தியை நம்முடைய நாட்டிலே பெருக்க வசதி ஏற்படும் அளவுக்கு விவசாயக் கருவிகள், டிராக்டர்கள், பவர் ட்ரில்ல்கள் போன்றவற்றை இறக்குமதி செய்தால், விவசாய உற்பத்திக்கு என்னென்ன பொருள்கள் வேண்டுமோ அந்த சாமான்களை வெளி நாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்தால் இங்கேயே உணவுப் பொருள் உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியும். அதற்கு வாய்ப்பாக விவசாய இலாகாவைப் பொறுத்த வரை அந்நியச் செலாவணிக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபையின் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அங்கே அக்கிரல்சரல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் வேலை வாங்குவதிலே மிகுந்த கஷ்டம் இருக்கிறது. அவருடைய வேலையில் தவறுகளோ, குறைபாடுகளோ காணப்பட்டால் அதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லி அவரைத் திருத்துவதற்கான பொறுப்பு பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனுக்களோ அல்லது கமிஷனருக்கோ இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களைப் பொறுத்த வரை அந்த அதிகாரம் நேரடியாக விவசாய இலாகாவிடந்தான் இருக்கிறது. இந்த அக்கிரல்சரல் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்கள் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு நேரடியாக 19, 20 வயதில் வேலைக்கு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே விவசாயத்தில் அனுபவம் கிடையாது. சிறு பிள்ளைகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நேரடியாக இருக்கிற அதிகாரிகள் கண்டிப்பார்களானால் கொஞ்சம் பயம் இருக்கும். ஆகவே, கமிஷனருக்கும், பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்கும் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்களைக் கண்டிரோல் செய்யக் கூடிய அதிகாரத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் அவர்கள் செய்யக் கூடிய வேலையில் பாதி அளவாவது ஒழுங்காக நடக்கும். அவர்கள் வீடுகளில் அவர்களைக் கேட்காமலே தென்னை மரத்தடியில் செடிகளைப் பதியம் போட்டு வைக்கிறார்கள். இருபது நாட்கள் கழித்து அதற்கான விலை வேண்டுமென்று போய்க் கேட்கிறார்கள். இன்னொருவர் வீட்டிலுள்ள தென்னை மரத்தடியிலோ, மாமரத்தடியிலோ, அவர்களைக் கேட்காமலே பழச் செடிகளைப் பதியம் போட்டு விட்டு அதற்கான விலையைக் கேட்பது என்ன நியாயம்? இப்படி நடந்தால் எப்படி விவசாயம் அபிவிருத்தி அடைய முடியும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

22nd March 1965] [திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

பருத்திச் சாகுபடிக்காக எங்கள் தொகுதியிலே விவசாயக் கல்லூரி யிலிருந்து ஒரு ஏக்கர் 500 ரூபாய் என்று ஒரு விவசாயிக்குச் சொந்தமான 16 ஏக்கரில் எட்டு ஏக்கர் நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்தார்கள். எட்டு ஏக்கரில் விவசாயக் கல்லூரி மூலம் பருத்தி பயிரிட்டார்கள். அந்த விவசாயியும் தனக்குச் சொந்தமான மீதி எட்டு ஏக்கர் நிலத்தில் சொந்தமாகப் பருத்தி பயிர் செய்தார். ஆனால் விவசாயக் கல்லூரி மூலம் பயிர் செய்யப்பட்ட நிலத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு பொதி பருத்தித் தான் கிடைத்தது; ஆனால் சொந்த விவசாயம் செய்தவருடைய நிலத்தில் ஒரு ஏக்கருக்குப் 11 பொதி கிடைத்தது. இவ்வளவு பணத்தைச் செலவு செய்து, ஆராய்ச்சி செய்து, ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை 500 ரூபாய் என்று குத்தகைக்கு எடுத்துச் சொந்த விவசாயம் செய்தவரை விட நாலில் ஒரு பங்கு கூட உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை என்றால் அதைப்பற்றி மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பருத்திச் சாகுபடி என்று சொல்லும்போது பருத்திக்கு மிக அவசியமானது காலா காலத்தில் பூச்சி மருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டியதாகும். ஸ்டேட் லெவலில் ரிசர்ச்சுக்காக இருக்கிற பருத்தி ஆபீசர் செய்கிற உதவியைக் கூட கீழே இருக்கிறவர்கள் செய்வது கிடையாது. எங்களுக்கு மருந்து பாதி விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று பிளாக் டெவலப்மெண்டில் இருந்து உத்தரவு வரவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மருந்துகளை 25 சதவீதம் சலுகை வீதத்தில் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே கேட்டால் காகிதத்தில் உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பருத்தி அதிகாரி எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னாலும் கீழே இருக்கிற அதிகாரிகள் உத்தரவு வரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்த மாதிரி அதிகாரிகளுக்கிடையே தொடர்பு இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. இதன் காரணமாக கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகள் விவசாயிகளுக்குச் சேர முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயம் என்று சொல்லும்போது, நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்பட்ட நெருக்கடியை நினைத்துப் பார்க்கும்போது வளருவருடைய குறந்தான் நிலைவுக்கு வருகிறது.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பலர்.”

என்று வள்ளுவர் கூறினார். கோயம்புத்தூர் படியில் ஒரு படி அரிசி 1½ ரூபாய்க்கு விற்கப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட நெருக்கடி நிலைமை வந்ததற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நிலைமையைச் சமாளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கு அடிப்படைத் தேவையான நிலம், தண்ணீர், உரம் வேண்டும். எங்களுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறோம். எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்தவரை ஒரு கிணற்றுக்கு இரண்டு மோட்டார் இருக்கும். மற்ற ஜில்லாக்களில் ஒரு கிணற்றுக்கு மோட்டாருக்காக 150 ரூபாய் மின்சாரச் செலவானால் எங்களுடைய பகுதியில் 240 ரூபாய் ஆகும். இப்படி இரண்டு மோட்டார் வைத்து தண்ணீர் பெற வேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாயி எப்படி தாங்கிக்கொள்ள முடியும்? இந்தக் கஷ்டத்தைப் போக்கும் வகையில் பாசன வசதியைச் செய்வதற்கு இந்த மானியக் கோரிக்கையில் பல வசதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணிகளைத் தீவிரப்படுத்த வேண்டும். “போர் வெல்” போட ஐயாயிரம் ரூபாய் என்று இருந்தது. இந்த ஆண்டு பத்தாயிரம் ரூபாய் என்று ஆகியிருக்கிறது. இப்போது அதிக ரூபாய் கேட்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் ட்ரிஸ்கள் எல்லாம் பழையன. அவைகளையெல்லாம் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்றால் அன்னிய நாட்டு செலாவணி வேண்டும். அந்த அன்னிய நாட்டு செலாவணியைப் பெற்று விவசாயிகளுக்குத் தீவிரமாக உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று இருக்கக்கூடிய நெருக்கடியைப்

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்] [22nd March 1965]

போக்குவதற்கு பீ.டி.ஓ. க்கள் காய்கறித் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதை தீவிரப்படுத்த வேண்டுமென்று குறிப்புகள் இருக்கிறது. அதை செயல்படுத்துவதில் பல அசௌகரியங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே அவற்றை எல்லாம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஆர். கோவிந்தராஜலு நாயுடு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். நம் சென்னை ராஜ்யத்தில் விவசாயம் உற்பத்தி வருடா வருடம் நல்ல முறையில் அதிகமாகப் பெருகி வருவதை, நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்து வருவதை எல்லோரும் வரவேற்கிறோம். நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள பெரிய நீர்த்தேக்கங்களை எல்லாம் முடித்துவிட்டு இன்னும் இதர ராஜ்யங்களிலிருந்து தண்ணீர் கொடுப்பதாக இருந்தால் அதையும் உபயோகித்துக் கொள்ள சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் பல முடிவடைந்து அதன் பலன்களை நாம் காண்கிறோம். இன்னும் வேறு திட்டங்கள் இருந்தால் அதையும் செய்வதற்கு சித்தமாக இருக்கிறோம். இதற்காக வருடா வருடம் நிதி அதிகமாகச் செலவு செய்து அதிக உற்பத்தியை விளைவிக்கிறோம். இதை எல்லோரும் வரவேற்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது அவசியம், அவசரம் என்று உணர்ந்து அரசாங்கம் அதற்காக எல்லாவற்றையும் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். சர்க்காரிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு பலவிதக் கடன்களைக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி கொடுக்கப்படும் கடன்கள் மூலம் விவசாயிகள் விவசாயம் செய்து உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்குள்ள வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டு வருகிறது. முன்பைவிட இப்போது நிலத்தை விசாலமாக பயிர் செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்து உற்பத்தியையும் அதிகரித்து வருகிறார்கள். உணவு உற்பத்தி வருடத்திற்கு வருடம் அதிகரித்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். நவீன முறையில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். இதற்காக சிறிய சிறிய ட்ராக்டர்களை வரவழைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிடில் நம் நாட்டிலேயே அவற்றை உற்பத்தி செய்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். சிறிய விவசாயிகள் உழுதுகொள்ள இயந்திரங்கள் பல வேண்டும். தண்ணீர் இல்லாத இடங்களில் போர் செட்ஸ் போட்டு அதன் மூலம் விவசாயம் செய்ய வேண்டும். ஹான்ட் போர் செட்ஸ் போட்டு அதன் மூலம் விவசாயம் பலயிடங்களில் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. இன்னும் மெஷின் போரிங் போட்டு அதன் மூலம் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு அதிகச் செலவு ஆவதால் சிறிய விவசாயிகள் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கமே அதைச் செய்து கொடுத்து தண்ணீர் கொடுத்து உற்பத்தியை அதிகரிக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது கொடுத்திருக்கும் டிராக்டர்கள் வெளி நாட்டிலிருந்து வந்தவை. அவற்றிற்கு ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைக்காமல் பலயிடங்களில் அவை வேலை செய்யாமல் இருக்கிறது. ஆகவே ஸ்பேர் பார்ட்ஸை வரவழைத்துக் கொடுத்து அவை வேலை செய்ய உதவி செய்ய வேண்டும். போர் செட்ஸ் போடுவதற்கு முன்பு எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது, எவ்வளவு ஹார்ஸ் பவருக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று முதலில் பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. முன்பு அதற்காக அரசாங்கம் ஆயில் என்ஜின்களை வாடகைக்கு கொடுத்து வந்தார்கள். அத் திட்டத்தை இப்போது நிறுத்தி விட்டார்கள். அந்தத் திட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு பெரிய லாபம் இருந்தது. ஆயில் என்ஜின் இருந்தால் போர் செட்டைக் கொண்டு வந்து போட்டவுடன் எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது என்று பரிசீலனை செய்து அதற்கேற்றார்போல் இவ்வளவு ஹார்ஸ் பவருக்கு எலக்ட்ரிசிட்டி வேண்டும் என்று அப்பினை செய்து வந்தார்கள். இப்போது தண்ணீர் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று தெரிந்துகொள்ள முடியாததால் 20 அல்லது 30 ஹார்ஸ் பவருக்கு மின்சாரம் வேண்டுமென்று எழுதி வரங்குகிறார்கள். மோட்டார் போட்டவுடன் தண்ணீர் இல்லாததால் அவர்கள் அதற்கு மனமம் சராஜ கடவேண்டி யிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே முன்பு இருந்தது போல் ஆயில் என்ஜின்கள் இருந்தால் நல்லது. ஆகவே அந்த என்ஜின்கள்

22nd March 1965] [திரு. ஆர். கோவிந்தராஜலு நாயுடு]

எப்போது தேவைப்படுகிறதோ அந்த சமயத்தில் அவை விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பதினெந்து ஆண்டுகளாக என்ஜின்கள், போர் செட்ஸ், ட்ராக்டர்கள் இவற்றிற்காக கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு சிலருக்கு வசதி இல்லாததால் நீண்ட நாட்களாக கடன் இருந்து வருகிறது. ஆனால் அந்தக் கடன் தொகைக்கு வட்டிக்கு வட்டி போட்டு வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அதை வட்டி இல்லாமல் அசலு மட்டும் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு ட்ராக்டர் வாங்க 20,000 ரூபாய் ஆகிறது. அப்படி 20,000 ரூபாய் செலவு செய்து ட்ராக்டர் வாங்கியும் அது ரிப்பேராகி ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் கிடைக்காமல் அதை சும்மா போட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அதோடு அதை உபயோகிக்க சில சட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் இருக்கிறது. தான் பயிர் செய்த நெல்லை தன் கிடங்கிற்கு ஒட்டிக்கொண்டு போக ட்ராக்டர்களை உபயோகிக்கக் கூடாது என்று சில நிபந்தனை இருக்கிறது. தான் உற்பத்தி செய்த பொருளை தன் ட்ராக்டரில் ஒட்டிக்கொண்டு போக இருக்கும் தடையை நீக்கி அதை உபயோகித்துக்கொள்ள அனுமதி தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, விவசாயம் செய்ய கூலிகள் கிடைப்பதில் இப்போது கஷ்டமிருக்கிறது. ஏனெனில் நாட்டில் தொழிற் சாலைகள் அதிகமாக இருப்பதால் தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கு சலபமாக அதிகக் கூலி கிடைப்பதால் கிராமங்களில் இருந்து எல்லோரும் தொழிற்சாலைகள் இருக்கும் இடங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். ஆகவே விவசாயத்திற்கு கூலி ஆட்கள் கிடைக்காமல் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே விவசாயக் கூலிகள் அதிகமாக கிடைக்காததால் விவசாயிகளுக்கு நவீன இயந்திரங்கள் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். அதோடு தொழிற்சாலைகளில் என்ன கூலி கொடுக்கிறார்களோ அதே கூலி விவசாயத்தில் ஈடுபடும் கூலிக்கும் கிடைக்கும்படிச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே இதுபற்றி அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சாதாரணமாக தொழிற்சாலை யில் எட்டு மணி நேரம் வேலை செய்து 5, 7, 9 ரூபாய் கிடைக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயம் செய்யும் கூலி ஆள்களோ ஒன்றிலிருந்து இரண்டு ரூபாய் தான் கிடைக்கிறது. அதற்கு மேல் கொடுத்தால் நெல் விலை அதிகமாகி விடுகிறது. ஆகவே மற்ற வெளி நாடுகளில் செய்வது போல் குறைந்த கூலி ஆட்கள் வைத்து அதிகப்படி உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அதற்காக புது இயந்திரங்களைக் கண்டு பிடித்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்து விவசாயத்தை அதிகப்படிப் பெருக்க அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொறுக்கு விதையினால் நல்ல பலனைக் காண்கிறோம். ஆகவே பொறுக்கு விதைகளை நாம் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் காலாகாலத் தில் கொடுத்து உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உணவு விவசாய அமைச்சர் அவர்களால் இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மான்யக் கோரிக்கையின் மீது என் கட்சிக்காரர்கள் கொள்கைதிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாடு ஒரு விவசாய நாடு. இதற்காக நாம் மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைப் போட்டு விவசாயத் திற்காக நமது மாநிலத்தில் மட்டும் 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்தும் கூட நம் மாநிலம் இன்னும் தன்னிலை பெற முடியாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆரம்பத்தில் நமது 53 லட்சம் டன் உற்பத்தி இருந்ததோடு மேலும் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவுக்குள் 17 லட்சம் டன் உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டிருந்தோம். அதற்காக பணத்தை ஒதுக்கியிருக்கிறோம். திட்டமிடப்பட்ட பணம் செலவாகியிருக்கிறதே தவிர கிட்டத்தட்ட நான்காண்டு காலமாக 17 லட்சம் டன்னுக்குப் பதிலாக 7 லட்சம் டன் தான் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்கி யிருப்பதை

4.00
p.m.

[திரு எஸ். முருகையன்] [22nd March 1965]

நம்மால் காண முடிகிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? திட்டத்தில் ஏதாவது கோளாறு? அல்லது உண்மையில் திட்டத்தினால் விவசாயிகள் பலனை அடையவில்லையா? என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு திட்டம் போடுகிறோம். குறிப்பிட்ட பணத்தையும் அதற்காக ஒதுக்குகிறோம். பணம் மட்டும் தான் செலவாகிறதே தவிர உற்பத்தி பெருகவில்லை ஏன்? இது மட்டுமல்ல, விசேஷ சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக இந்த ஆண்டு 15 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 15 லட்சம் போதுமா என்பதை நாம் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். இதை ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால், எங்களுடைய மாவட்டத்தில் செய்யாறு பாசனத்தில் பல கால்வாய்களில் தண்ணீர் வரவேண்டியிருக்கிறது. நீண்ட காலமாக இந்த கால்வாய்களில் தண்ணீர் வருவதில்லை. மிகவும் தூரந்தூரம் போய் கிடக்கின்றன. இதன் காரணமாக ஏரிகளுக்கு பாசன வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. இதைப் போன்ற பல வேலைகளை நாம் செய்தாக வேண்டும். ஏதோ இம்மாதிரிப்பட்ட வேலைகளை எல்லாம் குடிமராமத்து முறையில் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். குடிமராமத்து முறையில் செய்வதற்கு விவசாயிகளிடத்தில் போதிய வசதியில்லை. இதே போன்று ஆற்றுக்கால்வாய், ஊற்றுக்கால்வாய் இவைகளை எல்லாம் செப் பனிலேவதற்காக சர்க்கார் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கவேண்டும். அதிகமாக ஒதுக்கி செலவு செய்தால்தான் உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, டி. லி. ஆர். என்ற ஒரு திட்டம், தூர்வாரி ஆழப்படுத்தக்கூடிய திட்டம் என்று ஒன்றிருக்கிறது. இந்தத் திட்டம் எப்படியிருக்கிறது என்றால், ஏரிகளிலுள்ள மண்ணை எடுத்து வெளியே எதிர்வாயில் கொட்டிவிட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கொட்டி விடுவதினால் மேல்புறத்தில் கொட்ப்படும் மண் ஏரிக்குள் மீண்டும் போகாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே வெளியிலிருந்து ஏரிக்குள் வண்டிகள் போவதற்கான வசதியிருக்க வேண்டும். அப்படி வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்து விட்டால் நிலங்களுக்கு ஏரி மண் தேவையுள்ளவர்கள் ஏரியிலிருந்து மண்ணை வண்டியில் எடுத்துக்கொண்டு போவார்கள், இதன் மூலமாக ஏரியும் அதிக அளவு தண்ணீர் பிடிப்பதற்கான வசதியும் ஏற்படும். இந்த விதத்தில் ஏரிகளை ஆழப்படுத்தும் வேலையை மேற்கொண்டால் மேலும் ஏரியில் அதிக அளவு தண்ணீர் தங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்பதையும், அங்கிருந்து எடுக்கப்பட்ட மண் திரும்பியும் அங்கே போகாமல் இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது மட்டுமல்ல, கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக நாம் அதிகமான பணத்தை ஒதுக்குகின்றோம். எங்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சுமார் 60 ஆயிரம் கிணறுகள் பாசன வசதி அளித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்கு சுமார் 4,000 முதல் 5,000 ரூபாய் வரை செலவாகின்றது. ஆனால் அங்கே கிணறு வெட்டுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு 2,000 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. இதைப்பற்றி கடந்த பல ஆண்டுகாலமாக சொல்லப்பட்டு வந்தும் இப்போதும் அதே தொகை தான் கொடுக்கப்படுகிறது. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை, மற்ற எந்த ஜில்லாவைவிடவும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் அதிகமான ஏழை விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். குறைந்த ஊதியத்தில் அதிகமாக உழைக்கக்கூடிய விவசாயிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாகத்தான் அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்கு கிணறு வெட்டுவதற்காக இந்த ஏழை விவசாய மக்களுக்கு இப்போது கொடுப்பதிலிருந்து சற்று அதிகமாக தொகை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்போது பம்புசெட் வைப்பதற்காக கடன் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே இது அக்ரிகல்சர் இன்சினியரிங் டிப் பார்ட்மென்ட்டிலிருந்து கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனின் அதிகாரத்தில் இந்தக் கடன் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களுக்கு யார் வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் இந்தக் கடன் தொகை பயன்படுகிறது. அது மட்டுமல்ல, ஒரே குடும்பத்தில் இரண்டு மூன்று பேர்களுக்குக்கூட கடன் கிடைக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே பம்புசெட் யாருக்குத் தேவையோ அவர்களுக்கு

22nd March 1965]

[திரு எஸ். முருகையன்]

கடன் கிடப்பதில்லை. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், ஆற்று நீர் இறைக்கும் திட்டத்தில், பம்புகேட்டுகளை கொண்டு 50 ஏக்கருக்கு குறையாமல் இருக்கும் இடங்களுக்கு பாசன வசதி செய்து தரப்படும் என்றிருக்கிறது. எனது தொகுதியில், கலசபாக்கம் என்ற கிராமத்தில் இது போன்று இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு பாசனவசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கடந்த இரண்டரை ஆண்டு காலமாக கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்காக அவர்கள் பங்கு எவ்வளவு தொகை கொடுக்கவேண்டுமோ அதை கொடுக்கவும் அந்த விவசாயிகள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இதை நிறைவேற்றவேண்டும் என்று நானும் அங்குள்ள விவசாயிகள் பலரும் நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். அங்கே போய் கேட்டால் பேப்பர் இங்கே வந்திருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது நிலைமை என்னவென்றால், இதற்காக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 40 ரூபாயோ அல்லது 50 ரூபாயோ தீர்வை போட்டாலும் அதை கொடுக்க நான்கு தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொன்னோம். அதற்கு முதலில் எழுதிக்கொடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். அவ்விதம் எழுதிக்கொடுத்ததற்குப் பின்னால் இதை யாரிடம் ஒப்படைப்பது என்று கேட்டார்கள். ஏதாவது கூட்டுறவு சங்கத்தை பதிவு செய்யுங்கள் என்று சொன்னார்கள், இல்லையென்றால் பஞ்சாயத்தில் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள், பின்னால் பஞ்சாயத்தில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினோம். இப்போது 'சரி ஆகட்டும்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்டுக்கொள்வது இது போன்ற வசதியுள்ள இடத்தில் ஏழை விவசாயிகள் நல்லமுறையில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய இடத்தில் இதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்தில் இம்மாதிரியான பாசனத் திட்டங்களை ஆரம்பித்தால் நன்றாக இருக்கும், உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கும் வாய்ப்பாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, கிணறுகள் வெட்டிப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்கும்போது, பல இடங்களிலும் இறவை வற்றிவிடுகிறது. இந்த நிலைமை வராத முறையில், செய்யாறு கரைப் பக்கத்தில் கிணறுகளை ஏற்படுத்தலாம். இதற்காக மண் எடுத்து அனுப்பப்படட்டும். நல்ல தண்ணீர் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வேலை இரண்டரை ஆண்டு காலமாக தடைப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே சர்க்கார் இந்த வேலையை உடனடியாக செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு இது போன்ற திட்ட வேலைகள் மிகவும் முக்கியமானது, அதோடு விதை தானியம் வழங்குவதும் முக்கியமாக இருக்கிறது. சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகள் பல நடத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இதில் உற்பத்தியாகின்ற விதைகள் தரமானவையாக இல்லை. கலப்பட விதையோ என்னவோ, விதைகள் என்று தயார் பண்ணுகிறார்கள். ஆனால் இதற்காக அரும் செலவையும் கிலேவையும் பார்த்தால், சாதாரண ஒரு விவசாயி உற்பத்தி செய்வதைவிட இரண்டரை மடங்கு, மூன்று மடங்கு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை சாதாரண ஒரு நல்ல விவசாயினிடத்தில் ஒப்படைத்தால் நல்ல விதை கிடைக்கும், கிராம சகாயக்குகள் மூலமாக ஒரு மூட்டைக்கு 2 ரூபாய் என்று கொடுப்பதை விட, தனிப்பட்ட விவசாயிகளிடத்தில் மூட்டை ஒன்றுக்கு ஐந்து ரூபாய் என்று கொடுத்தால் நல்ல விதைகள் கிடைக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் தீவிர நெல் சாகுபடி திட்டத்தை கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்விதம் தீவிர சாகுபடித் திட்டம் கொண்டு வந்தால் அங்குள்ள ஏழை விவசாய மக்கள் இன்னும் நல்ல முறையில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவார்கள். இப்போது எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியில் மட்டும் மணிலாவுக்கு இந்த தீவிர சாகுபடித் திட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள், அதிலும் திருவண்ணாமலையில் சாதத்தூர் பகுதியில்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக வடஆற்காடு ஜில்லாவில் முழுவதும் தீவிர நெல் சாகுபடி திட்டம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வாழ்வச்சனூர் என்ற இடத்தில் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான 400 ஏக்கர் நிலம்—நல்ல தரமான நிலம்—சும்மா கிடக்கிறது. அங்கே இதை உபயோகித்து ஒரு விவசாய கல்லூரியை ஆரம்பிக்கலாம் இப்பொழுது சர்க்கார்

[திரு எஸ். முருகையன்]

[22nd March 1965]

ஒரு விதைப் பண்ணை ஆரம்பித்து 40, 50 ஏக்கர்களை மட்டும்தான் உபயோகித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் பக்கத்தில் சாத்தனூர் தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே சாகுபடி செய்யப்படாமல் இருக்கும் இந்த 400 ஏக்கர் நிலத்தையும் சாகுபடிக்கு கொண்டு வர ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : தலைவர் அவர்களே, விவசாய மான்யக் கேள்விக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு விவசாய உற்பத்தி எதிர்பார்த்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் இல்லை. 70 லட்சம் டன் என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் 53 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. இதற்கு முக்கியமான காரணம், எக்ஸ்டன்ஷன் ஆபீஸர், அக்ரிகல்சர், கிராம சேவக்குகள், இவர்கள் எல்லாம் விவசாய இலாகாவினுடைய மேற்பார்வையில் இல்லாமல் இருப்பதினால்தான். இவர்கள் விவசாய இலாகாவின் மேற்பார்வையில் இருப்பது நல்லது. குறிப்பாக கிராம சேவக்குகளை சவுக்கிதாரர்களாகவும், பாமிலி கார்டு டிஸ்ட்ரிபியூஷன்க்கும், பச்சாயத்து டாக்ஸ் வசூல் செய்வதற்கும் உபயோகிக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன ஆதாரம் இருக்கிறது என்று கேட்கக்கூடும். மதுரை போன்ற இடத்தில், அதாவது திருப்பரங்குன்றம், சிவகங்கை இந்த இடங்களிலுள்ள பி. டி. ஓ.-க்களுக்கு சர்க்குலர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. சவுக்கிதாரர்கள் போன்ற வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தும்படியாக கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் குற்றச்சாட்டாக சொல்லவில்லை. இருக்கின்ற நிலைமை இதுதான். விவசாய அபிவிருத்தி சம்பந்தமான அதிகாரிகள் அனைவரும் அந்த இலாகாவின் கீழ் இருக்க வேண்டும். மற்ற மெடிக்கல் இலாகாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், எஜுக்கேஷன் டிப்பார்ட்மென்ட்டை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், இம்மாதிரிப் பட்ட இலாகாவிலுள்ள அதிகாரிகள் மற்றவர்களின் கீழ் இருந்தால் அபிவிருத்தி தடை ஏற்படத்தான் செய்யும். மூல விதை விநியோகம் சம்பந்தமாக ஆண்டுக்கு 400 டன் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்றிருக்கிறது. ஆனால் 289 டன் தான் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. இதற்கு காரணம் நல்ல விதைப்பண்ணைகள் இல்லாததுதான்- விதைப் பண்ணைக்காக அக்வொலிஷன் செய்யும் இடங்கள் தரமாக இருப்பதில்லை. உதாரணமாக திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் கிள்ளிகுளம் என்ற இடத்தில் ஓர் இடம் 2 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்து வாங்கப்பட்டது. ஏதோ கொடுத்த முதலை திரும்பி வாங்கிக்கொள்வதற்காக இந்த இடம் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் நஷ்டம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கான குற்றச்சாட்டை சொல்லும்போது பொறுப்பான அதிகாரிகள் யாரும் இல்லாத நிலைதான் இருக்கிறது. பொறுப்பான அதிகாரி இருக்கவேண்டும். ஆக நமக்கு தேவை 6,000 டன் என்றிருந்தாலும் கிட்டத்தட்ட 3,000 டன்தான் நம்மால் கொடுக்க முடிகிறது. அதற்குக் காரணம் கிராம சகாயத் திட்டம். அதவும் வெற்றிகரமாக நடக்கவில்லை. ஆகையால் எனக்கு முன் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சொன்னபடி லீட் கார்ப்பரேஷன் என்ற முறையில் 50 சத விசிதம் ஷேர் மூலமாக ஏற்பாடு செய்து, 50 சத விசிதம் சர்க்கார் ஷேர் போட்டு ஏற்பாடு செய்தால் இந்த விதமான கஷ்டங்களைப் போக்கலாம்.

ரெகுலேட்டெட் மார்க்கெட் ரொம்ப அவசியம். இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் மக்களுக்குச் செயல் முறையில் எப்படி செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல வழி செய்ய வேண்டும். இதிலே ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கமிஷன் கடைகத்தான் முன்னேற்றமாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதைப் பற்றி மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி ரெகுலேட்டெட் மார்க்கெட்டுக்கு அதிகமாக மக்கள் வரும் முறையில் வழி செய்யவேண்டும்.

ஆகமார்க் சம்பந்தமாக நமக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டம் என்ன என்றால், ஏதோ ஒரு பக்கத்தில் மார்க் பண்ணிக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் ஆக் மார்க் போடப்பட்ட பொருள்கள் நல்ல உற்பத்திப் பொருள்கள் என்று தெரியக்கூடிய முறையில் அதற்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

22nd March 1965] [திரு. ஏ. ஆர். சப்பையா முதலியார்]

பூச்சிமருந்துகள் கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டிகளின் மூலமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இதைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு க்ரூப் ஜூப் சொஸைட்டிஸுக்கு ஒரு பீல்ட்மேன் தேவை. மருந்துக் கடையில் போய் மருந்து வாங்குகிறோம். அந்த மருந்தை வைத்தியர்களிடம் கொடுத்துத்தான் போட்டுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மருந்துக் கடைக்காரர்களே மருந்தைப் போட முடியாது. கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டிக்கு ஒரு விவசாயி மருந்து வாங்கச் செல்லுகிறான். குறித்துக் கொடுத்திருக்கிற மருந்தைக் கேட்கும்போது அந்த மருந்து இல்லை, வேறு ஒரு மருந்து இருக்கிறது. அந்த மருந்துக்கு ஈக்வல்தான் என்று சொல்லிக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். கோவாப்பரேட்டிவ் சொஸைட்டியில் இருக்கும் மருந்தை எப்படியாவது செல வழிக்கவேண்டும் என்று சொல்லி இந்த முறையில் கொடுத்துச் செல வழித்து விடுகிறார்கள். அதனால் பாதகம் ஏற்படுகிறது. இதைத் தடுக்க குரூப் ஜூப் சொஸைட்டிஸுக்கு ஒரு பீல்ட்மேன் இருந்தால் மருந்துகளைச் சரிவர உபயோகப்படுத்த முடியும்.

கம்போஸ்ட் சம்பந்தமாகச் சரிவர இயங்க அக்கிரகஸ்ரஸ் டிபார்ட்மென்டில் இருக்கிறவர்களுக்கு டிஸ்பிளினரி ஆக்ஷனுக்கு வழி செய்ய வேண்டும். இப்போது சரியாக வேலை செய்யவில்லை என்று எழுதித்தான் அனுப்பலாம். டிஸ்பிளினரி ஆக்ஷனுக்கு வழி செய்யவேண்டும்.

பிளாஸ்டிக் மெஷின்ஸ், டிப் போர் மெஷின்ஸ் அதிகம் தேவை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது இருப்பது காணாது.

புதிய கிணறுத் திட்டத்தில் 5,000 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். பழைய கிணறுகளை விரிவு படுத்த பணம் கொடுத்தால் நலம் என்று எண்ணுகிறேன். பிளாஸ்டிகுக்கு தொகை ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன்.

ஃப்ரூட் ஸ்டேஷன் மூன்றாவது திட்டத்தில் வர இருந்தது. குற்றலத்தில் கூட வருவதாக இருந்தது. அதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாதவரம் பால் பண்ணை சம்பந்தமாக 12,000 லிட்டர்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் செய்யவேண்டிய இடத்தில் நான்கில் ஒரு பங்குதான் ப்ரொட்யூஸ் ஆகிறது. சென்னை பால் பண்ணை—பால் வழங்கும் திட்டம் என்ற அறிக்கையில் ஒரு இடத்தில், ஐந்தாவது பக்கத்தில் “சிறந்த தரமுள்ள ஏராளமான மாடுகள் இறந்து விட்டன” என்று சொல்லப்படுகிறது. அதே அறிக்கையில் ஆறாவது பக்கத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் “கொள்ளை நோய் பரவிய காலத்தில் வயதான 517 மாடுகளும், 340 கன்றுகளும் இறந்தன” என்று இருக்கிறது. ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கின்றது. ஒரு இடத்திலே தரமுள்ள மாடுகள் இறந்து விட்டன என்று சொல்லப்படுகிறது. அடுத்த பக்கத்தில் வயதான மாடுகள் இறந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாமல் இருக்கிறது. அது போக, இதற்குக் காரணம் யார், எதனால் இந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று ஒரு எக்ஸ்பர்ட் டெக்னிக்கல் கமிட்டி போட்டு விசாரணை செய்தால் நலமாக இருக்கும். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் டில்லியிலிருந்து வந்த அதிகாரியைச் சந்திக்கும்போது அவர்கள் சொன்னார்கள். டெக்னிக்கல் பீப்பிளருக்கும், அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் பீப்பிளருக்கும் கோஆர்டினேஷன் இல்லை. இரண்டுவிதமான அம்மைப்பாலைக் கொண்டு குத்தியதால் இறந்து விட்டன என்று சொல்லப்படுகிறது. டெக்னிக்கல் எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி வைத்து விசாரணை செய்தால் எது உண்மை என்று தெரியும். அதோடு இனிமேல் இந்த மாதிரி வராமல் தடுக்க வழி ஏற்படும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினருக்குச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன், டில்லியிலிருந்து வந்த அதிகாரி பார்த்த போது, இங்குள்ள பெரிய அதிகாரிகளும் சென்று தானே பார்த்து ஏற்பாடு செய்தார்கள்? அதற்கு மேல் கமிட்டி என்ன செய்யப் போகிறது?

கனம் திரு. வெ. ராமையா : இது என் சம்பந்தப்பட்டது. இந்த

[திரு. வெ. ராமையா]

[22nd March 1965]

நோய் வந்தவுடனே, கடுமையாகப் போய்க்கொண்டிருந்தபோது, உடனே ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய கால்நடை டைரக்டரை அழைத்துத் தீவிர கவனம் காட்டவேண்டும் என்று சொன்னோம். அதோடு நின்று விடவில்லை. இந்தியாவில் யார் எக்ஸ்பெர்ட் இருந்தாலும் வரவழைக்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு, உணவு அமைச்சர் ஸ்ரீமான் சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்குத் தந்தி கொடுத்து, குறுகிய காலத்தில் இந்தியாவில் இருக்கக் கூடிய எக்ஸ்பெர்ட் வந்து பார்த்தார். இதற்குப் புதிதாக எக்ஸ்பெர்ட் கமிட்டி தேவையில்லை. எப்படி ஏற்பட்டது, ஏன் ஏற்பட்டது என்று பார்த்துத் தக்க பரிகாரம் கண்டுபிடித்திருக்கிறது. இந்த நோய் மாதவரம் பால் பண்ணையில், தமிழ் நாட்டில் இருப்பதைப் பார்த்தால் ஒரு புதிதாக இருக்கிறது. அதற்கும் ஆராய்ச்சி செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : அதைத்தான் தெளிவு படுத்த ஆசைப்படுகிறேன். முதலில் அம்மை குத்தப்பட்டு விட்டது. “அதிக அளவில் இனக்கலப்பு ஏற்பட்ட பசு மாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அம்மைப் பால் தீங்கான விளைவை ஏற்படுத்துமோவென்று அஞ்சப்படுகிறது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “அம்மை குத்தப்படுவதற்கு முன்பே, நோய்க் கிருமிகள் மாடுகளைத் தொற்றியிருக்கவேண்டுமென்று கருதப்பட்டது” என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. டெக்னிக்கல் பீப்பிள் பொறுப்பு இருந்தால் நோய் வந்த பிற்பாடு அப்படிப்பட்ட ஊசி போட டெக்னிக்கல் பீப்பிள் அட்வைஸ் கொடுத்திருக்கமாட்டார்கள். கோ-ஆர்டினேஷன் இல்லை என்று தான் சொல்லுகிறார்கள். அந்த அதிகாரி இதைத்தான் சுருக்கமாகச் சொன்னார்கள். கோ-ஆர்டினேஷன் இல்லாததால்தான் மாடுகள் இறந்து விட்டன என்று சொன்னார்கள். தவறுதல் ஏற்பட்டு விட்டது, நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது. டெக்னிக்கல் கமிட்டி போட்டு விசாரித்தால் இதைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு வழி செய்து கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன் ஆங்காங்கு பால் பண்ணை, மதுரை மற்ற இடங்களில் வைக்கப் போகிறார்கள். இதையெல்லாம் க்ரூப் செய்து—கோவாப்பரோட்டிவ் சொஸைட்டிஸ் மூலமாகக் கூட பால் பண்ணை இருந்துக்கொண்டிருக்கின்றன—எல்லாவற்றையும் க்ரூப் செய்து மில்க் கமிஷன் அல்லது கார்ப்பரேஷன் வைத்தால் நலம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் கவர்மெண்ட் டிரேடிங் சம்பந்தமாக 2½ கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். ஆங்காங்கு ஜில்லா ரீதியில் ஒரு அட்வைசரி கமிட்டி கன்வீனஸ்ட்டிங் ஆஃப் ப்ரொட்யூஸர்ஸ், மர்ச்சண்டிஸ், கன்ஸ்யூமர்ஸ், எம்.எல்.ஏஸ். வைத்து டிஸ்கஸ் செய்து பாலிஸி டிஸைட் செய்து ப்ரொக்யூர் செய்வது நலம் என்று நினைக்கிறேன்.

கொள்முதல் விதிகளை நிர்ணயம் செய்யவில்லை. அதை நிர்ணயம் செய்து அதன் மூலம் கொள்முதல் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

*** திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மதிப்புக்குரிய வேளாண்மை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யத்தை, பல முறையில் அபிவிருத்தி செய்திருக்கிற வேளாண்மைத் துறை திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திட்டத்திலே அநேக அபிவிருத்திகள் செய்திருந்த போதிலும் சென்ற வருஷத்தில் அதிகமாக அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, இந்த நகரத்தில் மட்டுமல்ல, உபரி ஜில்லாவான தஞ்சையிலும் கிராம மக்களெல்லாம், விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு வேலை செய்கிற மக்களெல்லாம் க்யூவில் மணிக் கணக்கில் நின்று அரிசி வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. இது போன்ற நிலை இனியும் நேரிடாமல் இருக்க அரசாங்கம் பல திட்டங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த மாதிரிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு, வெளிநாடுகளிலிருந்து கோடிக் கணக்கில், அன்னியச் செலாவணி கஷ்டத்தில், உணவுப் பொருள்கள் வரவழைக்க வேண்டியிருக்கிறது. நம் மாகாணத்தில் பல ஜில்லாக்களில் உணவு உற்பத்தியை அபிவிருத்தி செய்ய

22nd March 1965] [திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை]

நல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பை ஓரளவு செய்த போதிலும், இன்றைக்கு விவசாயிகள் நவீன முறையில் சாகுபடி செய்து ஒரு போகத்தில் 80 கலமும், இன்னொரு போகத்தில் 30 கலமும், ஆக ஒரு ஏக்கருக்கு மொத்தத்தில் 110 கலம் அளவுக்கு அநேக விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள், இவ்வாறு பரவலாக எங்கும் விவசாயம் செய்யக்கூடிய ஏற்பாடு செய்தால் இந்த அரிசிப் பஞ்சம் இனி ஏற்படாது. பக்கத்து மாகாணங்களுக்கும் நாம் அனுப்ப சவுகரியமாக இருக்கும். இதைப் போன்று நல்ல அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்றால் ஒரு ஏக்கருக்கு 250 ரூபாய் கண்டிப்பாக கடன் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது தீவிரச் சாகுபடித் திட்டம் தஞ்சையில் இருந்தாலும் பணம் கொடுக்க ஃபார்ம் பளான் பண்ணைத் திட்டம் தயார் செய்து கிராம சேவக்கு, விவசாய அதிகாரிகள் பார்த்து எல்லாம் தயார் செய்து சென்ட்ரல் பாங்குக்குப் அனுப்பிக் கிடக்க தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 250 கொடுக்கும் முறையில் பாங்கிலே பாஸ் புக் கொடுப்பது போல் கொடுத்துவிட்டால், விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன சாமான்கள் வேண்டுமோ அவைகளை, விதைகள், எரு, மற்றும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய பொருள்கள் யாவற்றையும் அவர்கள் வாங்கிக்கொள்வதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். கடைசியில் அவர்களுடைய மகசூலில் முதல் பாத்தியதை வைத்து அரசாங்கம் அந்தத் தொகையை திரும்பிப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அவ்வாறு செய்யவேண்டுமானால் சுமார் 8½ கோடி ரூபாய் மான்யமானது போதாது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சுமார் 15 கோடி ரூபாய் வேளாண்மைத் துறைக்கு மிகவும் அவசியம். இலாகாக்களும் சிக்கனமாக சரியான திட்டங்களை போட்டால், அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும்படி அமைச்சர் அவர்கள் கேட்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். உணவு அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் கலந்து, இரண்டு இலாகாக்களும் ஒருங்கிணைந்து செயல்பட்டால் தான் நல்ல திட்டங்களை நிறைவேற்றி, சீக்கிரமாக அபிவிருத்தி காணமுடியும். அதன் மூலம் வெளிநாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியைக் குறைப்பதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, டிராக்டர்கள் முதலியவைகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். டிராக்டர்கள் இப்பொழுது இருந்தால் கூட, அவைகளுக்குத் தேவையான ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் இல்லாத காரணத்தினால் அவைகள் வேலை செய்யாமல் இருக்கின்றன. அதிலும் கவனம் செலுத்தவேண்டும். போர் வெல்கள் போடுகிறார்கள். ஏற்கெனவே அமைச்சர் அவர்களை சட்டசபையில் கேட்டதற்கு, எத்தனையோ செட்டுகள் போர் வெல்கள் போடுவதற்கு இருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். இருந்த போதிலும், தண்ணீர் வருவதை டெஸ்ட் செய்வதற்கு ஒரு என்ஜின் வாங்கவில்லை. லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்தும், அந்த ஒரு என்ஜின் வாங்காத காரணத்தினால், அந்த வேலை செயல்லாம் பாழாகப் போய்விடுகிறது. ஹாண்டு பம்பு வைத்து தண்ணீர் அடித்துக் காண்பித்து விட்டு, தண்ணீர் வந்துவிட்டது என்று சொல்லிப் போய்விடுகிறார்கள். ஆனால், பிறகு என்ஜின் போட்டால் தண்ணீர் வருவ தில்லை. இதுபோன்று சிறு காரியங்கள் சரியாக செய்யப்படாத காரணத்தினால், திட்டங்கள் ஒழுங்காக நிறைவேறுவதில்லை. சட்டசபை அங்கத்தினர்கள், நல்ல விவசாயிகள், அதிகாரிகள் ஆகியவர்கள் கொண்ட கமிட்டியை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் அமைத்து, நல்ல விதமாக ஆலோசனைகளை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் இலாகாவுக்கும் சொல்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது நெல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தாலும், ஒவ்வொரு ஸ்டேஷனிலும் ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்களும், அதிகாரிகளும், மூட்டைகள் போய்விடும் என்று சமாதானம் சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகள் விலை குறைந்துவிட்டதினால் மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்தும், சர்க்கார் விலை கிடக்கவில்லை. அம்மாதிரி நல்ல விலை கடைப்பிடிப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும், உற்பத்தியை வெளி ஜில்லாக்களுக்கும் அனுப்புவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[22nd March 1965]

* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மான்யக் கோரிக்கை மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் 54 லட்சம் டன் உணவை உற்பத்தி செய்து, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிலே 70 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு திட்ட அடிப்படையிலே இன்றைய தினம் 16 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி செய்வதற்காக அமைச்சர் அவர்கள் பல முறைகளிலே உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி கூறியிருக்கக்கூடிய முறைகளைப் பார்க்கும் பொழுது, ரசாயன உரம் மூலம் 7,90,000 டன்களும், தழை உரம் மூலம் 3,00,000 டன்களும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொல்லப் படுகிறது. ரசாயன உரம் மூலம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால், ரசாயன உரத்தை வைப்பதற்கு வேண்டிய பயிற்சிகளை அரசாங்கம் அதற்குரிய ஆட்களின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். உரம் வைப்பதற்கு தெரியாத நிலையிலே விவசாயம் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். பிளாக்குகளில் விவசாயிகள் எப்படிச் செய்வது என்ற பயிற்சியை 2, 3 நாட்களுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அது போதவில்லை. ஆங்காங்குள்ள விவசாய மேஸ்திரிகளின் மூலம் விவசாய முறைகளையும், உரங்களை வைப்பதற்கு வேண்டிய முறைகளையும் விவசாயிகளுக்கு கற்றுக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுதுதான் போட்டிருக்கக்கூடிய இலக்கை எட்டுவதற்கு முடியும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல விதைகள் மூலமாக அதிக விளைச்சலை ஏற்படுத்த முடியும். நல்ல ரக விதைகள் அதிகமாக விவசாயிகளுக்கு கிடைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

பயிர் பாதுகாப்பு என்று சொல்கிறபொழுது, தஞ்சை மாவட்டத்தில் அதிகமான நிலப்பரப்பில் விவசாயம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நாம் அறிவோம். பயிர்களை பாதுகாப்பதற்கு போதுமான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்று நான் சொல்ல முடியும். பயிர்களில் விழக்கூடிய பூச்சிகளைக் கொல்லுவதற்கு பூச்சி மருந்து தெளிப்பதற்கு பயிற்சி பெற்றவர்களை கொண்டு தெளிப்பதற்கு பதிலாக, எப்படியாவது பூச்சித் தொல்லையை ஒழித்துக் கட்டுவேண்டுமென்று கருதி விவசாயிகளை பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை வாங்கி தெளிப்பதன் மூலம், நூற்றுக்கணக்கான விவசாயிகள் இறந்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டது. சென்ற ஆண்டு அம்மாதிரி நிலை தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் ஏற்பட்டது. பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை தெறிக்கத் தெரிந்தவர்களின் மூலம் இந்த மருந்துகளை தெளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து, விவசாயிகளுக்கு இந்த முறையில் வரக்கூடிய உற்பத்தி தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்காக, ரூ. 8 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் என்ன சொல்லிக் கொள்வதற்கு ஆசைப்படுகிறேன் என்று சொன்னால், விவசாயிகள் உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயிகளுக்கு அதிக உற்சாகத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும், நிலத்தை உழைப்பவர்களுக்கு சொந்தமாக்க வேண்டிய உத்தரவாதத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும். அரசாங்கம் தங்களுடைய கொள்கையை மாற்றிக்கொண்டால் ஒழிய, விவசாயிகள் உற்சாகமாக உற்பத்தி செய்ய முடியாது. 1937-ம் வருஷத்தில் பெய்ஸ்பூரில் காங்கிரஸ் மகாநாட்டில் போட்டிருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் மறுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. காந்திஜி கனவு என்னவென்றால், உழுது கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நிலத்தைச் சொந்தப்படுத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி வந்தார்கள். அதையொட்டித்தான் இந்த காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று கைசொல்லப்படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைச் சொந்தப்படுத்தப்படுகிறதும் என்று

22nd March 1965] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகளுடைய போராட்டத்தின் மூலம், விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்புச் சட்டம், நியாயவாரச் சட்டம் இம்மாதிரியான சட்டங்கள் கொண்டுவந்தாலும், அந்த சட்டங்களைல்லாம் நியாயமான முறையில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை. நில சீர்த்திருத்தம் நல்ல முறையிலே ஏற்படுத்தப்படவில்லை. 1,000 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருந்த ஒரு நிலப்பிரபு, இன்று 50 நிலப்பிரபுக்களாக மாறியிருக்கிறார்கள். 50 குட்டி நிலப்பிரபுக்களாக மாறியிருக்கிறார்கள். நிலச் சீர்த்திருத்தம் பெயர் அளவுக்கு இருக்கிறதே தவிர, யாரிடம் எவ்வளவு நிலம் வைத்திருந்தார்களோ, அதை பலபேர்களின் பேரில் எழுதி பகிர்ந்து வைத்துக்கொண்டு, அதே பண்ணைகளைத் தான் இன்றையதினம் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, நிலச் சீர்த்திருத்த விஷயத்தில் அரசாங்கம் தன்னுடைய கொள்கையை மாற்றிக் கொண்டு, மிச்ச, சொச்சமுள்ள நிலப்பிரபுக்களை ஒழித்து, விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும் நிலம் கிடைக்கக்கூடிய அளவிலே, உழுபவர்களுக்கு நிலம் சொந்தமாக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தினால்தான், அதிகமாக உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியும். நிலத்தினுடைய சொந்தக்காரர்களாக இருந்தால் தான், அவர்கள் உற்சாகத்தோடு உழைப்பில் ஈடுபடுவார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கே. எஸ். மணி அவர்கள் குறிப்பிட்டு சொல் வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் கூட விவசாயிகள் உற்சாகம் இல்லாமல் உழைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது உண்மை தான், அதிலே எந்தவிதமான தவறும் இருக்க முடியாது. விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உழுதுகொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான வாரம் கிடைப்பதில்லை. அவர்களுக்கு நியாயமாக வாரம் கிடைக்கக்கூடிய உத்தரவாதம் கிடையாது. பொய்யான தஸ்தாவேஜுகளை வைத்துக்கொண்டு விவசாயிகளிடமிருந்து அதிக வாரம் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது தான் தஞ்சை ஜில்லாவில் யதார்த்த நிலை. இந்த நிலை மாறவேண்டும். அரசாங்கம் தங்களது கொள்கையை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். நிலப்பிரபுத்துவத்தின் மிச்ச சொச்சங்களை ஒழித்து, விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளிகளுக்கும், உழைக்கூடியவர்களுக்கும் நிலத்தை சொந்தப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள் : கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு பல நல்ல காரியங்களை செய்து கொடுத்து, உணவு உற்பத்தியில் சிறு முன்னேற்றம் அடைந்து இருக்கிறோம் என்பதை மறுக்கவோ, மறந்து விடவோ முடியாது. ஆனால் கிராமங்களிலே, இந்த ஆற்றுப் பாசன வசதிகள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான சலுகைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, ஆங்காங்கே இருக்கும் குளங்கள் மூலம் சிறு சிறு பாசனங்களுக்கும் வசதி செய்து கொடுத்தாலும், அப்படி ஆறு, குளங்கள் இல்லாத இடங்களில் என்ன செய்யலாம் என்று இந்த சபையில் பல முறைகள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதாவது, 30, 40, 50 ஏக்கர்களுக்குப் பொதுவாக கிணறு வெட்டி, அரசாங்கமே முழுப்பணமும் போட்டு பம்பு செட்டு வைத்து பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால், நெல் மூலம் அந்தப் பணத்தை வருலித்து விடலாம் என்று பல முறை இந்த சபையில் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, அறிக்கையில் கண்டிருப்பது என்னவென்றால், கூட்டுறவு முறையில் கிணறு வெட்டி பம்பு செட்டு வைக்க யாராவது முன்வந்தால் அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் கவனிக்கப்படும் என்பதுதான். அணைகளை எல்லாம் கூட்டுறவு முறையிலா கட்டிக் கொடுத்தோம்? எஞ்சினியர்களை வைத்து செய்யவில்லையா, அந்த மாதிரி, கிணற்றுப் பாசனத்தையும் தீவிரப்படுத்திச் செய்யவேண்டும் என்பதை இந்த சபையில் மறுபடியும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

4-30
p.m.

[திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்] [22nd March 1965]

புயலால் பாதிக்கப்பட்ட ஏழை எளிய மக்கள் இந்த அரசாங்கத்தைத் தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். சோழவந்தானில் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர், $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் வைத்திருக்கும் ஏழை எளிய விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சார்பில் மனுக் கொடுத்தும், இதுவரை அது கவனிக்கப்படவில்லை என்றால், பாதிக்கப்பட்ட மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று அரசாங்கம் நினைக்கிறதா இல்லையா என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே தீயால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு உடனடியாக உதவி அளிப்பது போல, தஞ்சை ஜில்லாவிலே எப்படி ரூ. 200 கடனாகவும், ரூ. 50 மானியமாகவும் கொடுத்தோமோ அதுபோல, அந்த அடிப்படையில் கவனிக்க வேண்டும் இந்த மக்களையும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல ஆண்டுகளாக, நானும், இன்னும் பல அங்கத்தினர்களும், கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம், கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இந்த இரண்டு திட்டங்களும் அமுல் நடத்தப்பட்டால், சாதாரண விவசாயிகளுக்கு நல்ல உதவியளித்ததாக இருக்கும் என்று எடுத்துச் சொல்லியும் அதைச் செய்ய நாம் தவறி இருக்கிறோம். இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இன்றைக்கு மாடுகளை வைத்துக் கொண்டு உழ முடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். நாம் எல்லோருக்கும் செய்ய முடியாவிட்டாலும், ஒரு யூனியனுக்கு ஒரு ட்ராக்டராவது வாங்கிக் கொடுத்தால் சற்று நன்றாக இருக்கும்.

இப்பொழுது பூச்சி மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. அது பற்றி அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களும் தன்னுடைய முன்னுரையில் சொன்னார்கள். பூச்சி மருந்து கமரிஷியல் கிராஃப்டுக்கு மட்டும் 50 சதவீதம் மான்யம் என்று கொடுக்கிறோம், ஆனால், என்ன முதலிய பயிர்களில் சிவப்புக் கம்பளிப் பூச்சி விழுந்தால், 25 சதவீதம் மானியம் தான் கொடுக்கிறோம். இதை மாற்றி வியாபாரப் பொருள்களுக்கு 50 சதவீதம் கொடுப்பது போல, உணவுப் பொருள்களுக்கும் 50 சதவீதம் மானியம் கொடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறேன். அதே போன்று திராட்சை போன்ற பயிர்களுக்கும், அதிலும் இப்படிப்பட்ட பூச்சிகள் விழுந்து நோய் விழுவதால், இந்த மருந்துகள் மானியமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று மிகப்பணிவோடு திராட்சை விவசாயிகள் சார்பில் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

புயலால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நிலங்கள் மணல் அடித்திருக்கிறது. அதற்கு விவசாயிகளுக்கு உதவியளிக்கப்படும் என்று கனம் அமைச்சர் பதிலில் சொன்னால் விவசாய மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும், என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மாடு வளர்ப்பதில் நாம் அதிகமாகக் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறோம். சோழவந்தானில் ரிண்டர் பெஸ்ட் வந்த போது, டிபார்ட்மெண்டார் இரவும் பகலும் பாடுபட்டு, கண்காணித்தார்கள். நூற்றுக்கணக்கான மாடுகள் பாதிக்கப்பட்டன. விவசாயிகள் லோன் வேண்டும் என்று கேட்டுக் காத்திருந்தார்கள். ஆனால் கடைசியில் பணம் இல்லை என்கிற பதில் வந்தால் ஏழை எளிய விவசாயிகள் யாரிடம் போவார்கள்? அவர்கள் யாரை நம்பி வாழ்வார்கள்? அவர்கள் தனிப்பட்டவர்களிடம் பணம் வாங்குவது என்றால், 500 ரூபாய் கடன் வாங்க, 1,000 ரூபாய்க்கு எழுதிக் கொடுத்து விட்டு, 100 ரூ. வட்டியும் முன்பாகவே செலுத்தி விட்டு, கையில் வரும் ரூ. 400-ஐ வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் மாடு வாங்குவதற்குள்ளாக, டி.பி. வியாதியஸ்தர்கள் விஷயத்தில் அவர்கள் இறந்த பிறகு கார்டு வருகிறதே அதுபோலத்தான் நிலைமை இருக்கும். அவர்கள் அழிந்த பிறகு நாம் என்ன

22nd March 1965] [திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்]

உதவி செய்யமுடியும்? ஆகவே உடனடியாக உதவியைச் செய்ய வேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக—தலைவர் அவர்களும் பெல்லை அடித்துவிட்டார்கள்—கிராமங்களில் கிராம சேவக்குகள் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களால் பூராவாக விவசாயிகளைப் பார்த்து உதவிகள் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்களோடு விவசாய மேஸ்திரிகளையும் சேர்த்துப் போட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குக் கிணறு வெட்டப் பணம் கொடுக்கிறோம். அப்படிக் கொடுப்பதில் 2, 3 ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் பயன் அடைவதில்லை. ஆகவே, கிணறு வெட்டி, பம்பு செட்டு வைக்க, 10 ஆண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுக்கும் முறையில் கடன்களை விவசாய இலாகாவின் மூலம் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக, ப்ளாக்குகள் மூலமாகவே கொடுத்து, விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்தால் இன்னும் சற்று நன்றாக இருக்கும் அதே போல, போஸ் கலப்பை வாங்கும் போதும்

*திரு. அ. அப்பாவு தேவர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மை நம் மாநிலத்தில் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை ஒருவரும் மறுக்க முடியாது. எங்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் அதி தீவிரச் சாகுபடி திட்டங்கள் சில தாலுகாக்களில் அமுலுக்கு வருகின்றன. அவைகளால் நல்ல பலன் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வந்தாலும், நிலங்கள் ஜாஸ்தியாகச் சாகுபடியாகிக் கொண்டு போகின்ற படியால், அதற்குத் தகுந்தபடி, உற்பத்தி ஏற்படவில்லை. அவைகளை ஏற்படும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாளுக்கு நாள், ஏக்கர்கள் ஜாஸ்தியாகப் போகிறது. அதற்குத் தகுந்தபடி உற்பத்தி கிடைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை ஜில்லா சென்ற ஆண்டில் சிலர் அபிப்பிராயப் பட்டார்கள், மூன்று போகம் சாகுபடி செய்யலாம் என்று. அது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு பொருந்தாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதாவது, இரண்டு போகங்கள் தான் செய்யலாம். இன்னும் ஏக்கர்களை அதிகப்படுத்தி இரண்டு போகங்களாகச் செய்யலாம் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால், இந்தச் சாகுபடியான நிலங்கள் குறைந்தது ஒரு மாத காலமாக நன்றாகக் காய வேண்டும் (dry) ட்ரை ஆக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான், அது உற்பத்திக்கு மிகத் தகுந்த நிலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். அந்தக் காலத்தில், அப்படி ட்ரையாக இருக்கும் காலத்தில், புஞ்சைப் பயிர்கள் போடலாம் என்று நினைக்கிறேன். கடலை வகைகளைக் குறுகிய காலத்தில் போடலாம்.

உரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில், எங்கள் ஜில்லாவில் நிலப் பரப்புக்குத் தக்க, உரம் கிடைக்கவில்லை. அதனால் உற்பத்தி கொஞ்சம் குறைகின்றது. அதனால் உரங்களைக் காலத்தில் கொடுத்து அதற்குக் கொடுக்கக்கூடிய உதவிகளையும் செய்தால், நலமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். உரங்கள் வாங்க, மாடுகள் வாங்க, அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படும் கடன் தொகைகள் நல்ல முறையில் அதற்கென்றே உபயோகப் படுகிறதா என்று கவனிக்க வேண்டும். அதற்காகத் தனியாக அதிகாரிகள் நியமித்தாலும் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். உரங்கள், மாடுகள், இன்னும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய கருவிகள் தேவைப் படுகிறவர்களுக்கு அவைகளைக் காலத்தில் கொடுத்து உதவி செய்தால் தான் உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

[திரு அ. அப்பாவு தேவர்] [22nd March 1965]

அடுத்தபடியாக, ட்ராக்டர்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. ஒரு ப்ளாக்குக்கு ஒன்றிரண்டு ட்ராக்டராவது வைத்து, அதை ஏழை விவசாயிகளுக்கு வாடகையில் கொடுத்து உதவினால் நலமாக இருக்கும் என்றும் நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, எங்கள் ஜில்லாவில் புஞ்சைத் தரிசு நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளில் “போர்-வெல்” போட்டு, பம்பு செட் வைத்துக் கொடுத்தால் அந்த நிலங்களில் வாழை, கரும்பு, தென்னை சாகுபடி செய்வதற்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் என்றும் நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

கால்நடை வளர்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டால், மாடுகள் நல்ல போஷாக்குடன் இருந்தால் தான் விவசாயத்தில் நல்ல பலனைக் காண முடியும். ஆக, நல்ல மாடுகளாக விருத்தி செய்வதற்கான முறைகளைக் கையாள வேண்டியது அவசியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாட்டுத் தீவனங்களின் விலை அதிகமாக இருக்கிறபடியால் ஏழை எளிய விவசாயிகள் மாடுகளுக்குத் தீவனங்கள் வாங்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டையும் செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

கால்நடை ஆஸ்பத்திரி ப்ளாக்குக்கு ஒன்றாவது இருந்தால்தான் சௌகரியமாக இருக்கும். அந்த வகையில் இருந்தால்தான், கிராமப் புறங்களுக்கு டாக்டர்கள் போய் மாடுகளைக் கவனிப்பதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

ஆடுகள், கோழிகள் வளர்ப்புத் திட்டங்களை கிராமங்களில் அமுல் செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். கிராமங்களில் நிலப்பரப்பு இருக்கிறது. கிராமத்தில் உள்வாசிகள் மிக ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள்.

பால் வழங்கும் திட்டமும் மிகவும் வரவேற்கத் தகுந்த திட்டமாகும். அதையும் கிராமப்புறங்களில் செயல்படும்படிச் செய்தால் மிக நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

***திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்:** சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நமது விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

நாட்டிலே எந்த முன்னேற்றம் ஏற்பட்டாலும், விவசாயத் துறையில் அதிக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டு, அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தி பெருகினால், நாட்டுக்கு விமோசனம் இருக்க முடியாது என்பதைச் சர்க்கார் கருத்தில் எடுத்துக் கொண்ட காரணத்தால்தான் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலமாக எத்தனையோ காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, நமது தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், பெரிய அணைகளெல்லாம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு, இனிமேல் அப்படிப் பெரிய தேக்கங்கள் கட்டுவதற்கே இடம் இல்லாத நிலைமைக்கு வந்துவிட்டது. இனிமேல் இருக்கிறதை வைத்துக் கொண்டு எப்படி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம் என்ற நோக்கத்தில் ஒரு சில திட்டங்களை வகுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, எரிகளை ஆழப்படுத்துவது ஒரு நல்ல திட்டமாக இருக்கிறது. அநேக இடங்களில் மழை பெய்தாலும், அந்தத் தண்ணீர் அதிக நாள் அந்த எரியில் தேங்க முடியாத காரணத்தால், சீக்கிரமாகப் பயிர்கள் தீய்ந்து போகின்றன. திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில், இப்பொழுது அநேக இடங்களில் பயிர்கள் கதிராக இருக்கும்போது தண்ணீர் இல்லாமல் போனதால், பொரிந்து போய்விட்டன. உண்மையிலேயே அந்த எரிகளை ஆழப்படுத்தியிருப்போமானால், அப்படிப்பட்ட நிலை இருந்திருக்காது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திருநெல்வேலிக்குப் பக்கத்தில் செழியநல்லூர் கிராமத்திற்கு நான் சென்றிருந்தபோது பொதிப்பட்டமான பயிர் வாடி விட்டதைப் பார்த்தேன். அங்கிருந்த வயோதிகர் ஒருவர், முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஆழமாக இருந்த குளம் இப்பொழுது மேடிட்டுப் போய் விட்டது, இந்தக் குளங்களை ஆழப்படுத்தி இருப்பார்களானால் இந்தப் பஞ்சம் இங்கு வந்திருக்காது என்று சொன்னார். அதை யெல்லாம் உத்தேசித்துத்தான் சர்க்கார் எரி

22nd March 1965] [திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

களை ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்ற திட்டத்தை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன். திருநெல்வேலியில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கும் பஞ்சம் இதற்கு முன் வந்தது கிடையாது. அதிகப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விட்டது. எங்கும் விளைச்சல் இல்லை. தண்ணீரைப் பயன்படுத்தும் வகையில் அங்குள்ள குளங்களை எல்லாம் ஆழப்படுத்த ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் சர்க்காருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, கிணறுகள் வெட்டவேண்டும் என்ற திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்காக 500 ரூபாய் இனாமாகக் கொடுப்பதென்பது மிகவும் நல்ல திட்டமாகும். இருந்தபோதிலும் இப்பொழுது அதிகப் படியான ஆதரவு இல்லை. மத்திய விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் அன்றைய நாளே பேசும்போது, “இந்த ஆண்டில் மாதிரும் 400 கோடி ரூபாய் வரை உணவுத் தானியங்களை வாங்குகிற வகைகளுக்கு நாம் செலவு செய்திருக்கிறோம்” என்று சொன்னதை இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அப்படி உணவுத் தானியங்களை வாங்க நாம் ஏராளமாகத் தொகை செலவிடும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், நம் நாட்டிலுள்ள கிணறுகளை வெட்டுவதற்கு இன்னும் அதிகப்படியாகப் பணம் செலவுபித்தால் அதிலே எந்தத் தவறும் வந்துவிடாது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாணவாரி ஏரியொன்றில் தண்ணீர் வந்தால் ஒரு மாதம், இரண்டு மாத விவசாயத்திற்கு அது போதுமானதாக இருக்கும். அதற்கு மேற் கொண்டு தண்ணீர் வேண்டுமென்றால், அதை யொட்டிப் பல கிணறுகள் இருக்க வேண்டியதவசியம். ஏரி வறண்டுவிட்ட பின், கிணறுகள் இருந்தால் தான் அந்தப் பயிர்களைக் காப்பாற்ற முடியும். ஆக, கிணறு வெட்டும் திட்டம் மிகவும் நல்ல திட்டமாகும். அதற்கு 500 ரூபாய் மான்யம் கொடுப்பது போதாது. 500 ரூபாய் என்றிருப்பதை அதிகப்படியாக உயர்த்த வேண்டும். கிணறு வெட்ட மானியமாகக் கொடுக்கும் தொகையை ரூ. 1,500-க்கு உயர்த்த வேண்டும். அந்த அளவுக்கு ஊக்கம் கொடுத்தால் தான், கிணறு வெட்ட வேண்டும் என்ற எண்ணம் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும். எனவே கிணறு வெட்டினால் 1,500 ரூபாய் மான்யம் கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்தை விவசாயிகளிடம் ஏற்படுத்தும் வண்ணம், கிணறு வெட்டுவதற்கான மானியத் தொகையை ரூ. 1,500-க்கு உயர்த்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தரமான விதை வேண்டும் என்ற அளவுக்குச் சர்க்கார் விதைப் பண்ணைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. எங்களுடைய ஜில்லாவில் கரையிருப்பு என்ற ஊரில் சர்க்கார் விதைப் பண்ணை நல்ல முறையில் இயங்கி வருகிறது. கிராம சகாயக் நல்ல முறையில் வித்துக்களைத் தயார் செய்தாலும், விவசாய எக்ஸ்டென்ஷன் அதிகாரி கிராம சகாயக் உற்பத்தி செய்யும் விதைகளை வாங்குவதற்கு உடனுக்குடன் பணம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையில் அந்த அதிகாரியிடம் பணம் இருப்பதில்லை. அதனால், கிராம சகாயக் அந்த அதிகாரியிடம் விதைகளைக் கொடுக்கத் தயங்குகிறார். பஞ்சாயத்து யூனியனில் அந்த விதைகளை வாங்கி வைக்கிறார்கள். அந்த விதைகளை வைக்கும் இடம் அவ்வளவு பாதுகாப்பான இடமாக இல்லை. கிராம சகாயக் கொடுக்கும் விதை நெல்லை அப்படியே வாங்கி வைத்து விடுகிறார்கள். அது நல்ல விதையாக இருப்பதில்லை. உண்மையிலேயே நல்ல விதையாக இருக்க வேண்டுமானால், விதைகளை நல்ல முறையில் காயப் போட வேண்டும். அந்த இடங்களில் அதற்கான வசதியெல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எந்த வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. எத்தனையோ அதிகாரிகளைப் பஞ்சாயத்து யூனியனிலே உற்பத்தி செய்து கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், விவசாய விதைகளை நல்ல முறையில் சேகரித்து வைப்பதற்கு வேண்டிய ஆட்களைப் போட்டு, அந்த நெல்லை அப்படியே மூட்டைகளில் கட்டி வைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்காமல் காயப் போட்டு உலர்த்திக் கொடுக்க வகை செய்தால் இந்த நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்] [22nd March 1965]

நாம் எத்தனையோ திட்டம் போடுகிறோம். கணம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதுபோல், பயிர் நன்றாக வளர்ந்து வரும் சந்தர்ப்பத்தில் அந்தப் பயிருக்கு வியாதி வந்துவிடுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, செந்தாழை நோய் போன்ற நோய்கள் வந்து விடுகின்றன. எத்தனையோ ஆராய்ச்சிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்றாலும் பயிர்களுக்கு வரும் நோய்களை உடனேயே போக்கக்கூடிய அளவிலே இல்லை என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சாகுபடி செய்து நல்ல மகசூலுக்கு வரக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், பயிர்கள் அழிந்து விடுகின்றன. அதனுடைய காரணத்தைக் கண்டு பிடிக்க ஆராய்ச்சி மிக மிகத் தேவைப்படுகிறது. ஆராய்ச்சி தேவை இல்லை என்று யார் சொன்னாலும், அதைக் கேட்காமல், பயிர்களுக்கு உண்டாகும் நோயைக் கண்டுபிடித்து நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் நல்ல ஆராய்ச்சிகளைச் செய்து, பயிர்களுக்கு ஏற்படும் பிணிகளை உடனடியாக நீக்குவதற்கு வகை செய்ய வேண்டும்.

கடைசியில் ஒரே ஒரு வார்த்தை கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த நாட்டில் நிலத்தில் உழைத்துப் பாடுபடும் விவசாயிக்கு வரும் ஆண்டில் நிலம் கிடைக்குமா கிடைக்காத என்று ஒரு காலத்தில் ஏங்கிக் கொண்டிருந்தான். அப்படிப்பட்ட தன்மையை இன்றைய தினம் அரசாங்கம் மாற்றிவிட்டது. விவசாயி ஒரு நிலத்தை உழுது கொண்டிருந்தால், அந்த நிலத்தைவிட்டு அவனை மாற்றக் கூடாது என்று சொன்ன பெருமை இந்தச் சர்க்காருக்கு உண்டு, அதன் காரணமாக இந்த நாட்டில் உண்வு உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நேரம் இல்லாததால் என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாய அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கையின் மீது எதிர்க் கட்சியினர் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறவிரும்புகிறேன்.

விதைப் பண்ணைகளுக்காக நிறையப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பண்ணைகளில் எந்த சீசனில் விதைகள் கிடைக்க வேண்டுமோ அந்த சீசனில் கிடைப்பது இல்லை. சீசன் கடந்து விதைகள் வந்தாலும் உடனே அவற்றை விற்க முடியவில்லை, காரணம் கூடவே விலை நிர்ணயம் செய்து வருவதில்லை. இதனால் விவசாயிகளுக்குச் சீசனில் விதை கிடைப்பதில்லை. விதை இருக்கிறபோது போய்க் கேட்டால் விலை நிர்ணயம் ஆகி வரவில்லை என்பதாக விற்கவும் மறுக்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பலனும் இல்லை. ஆகவே சீசனில் விதைப் பண்ணைகளில் விதை கிடைக்கும்படியாகவும், விதைகள் அனுப்பி வைக்கப்படுகிற போதே விலை நிர்ணயம் செய்தும் அனுப்பிவைக்கு மாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ரசாயன உரங்களுக்காக நாம் ஏராளமாகச் செலவு செய்கிறோம். அதற்காக நிறையப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கணம் அமைச்சர் அவர்கள் கூடக் கூறினார்கள். ரசாயன உரத்தையே உபயோகப் படுத்திக் கொண்டிருந்தால் நித்தத்தின் தரம் போய்விடுகிறதே என்றபோது மற்ற உரங்களையும் கலந்து உபயோகித்தால் சரியாகப் போய்விடும் என்று சொன்னார்கள். வேறு உரங்களை உபயோகப்படுத்தலாம் என்றாலும் அதற்கு வழி கிடையாது. கால்நடை எருக்களை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தலாம் என்றால்—கால்நடைகளுக்குத் தேவையான மேய்ச்சல் தரை எந்த இடத்திலும் தனியாக ஒதுக்கப்படுவதில்லை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அவசியம் மேய்ச்சல் தரை வேண்டும் என்பதாகப் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியாகி விட்டது. அதைப்பற்றி கவனம் செலுத்துவது கிடையாது. தழை உரங்களும் கிராமங்களில் இல்லாமல் போய்விட்டது. காரணம் காடு, வளர்ப்பு என்று சொல்லி கிராமங்களில் தழை உரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு உரிய இடங்கள் எல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு விட்டன. நிச்சயமாக ரசாயன உரத்தை மட்டும் நாம் உபயோகித்துக் கொண்டிருந்தால் நிலம் கெட்டுவிடும். இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் எந்த கதி ஆகுமோ

22nd March 1965] [திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

என்ற அபாயமான நிலை இருக்கிறது. நிலத்தின் தரம் கெட்டு வருகிறது. இப்படியே மாற்று உரங்கள் போட வசதி இல்லாது ரசாயன உரத்தையே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு போனால் பூமியில் கர்ப்பம் இல்லாமல் போய் கதிர் வர முடியாத நிலை கூட வந்துவிடுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியதாக இருக்கிறது. தழை உரம், சாணி உரம் கிடைக்கவில்லை என்றாலும் அதிகமாகக் கடலைப் பிண்ணாக்கு உரம் போடலாம் என்றால் அதற்கும் விலைக் கட்டுப்பாடு கிடையாது. மேலும் ஏராளமாக அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதிக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாகக் கடலைப் பிண்ணாக்கு அயல் நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாவதைத் தடை செய்து, அவற்றுக்கும் கண்டிரோல் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து டவுன்களில் ஏராளமாகச் சாணி உரம் எரி பொருளாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. முதலில் இதைத் தடை செய்தாக வேண்டும். அதனால் வராட்டி தட்டுகிறவர்கள் பாதிக்கப்படாமல், அவர்கள் தட்டுகிற வராட்டி எரிபொருளாக உபயோகப்படுத்தப்படுவதைத் தடை செய்து மண் வளத்தைப் பெருக்க உரமாகப் பயன்படும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்தாக வேண்டும். இன்னும் நகரங்களில் ஏராளமாக உரம் சேகரிக்க வழியிருக்கிறது. அவற்றை எல்லாம் சேகரிக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

இப்போது அடிக்கடி பஞ்சம் வருகிறது. பஞ்சம் வந்தவுடன் ஒன்றும் செய்ய முடியாது விவசாயிகள் திண்டாடுகிறார்கள். மிகுந்த கடனாளியாகப் போய் விடக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. கால்நடைகளுக்குத் திடீரென்று நோய் வந்தாலும் விவசாயிகள் பெரும் அளவு நஷ்டப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. கிழக்கு ராமநாதபுரம் விவசாயிகள் இந்த மாதிரியாக அதிகம் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே பயிர் பாதகாப்பு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தையும், கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தையும் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்து சிறு பாசனத் திட்டங்களுக்கு நாம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம். என்னுடைய தொகுதி தேவகோட்டைப் பகுதியில் வரு சீலையாறு திட்டம் இருக்கிறது. எழுவன் கோட்டை அணையைத் திறப்பதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வந்தபோது—இந்தத் திட்டத்திற்கு டெக்னிகல் சாங்ஷன் ஆகவில்லை என்றார்கள். அவர் சொல்லி இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகி விட்டன. இன்னமும் டெக்னிகல் சாங்ஷன் ஆகவில்லை. இப்படி இருந்தால் எப்படி உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும்? இரண்டு பருவ மழை பெய்திருக்கிறது. இரண்டு முறையும் ஜலம் ஓடிக் கடலில் தான் போய்ச் சேர்ந்து வீணாகியிருக்கிறது. பஞ்சம் பஞ்சம் என்று மக்கள் திண்டாடுகிறார்கள். திருவாடானைத் தாலுக்காவில் குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த நேரத்தில் இந்த வரிசீலையாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுத்தால் மிகவும் பிரயோசனமாக இருக்கும், ஆகவே அதை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்த ஸ்கீமின் கீழ் அனுமந்தக்குடி, சிறுகம்பையூர் ஆகிய இரண்டு இடங்களுக்கும் பாசன வசதி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

*திரு. செ. சதாசிவம் : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற வேளாண்மைத்துறை, கால்நடைத்துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சில திட்டங்களை இந்த ஆண்டில் நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுக்க விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதி திருச்சி ஜில்லா, கரூர் தாலுக்காவின் ஒரு பகுதியாகிய அரவக்குறிச்சியாகும். இது மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி, வரண்ட பகுதி. எளிததை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உணர்வார்கள். இந்த மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் சிறு பாசனத் திட்டங்கள் என்ற பிரிவில் குளங்கள் அமைப்பது போன்ற தலைப்பு வருகிறது. என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஷண்முக சித்தாறு ஓட்டையில் சாந்தப்பாடி அருகே ஒரு குளத்தை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும். அடுத்து நங்காச்சி ஆற்றில் ஜவ்வாதுப்பாடி

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[22nd March 1965]

என்னும் இடத்தில் ஒரு அணை கட்டி, அதில் இருந்து கால்வாய் வெட்டி, சேந்தமங்கலம், கீழ்ப்பாக்கம், பள்ளப்பட்டி ஆகிய கிராமங்களில் புதிய குளங்களை அமைத்துப் பாசன வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், குடகனாற்றின் கரையில் பள்ளப்பட்டி என்ற இடத்தில் அணைகட்டி அதைக் குளத்தில் தேக்கி பாசன வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நம்முடைய மாநிலத்திலே புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு 2 ஆயிரம் ரூபாய் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் உரையிலே கூட மிகவும் வறண்ட பகுதியாகிய கோயம்பத்தூர், திருச்சி ஜில்லாவின் சில பகுதிகள் ஆகியவற்றில் இரண்டாயிரத்தில் கிணறு வெட்ட முடியவில்லை என்ற கோரிக்கையை வைத்து அதை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். அதன்பேரில் இப்போது கிணற்றுக்கு 5 ஆயிரமாக ஒதுக்கி இருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், இதில் ஒரு சிறிய சிரமம் உள்ளது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த 5 ஆயிரம் ரூபாய்க் கடனை வாங்க விவசாயிகள் 2 மடங்கு சொத்து அடமானம் காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய விவசாயிகளினால் இந்தக் கடன் உதவியைப் பெறமுடியாது போகிறது. காரணம் அங்கு நிலத்தின் மதிப்பு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய், 600 ரூபாய் என்ற நிலைமை இருக்கும்போது இந்தக் கடனை வாங்க விவசாயிகளால் ஈடுகாட்ட முடியாது போகிறது. ஆகவே இந்த விதியைத் தளர்த்தி ஒவ்வொரு சிறிய விவசாயியும் கூட இந்தக் கிணற்றுக் கடன் பெறத்தக்க சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் என் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதி. கோயம்பத்தூர் ஜில்லாவில் தாளவாடி பகுதியில் முன்பு கிணற்றுக்கு 3,000 ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கப்பட்டபோது அதில் 50 சத வீதம் 1,500 ரூபாய் சர்க்கார் மானியமாகக் கொடுத்திருக்கிறது. அதேபோல இப்போது என்னுடைய பகுதியில் 50 சத வீதம் மானியமாகப் புதுக் கிணறுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5-00

p.m.

ஆயில் என்ஜின்களுக்கும், பம்பு செட்டுகளுக்கும் 1963-ம் வருடம் ஏப்ரல் மாதத்திலிருந்து வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதிகள் மூலமாகக் கடன்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் இப்பொழுது ஃபுல் பைனான்ஸ் இருக்கிற பகுதிகளிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கடன்களை விநியோகிக்க வேண்டுமென்று நிபந்தனை இருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நீண்ட காலக் கடன்களைக் கொடுக்க முடியாமல், குறுகிய காலக் கடன்களைக் கொடுத்து வருகின்ற நிலை இருக்கும் பொழுது, பம்பு செட்டுகளுக்கும் அவைகள் கடன் வழங்க வேண்டுமென்று சொல்லாமல் அதை நீக்கிவிட வேண்டும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கடன்கள் வாங்குவதால் சில இடையூறுகள் இருக்கின்றன. ஷேர் கேபிடல், பத்திர ரிஜிஸ்டர் போன்ற இடையூறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தக் கடன்கள் வழங்குவதை முன்புபோல் வட்டார வளர்ச்சிப் பகுதிகளுக்கே மாற்றி விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, துளைக் கிணறுகள் அமைக்கின்ற விஷயத்திலே எங்கள் பகுதியிலே 300 அடி, 400 அடி என்று போட்டால் தண்ணீர் கிடைக்கின்றது என்னும் நிலை இல்லை. ஆகவே, 1,000 அடி அளவுக்குத் துளை போடுகின்ற சக்தி வாய்ந்த கருவிகளைக் கொண்டு வந்து சர்க்கார் மூலமாகவே பரீட்சார்த்தமாகச் செய்து பார்ப்பதற்கு என் தொகுதிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. எஸ். நடராஜ கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். “உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழுத கோல் கூட மிஞ்சாது” என்று சொல்வார்கள் பழமொழி. ஆனால் பழமொழியை விடாதாம் தூக்கணை குருவி. எத்தனை ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆனாலும் நான் இதைப்போல் கூடு

22nd March 1965] [திரு. கே. எஸ். நடராஜ கவுண்டர்]

கள் கட்டிக் கொண்டதான் இருப்பேன் என்று அது சொல்லிக் கொண்டு இருக்கலாம். ஆனால், மனிதன், விஞ்ஞானத் துறையில் முன்னேறுகின்ற ஒருவன் அவ்வாறு சொல்ல முடியாது. ஆராய்ச்சியின் மூலம்தான், விவசாயம் அல்ல எதுவுமே முன்னேற்ற முடியும். ஆராய்ச்சியின்றி முன்னேற்ற எந்த மனிதனாலும் முடியாது. சமுதாயத்தாலும் முடியாது. நாம் இந்த 20-ம் நூற்றாண்டில் நிற்கிறோம். ஆகையால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும், விவசாயம் செழித்தோங்க வேண்டுமென்று சொன்னால் ஆராய்ச்சி அவசியம்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்து கொடுக்கப்படும் விதைகள் அவ்வளவும் முளைப்பதில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால், பஞ்சாயத்து யூனியன்களால் கொடுக்கப்படுகின்ற விதைகளை அவர்கள் கொடுப்பதற்கு முன்பு அந்த விதைகள் நன்றாக முளைக்கின்றதா என்று பரிசிலனை செய்து தான் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலிருந்து கொடுக்கப்படும் விதைகள் முளைக்கவில்லை என்று சொன்னால் அதை ஒப்புக் கொள்ளவும் முடியாது. நம்பவும் முடியாது. வேண்டுமானால் அதை ஒரு கதையாகப் பேசலாம், அல்லது கற்பனையாகச் சொல்லலாம்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் விதைப் பண்ணைகள் எந்த இடத்திலும் சரிவர இல்லை யென்று சொன்னார்கள். முதலிலே இது சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்த காலத்தில் சரிவர இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது சரிவர இல்லை என்று சொல்வதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. ஏன் ஆராய்ச்சிக்காகச் செலவு செய்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆராய்ச்சி முடிவுகள் வருகின்ற வரை ஆகும் செலவைக் கணக்குப் பார்க்க முடியாது. ஆகையால், நல்ல முறையிலே விஞ்ஞான ரீதியாக நாம் ஆராய்ச்சி செய்வதன் மூலமாகத்தான் விவசாயத்தைப் பெருக்கி நல்ல முறையிலே பலனை எதிர்பார்க்க முடியும்.

பழைய மாதிரியே வாழ முடியாது. சிறிய சிறிய டிராக்டர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். போர் போடக்கூடிய சாதனங்கள் கொடுக்க வேண்டும். கதிரடிக்கும் இயந்திரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் கடல் நீரைக்கூட நல்ல நீராக்கிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதுபோல் நமது நாட்டில் கிணறுகளில் உப்பு நீர் கிடைக்கின்றது. அந்த உப்பு நீரை நல்ல நீராக மாற்றிப் பயன்படுத்துவதற்காக ஆராய்ச்சிகள் செய்வதற்கு நமது அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகையினால் நல்ல முறையிலே இன்றைய அரசாங்கம் விவசாயத் துறையிலே முன்னேற்றம் அடையவில்லை யென்று சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அதை ஒத்துக் கொள்ள முடியாது. நல்ல முறையில் பொறுக்கு விதைகள் கொடுக்கப் படுகின்றன. உரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதன் பயனை நமக்கு நல்ல விளைச்சலும் கிடைத்திருக்கிறது. அதைக் கிராமங்களிலே சென்று பார்த்தோமானால் முதலிலே எடுத்துக் கொண்டிருந்த மகசூலைக் காட்டிலும் இப்பொழுது அதிகமாக மகசூல் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது தெரியவரும்.

*திரு. பி. வி. சீராமலு : தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல முற்படுகிறேன்.

மொத்தத்திலே உணவு உற்பத்தி மிகவும் குறைந்து உள்ளது. உணவு உற்பத்தியைப் பார்க்கும்பொழுது ஒவ்வொரு ஆண்டும் 2 சதவீதம் என்ற அளவில்தான் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறதே தவிர, மக்களுடைய உற்பத்தியைப் பார்க்கும்பொழுது ஒவ்வொரு ஆண்டும் 8 சதவீதம் அல்லது 9 சதவீதம் அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. இதைப் பார்க்கும்பொழுது 2 சதவீதத்துக்கும் 9 சதவீதத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைக் கணக்குப் பார்க்கும்பொழுது நம்முடைய நாட்டிலே திட்டங்கள் இன்னும் பல திட்டவேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பது முக்கியமாகத் தென்படுகிறது. ஆனால் மேலே நாட்டுக்கும், நம்முடைய நாட்டுக்கும் பார்க்கும்பொழுது, புரட்சிகரமான திட்டங்கள் நம்முடைய நாட்டில் உருவாக்கப்படவில்லை என்பதைக்

[திரு. பி. வி. சீராமுலு]

[22nd March 1965]

கூறமுடியும். கிட்டத்தட்ட சதந்திரம் பெற்றுப் பதினேழு ஆண்டுகள் ஆன பிறகும்கூட நம்முடைய இந்த நிலை இருக்கிறது. விவசாய நாடாக உள்ள நம்முடைய நாட்டில் 82 சதவீத மக்கள் விவசாயக் குடும்பங்களாக இருக்கிறார்கள். மேலை நாட்டிலே, உதாரணமாக அமெரிக்காவிலே 9 சதவீத மக்கள்தான் விவசாயிகளாக வாழ்கிறார்கள். ஃபார்மோசா நாட்டிலே 62 சதவீத மக்கள்தான் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அங்கே ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு விவசாயிக்கு 7 ஏக்கர் என்ற புரட்சிகரமான திட்டத்தை உருவாக்கி, அதன் அடிப்படையிலே நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்து அந்த நாட்டிற்கு வேண்டிய உணவை அளித்து, வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் அளவுக்கு அந்த நாடு முற்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் ஜப்பானை எடுத்துக் கொண்டால் ஒவ்வொரு விவசாயக் குடும்பங்களுக்கும் 3 ஏக்கர் என்ற அளவில்தான் கொடுத்து விவசாயத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். இந்த நாட்டில் விவசாயப் பெருமகனை இருந்தாலும் சரி, விவசாயியாக இருந்தாலும் சரி 1 ஏக்கர் முதல் 1,000 ஏக்கர் வரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தால்தான் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பார்க்கும்பொழுது கே.ஆர்.பி. ரிசர்வாயர் 1 கோடியே 88 லட்சம் ரூபாய் செலவிலே சுமார் 9,000 ஏக்கர் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அதில் செலன் தண்ணீர் இருக்கிறது. அந்த செலன் தண்ணீரை அப்புறப்படுத்தினால்தான் நிலம் உயரும். உற்பத்தியும் அதிகமாகப் பெருக்கப்படும் சூழ்நிலை ஏற்படும். செலன் வாட்டரை ஒரு ட்யூப் மூலமாக அடுத்த கால்வாய்க்குக் கொண்டு போகலாம். இதற்கு 2 அல்லது 3 லட்ச ரூபாய் தான் செலவாகும். ஆகவே, இதற்கு தனிக் கால்வாய் வெட்டினாலும் சரி, அல்லது தனியாக “ட்யூப் பைப்” போட்டாலும் சரி நல்ல முறையிலே செலன் தண்ணீரை வெளியேற்றினால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறிய பாசனத் திட்டங்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். திட்டமிட்டு, திட்டமிட்டுப் பார்த்தால் கடந்த 10 ஆண்டுகளும் திட்டமிடுகிறார்களே தவிர திட்டத்தினுடைய பயனைப் பெறவில்லை. ஒரு திட்டத்திற்காக இரண்டு லட்சம் என்று திட்டமிட்டார்கள். அடுத்த ஆண்டே அந்த அதிகாரியோ அல்லது கலெக்டரோ மாறி விட்டாரென்றால் அதற்கு இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகும். அந்த 2 லட்ச ரூபாய் 4 லட்சமாகிறது. திரும்பவும் இப்படியே திட்டமிட்டுத் திட்டமிட்டு அது 6 லட்ச ரூபாயாகிறது. என்னுடைய பகுதியில் கண்மாய்கள் திட்டமிட்டு, திட்டமிட்டு என்று சொல்லிப் பத்து ஆண்டுக் காலமாக தொகை உயர்ந்து கொண்டே வருகிறதே தவிரத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவில்லை. என்னுடைய பகுதி மிகவும் பின்தங்கிய பகுதி. ஆகவே, அங்கே திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்ல, என்னுடைய பகுதியில் பாளூர் ஏரி இருக்கிறது. அதிலிருந்து கிட்டத்தட்ட 1,500 ஏக்கர் சாகுபடி செய்ய முடியும். 1904-ம் ஆண்டிலே பெண்ணையாற்றிலே அணை கட்டி அந்த ஏரிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்தார்கள். 1904-ம் ஆண்டிலே 1,500 ஏக்கர் சாகுபடிக்கு உண்டான ஏரியிலிருந்து இன்றைக்கு 3,000 ஏக்கர் சாகுபடி செய்யப் படுகிறது. அந்த ஏரியிலுள்ள தண்ணீரைக் கொண்டு மூன்று மாதங்களுக்குக் கிட்டத்தட்ட 1,500 ஏக்கர்தான் பயிர் செய்ய முடியும். ஆனால் இப்போது 3,000 ஏக்கர் சாகுபடி செய்கிறார்கள். ஆகவே, இதிலே வரும் தண்ணீரைக் கொண்டு 1½ அல்லது இரண்டு மாதங்களுக்குத் தான் சாகுபடி செய்ய முடியும். அதைச் சர்வே கூடச் செய்யவில்லை. அதைச் சர்வே செய்து கே.ஆர்.பி. ரிசர்வாயர் மூலம் அதற்குத் தண்ணீர் விடவேண்டும். அதற்குத் தக்க திட்டமிட்டு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்போதுள்ளபடி 1,400 ஏக்கர் தான் சாகுபடி செய்ய முடியும் என்பதைக் குறிப்பிட்டு அந்த அளவுக்குத்தான் அதிலிருந்து சாகுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

22nd March 1965]

* டாக்டர் பா. நடராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையில் பல சிந்தனைக்குரிய விஷயங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பல அன்பர்கள் பேச இருப்பதாலும், காலம் சுருக்கமாக இருப்பதாலும் சற்று சபாநாயகருடைய உதவி இருந்தால் நான் ஒருவரது சில முக்கியக் கருத்துக்களைச் சபை முன்னர் வைக்கிறேன். மூன்றாவது திட்டத்தில் வேளாண்மைத் துறைக்கு 37 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வது என்று முதலில் வைத்திருந்தார்கள். இப்போது 46 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதாக முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இந்த 9 கோடி ரூபாய் அதிகச் செலவில் 6 கோடி ரூபாய் சிறுபாசனத் திட்டங்களுக்காகவும், 1½ கோடி ரூபாய் பால் பண்ணைத் திட்டங்களுக்காகவும், 1 கோடி ரூபாய் உணவு உற்பத்தித் திட்டங்களுக்காகவும் செலவு செய்கிறார்கள். இப்படி 9 கோடி ரூபாய் அதிகமாகச் செலவு செய்வதுபற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சிக்ரதான். ஆனால் அந்த அதிகப் பணச் செலவுக்குத் தகுந்த, எதிர்பார்த்த பயனை நாம் காணவில்லை. 1961-ல் 54 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி ஆகியிருந்தது. அதை 70 லட்சம் டன்னை உயர்த்த வேண்டுமென்பதை இலக்காக வைத்திருக்கிறோம். நம் முடைய சுய தேவைக்கு மட்டுமே 60 லட்சம் வேண்டும். விவசாயத்தில் ஏற்படுகிற, கால வேற்றுமைகளால் ஏற்படுகிற கஷ்டங்களை ஈடு செய்வதற்காகப் 10 லட்சம் டன். ஆக, 70 லட்சம் டன் வேண்டுமென்று இலக்காக வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று இருக்கிற நிலையில் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் 65 லட்சம் டன்தான் நமக்குக் கிடைக்குமென்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். ஆக, நமக்கு 5 லட்சம் டன் குறைவுபடும். உணவைப் பொறுத்த அளவில் இனிப் பஞ்சமே ஏற்படாது என்று அன்று கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கொடுத்தார்கள். பெரிதும் மனது குளிரும்படி இருந்தது. ஆனால் புள்ளி விவரங்களில் பார்க்கும்போது 5 லட்சம் டன் குறைவு படுவதால் அதற்கு வேண்டிய முன்னெச்சரிக்கைகளை அரசாங்கம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இல்லாவிடால் இதற்கு முன் ஏற்பட்ட நெருக்கடி போல இனிமேலும் வரலாம். உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்து கொள்ளலாம் என்ற கருதியத்தில் இருப்பதில் பயன் இல்லை. நம்முடைய நாட்டிலே உற்பத்தி செய்து கொள்ள முடியும் என்பது என்னுடைய கருத்து. 16 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிட்டதில் 11 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. இந்த 16 லட்சம் டன்னில் 8 லட்சம் டன் ரசாயன உரத்தைப் போட்டு அதன் மூலம் உற்பத்தி செய்வது என்பது திட்டம், இன்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கக் கூடிய ரசாயன உரத்தைப் பார்த்தால், இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவிற்குள் 12 லட்சம் டன்தான் கிடைக்கும் போல் இருக்கிறது. சராசரி வருஷத்திற்கு 2.4 லட்சம் டன்தான் வருகிறது. ஆக, நாம் இன்னும் ஐந்து லட்சம் டன் அதிக உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் 8 லட்சம் டன் ரசாயன உரம் நமக்கு வேண்டும். அதைக் கூடுதலாக இப்போது பெற வேண்டும். 12 லட்சம் டன் ரசாயன உரத்தில் 8 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்திக்குப் போவதாகக் கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். மூன்றில் இரண்டு பங்கு. நான்கு லட்சம் டன் ரசாயன உரம் மற்றப் பணப் பயிர்களுக்காக ரப்பர், காப்பி போன்றவற்றுக்காக, பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேலும் 8 லட்சம் டன்னும், உணவு உற்பத்திக்கே என்று ஒதுக்கி வைத்தால்தான், 5 லட்சம் டன் அதிக உற்பத்தி ஆகும். 12 லட்சம் டன்னில் 8 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்திக்காகப் போவதாக இந்தக் கணக்கில் இருந்து தெரிகிறது. ஆனால் அத்தனையும் உணவு தானிய உற்பத்திக்காகப் போகிறதா அல்லது மற்ற பணப் பயிர்களுக்குப் போகிறதா என்று சொல்ல முடியாது. அப்படியே அது உணவு தானியப் பயிர்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது என்று சொன்னாலும்கூட 8 லட்சம் டன் அதிகமாக ரசாயன உரத்தைப் பெற இப்போதே நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

விவசாயத்தில் வளர்ச்சி வேகம் பார்த்தால் தகுந்தபடியாகப் பெருக வேண்டுமென்று இலக்கு வைத்திருந்தோம். 54 லட்சம் டன்னிலிருந்து 70 லட்சம் டன்னை உணவு தானிய உற்பத்தி பெருகினால், வளர்ச்சி வேகம் 6 சத விதிகம் என்று ஆண்டுக்கு ஆண்டு வரும். ஆனால் 54 லட்சம்

[டாக்டர் பா. நடராஜன்] [22nd March 1965]

டன்னிலிருந்து 65 லட்சம் டன் என்றால், வளர்ச்சி வேகம் 4.4 சதவீதம் என்று தான் வருகிறது, முற்போக்கில் இருக்கும் மாநிலம் என்று சொல்லக் கூடிய சென்னை மாநிலத்திலேயே இப்படி வளர்ச்சி வேகம் குறைந்தால், அது அகில இந்திய விவசாய வளர்ச்சியைக் கூடப் பாதிக்கிறது. ஆகவே, நாம் இலக்கிட்ட 6 சத வீதத்தை அடைய வேண்டும். அதற்கு நான் முன்பே சொன்னதுபோல், 8 லட்சம் டன் அதிகமான ரசாயன உரம் வேண்டும். “எவ்வளவு உரம் வருகிறது என்று தெரியவில்லை. அதைப் பொறுத்து உற்பத்திப் பெருக்கம் இருக்கிறது” என்று அறிக்கையில் சொல்லியிருப்பதைவிட “8 லட்சம் டன் உரத்தை எப்படியும் கொண்டு வர வேண்டும்” என்று அறிக்கையில் இருந்திருந்தால் மகிழ்ந்திருப்பேன். எவ்வளவு உரம் கூடுதலாக வந்தாலும் அந்த உரம் முழுவதும் உணவு உற்பத்திக்காகச் செல்ல வேண்டும்; அதோடு காலா காலத்தில் செல்ல வேண்டும். அதோடு ரசாயன உரத்தை வாங்குகிற அளவுக்கு இன்றைக்கு விவசாயிகளிடத்தில் பண ஆற்றல் இருக்கிறதா என்பதையும் பார்க்க வேண்டும்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் உணவுக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரை, கட்டாயக் கொள்முதல் என்பதிலிருந்து லெவி முறையாக மாற்றி இருக்கிறார்கள். நாங்கள் எல்லாம் போய்ச் சொன்னோம். அரசாங்கம் செவி சாய்த்து மாற்றி விட்டார்கள். பொதுவாக, மக்களுக்குத் திருப்தி தான். அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் கட்டாயக் கொள்முதல் திட்டத்தை எந்த எந்த ஆயுதங்களை வைத்து எந்த முறையிலே நடத்த வேண்டுமென்று முன் கருதினார்களோ அதே தளவாடங்களையே இந்த லெவி முறையிலும் பயன்படுத்துகிறார்கள். உதாரணமாக, நண்பர் சிதம்பரநாதன் அவர்கள் சொன்னது போல், முழத்திற்கு ஒரு செக் போஸ்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். ஐந்து படி அரிசி கூடக் கொண்டு போக முடியாது. ஜனங்களுடைய உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காவல் இருந்தாலும் பணக்காரர்கள் எப்படியும் சமாளித்து விடுவார்கள். ஏழைகள்தான் கஷ்டப்படுகிறார்கள். லஞ்சம் தானிடவமாடுவதாக எனக்குக் கடிதங்கள் வந்திருக்கின்றன. “நீங்கள் எல்லாம் எதற்காக எம்.எல்.ஏ.-க்களாக இருக்கிறீர்கள்?” என்றெல்லாம் கூடக் கேட்டு எழுதியிருக்கிறார்கள். பத்து லட்சம் ஜனங்கள் இருக்கும் மாவட்டத்தில் ஒரு கோட்டை கட்டலாம்; மாகிடை அரணைக் கூடக் கட்டலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் கைவிலங்கு, கால்விலங்கிட்டுக் கட்டுப் படுத்த முடியுமா? செக் போஸ்ட் முறையின் காரணமாகப் பத்து லட்சம் மக்களுடைய ஆதரவை இழக்க நேரிடும். நிர்வாகம் என்பது ஃபைல்களே வைத்து செக்ரடேரியட்டில் செய்கிற விஷயம் அல்ல. நிர்வாகம் என்பது ரத்தமும், சதையும் இதயத் துடிப்பும் உள்ள மக்களை வைத்து நடத்துவது. அந்த மக்களின் உணர்ச்சியைத் தெரிந்து நம்முடைய கருத்தை மாற்றிகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அங்கு இந்த லெவிக் கொள்முதல் வேண்டுமென்று சொன்னபோது, விலைவாசியைப் பற்றியும் அரசாங்கத்திடம் சொன்னோம். சம்பா நெல்லுக்கு விலை குறைவு என்று குறிப்பிட்டோம். “ஒரு வாரத்தில் முடிவு செய்து விடுவோம்” என்று சொன்னார்கள். இப்போது ஒன்பது வாரம் கூட இருக்கும்.

சம்பா தஞ்சாவூரிலும் இருக்கிறது, செங்கல்பட்டிலும் இருக்கிறது. சம்பா என்றால் எல்லாம் சம்பா ஆகி விடுமா? “கல் எல்லாம் மாணிக்கக் கல்லாமோ?” எங்கள் சம்பா பெரிதாக முரடாக மாணிக்கம் போல் இருக்கும். எங்கள் ஊரில் அதை எல்லோரும் விரும்பிச் சாப்பிடுகிறார்கள். மலையாளில் டோரியான் என்ற ஒரு பழம் உண்டு. அதை அங்குள்ளவர்கள் விரும்பிச் சாப்பிடுகிறார்கள். ஆனால் நமக்கு ஒரு பர்லாங்குக்கு அப்புறம் இருந்தாலும், அந்தப் பழத்தின் நாற்றத்தைத் தாங்க முடியாது. ஆனால் மலையாளில் உள்ள மக்கள் உடுத்திக் கொண்டிருக்கிற துணியைக்கூட அடகு வைத்து அதை வாங்கிச் சாப்பிடுவார்கள்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அவர்கள் மட்டுமல்ல. யார் சாப்பிட்டாலும் உடையை அல்ல, வீட்டைக் கூட விற்றுச் சாப்பிட்டு விடுவார்கள்.

22nd March 1965]

டாக்டர் பா. நடராஜன் : இப்போது கோட்டைக்கு 33 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். 30 ரூபாய் தான் கட்டுப்படியாகும். அளக்கின்ற பழக்கம் போய் நிறுக்கின்ற பழக்கம் வந்ததால். அதை அரிசியாக்கி வற்றால் 50 ரூபாய் வருகிறது. 20 ரூபாய் நடுவில் உள்ளவர்களுக்குப் போகிறது. அதனால் வாங்குகிறவர்களுக்கு லாபம் இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. அரிசியாகவே லெவி அளக்க வேண்டுமென்று கேட்டோம். சரி என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உத்தரவு போடவில்லை. அரிசியாக அளப்போம் என்றிருந்தால், இன்று எவ்வளவோ குடும்பங்கள் கைக்குத்தல் செய்து பிழைப்பார்கள். கைம்பெண்களுக்கு அது உதவியாக இருக்கும். தவிர மூட்டைக்கு 15 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. நெல் 20 ரூபாய்க்கு விற்கிறது. இந்த முறையில் இந்தக் கட்டுப்பாடு ஆட்சியானது நடைபெற்று வருகிறது. கட்டுப்பாடு வேறு, உணவு உற்பத்தி வேறு அல்ல. இரண்டும் ஒரு வண்டியில் பூட்டிய இரண்டு காளைகள். கயிற்றை ஒரு கையில் வைத்துக்கொண்டு பிடித்தால் தான், வண்டி குடை சாயாது ஒழுங்காகப் போகும். கட்டுப்பாட்டினால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. ஒரு கையால் அதிக விலையைக் கொடுத்து, ஒரு கையால் கட்டுப்பாட்டால் அதை எடுத்து விட்டால், எதிர் பார்க்கும் உற்பத்தி வராது. பின்னர், வண்டிச் சத்தம் கேட்கிறார்கள், டவுனுக்குக் கொண்டு போய்க் கொடுக்க. எந்த விதியில் இது இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இருந்தால் விதியைத் திருத்த வேண்டும். உழவர்களுக்குப் பண வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். நெல்லை உண்டியாக வாங்குவதில்லை. லெவி அளக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் யாரும் போய் வாங்குவதில்லை. விவாபாரிகள் கையிடப் பணம் இல்லை. அவர்கள் கையிருப்பை முடக்கி விட்டார்கள். அரசாங்கத்திற்குப் பணம் இல்லை என்ற பேச்சு பெரிதாக அடிபடுகிறது. உணவு தானிய கார்ப்பரேஷன் வருகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். விவசாயிகள் நீண்டத போது பணம் வந்து விடும் என்று சொல்லப்பட்டது. ஒன்றையும் காணோம். ஆகவே விவசாயிகளிடம் இருந்து நெல்லை உண்டியாக வாங்குவதற்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக இந்த இலாகா திறம்படச் செயல்படுகிறது என்பதற்காக அதைப் பாராட்டிக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** திரு. என். பி. எம். சின்னையா கவுண்டர் :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விவசாய அபிவிருத்திக்காக அரசாங்கம் பல உதவிகளைச் செய்து வருகிறது. விவசாயத் திற்காகத்தான் செலவு செய்கிறார்களே தவிர விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் சில நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். உணவு உற்பத்தி செய்ய அரசாங்கம் பல நன்மைகள் செய்து வருகிறார்கள். பம்பு செட்ஸ் வாங்க, உரம் வாங்க, நிலச் சீர்திருத்தம் செய்ய இவைகளுக்காக லோன் கொடுக்கிறார்கள். இப்படி பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம், சொசைட்டிக்ள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் பலவித லோன்கள் கொடுக்கிறார்கள். அதைப்பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து விவசாயிகளுக்குப் பம்பு செட் வாங்கப் பணம் கொடுக்கப்பட்டதற்குக் கணக்கு எழுதப்பட்டிருக்கிறதா? அல்லது பம்பு செட்ஸ் பெற்றிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சில இடங்களில் விவசாயிகளின் கிணற்றில் பம்பு செட்டே கிடையாது. கடன் வாங்கச் சிரமம் இருப்பதால் பம்பு செட்ஸ் எட்டெண்டுடன் பம்பு செட்ஸ் பெற்றுக் கொண்டோம் என்று எழுதி வாங்கிக் கொண்டு 2,500 ரூபாயை அவர்களே எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். லோன் கொடுத்திருப்பதில் பாதிக்குப் பம்பு செட்டே கிடையாது என்ற அவல நிலை கிராமங்களில் இருக்கிறது. அரசாங்கத்திடமிருந்து கடன் வாங்க கணக்குப் பிள்ளை சிபார்சு செய்ய வேண்டும். ஆனால் கணக்குப் பிள்ளை சாதாரண விவசாயிகளுக்குச் சிபார்சு செய்வது கிடையாது. அவர்களிடம் என் போன்றவர்கள் போய்க் கேட்டால் இந்த விவசாயிடம் பணம் கொடுத்து விட்டால் நான்தான் திரும்ப வசூல் செய்ய வேண்டும் அதை, ஆகவே கொடுக்காமல் இருப்பதுதான் நல்லது, ஆகவே லோன் சாங்கஷன் செய்வதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் லேவர்தேவிக்காரனிடம் கடன் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. 1938-ல் திரு. ராஜகோபாலராமச்சாமி

[திரு. என். பி. எம். சின்னையா கவுண்டர்] [22nd March 1965]

கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்தார். நல்லதற்கோ கெடுதலுக்கோ. அதனால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைத்தது என்று சொல்ல முடியாது. லேவாதேவிக் காரர்கள் 1,000 ரூபாய் கடன் கொடுத்து விட்டு 2,000 ரூபாய்க்குப் ப்ரோ நோட்டு எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறான். 100 ரூபாய் கொடுத்து விட்டு 200 ரூபாய்க்கு எழுதி வாங்கிக் கொள்கிறான், திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை என்று கோர்ட்டுக்குப் போனால் 'நீ என்யெழுத்து இட்டாயா' என்று கேட்கிறார்கள். எவ்வளவு வாங்கினாய் என்று கேட்பதில்லை. உன் கையெழுத்துத்தானா, நீதானே போட்டாய் என்று கேட்டு விட்டு அதற்கு 'ஆம்' என்று சொன்னவுடன் டிக்ரீ ஆகி விடுகிறது. 2,000 ரூபாய்க்கு அரை வட்டி வைத்து வாங்கி 10,000 ரூபாய் சொத்தை ஜப்தி செய்து விடுகிறான். பாக்கி ஏதாவது 500 ரூபாய் இருந்தால் அதற்காக கேஸ் போட்டு அரெஸ்ட் செய்து விடுகிறான். 10-க்கு கால் வட்டி என்ற முறை இருக்கிறது. ஒரு ரூபாய் கொடுத்து விட்டு வாரத்திற்கு கால் ரூபாய் வட்டி போட்டு ரூபாய் 1½ வாங்கி விடுகிறார்கள் லேவாதேவிக் காரர்கள். இரண்டு சைக்கிள்காரர்கள் அவர்களைத் துரத்துகிறார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு 1½ ரூபாய் என்றால் 25 சதவிகிதம் வட்டி ஆகிறது. எனக்குத் தெரிந்தது இரண்டு பேர்கள் 1,000 ரூபாய் முதலீடு செய்தார்கள் வட்டிக் கடை போடுவதற்கு. மாதம் ஆளுக்கு 250 ரூபாய் மிச்சமாகிறது. என் பகுதியில் கிராமந்தோறும் வட்டிக் கடை இருக்கிறது. இரண்டு சைக்கிள்காரர்களை வைத்து, கடை வாடகை போக ஆளுக்கு 250 ரூபாய் மாதம் ஒன்றுக்குக் கிடைக்கிறது. இப்போது பல வியாபாரிகள் லேவாதேவிக் காரர்களாகி விட்டார்கள். 'துட்டுக்கு எட்டு சட்டி வாங்கி சட்டி எட்டு துட்டுக்கு விற்பனையும் வட்டிக்கு நிகரில்லையோ' என்று சொல்வார்கள். லேவாதேவிக் காரர்களினால் விவசாயிகள் பறும் தொந்தரவு சொல்லி முடியாது. கடன் வாங்கினால் அவன் அவர்கள் முன் செருப்பு போட்டுக் கொண்டு நடக்கக் கூடாது. விதைக் கோட்டையில் பெருச்சாளியை வைத்துக் கட்டியது போல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். லேவாதேவிக் காரர்கள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். கோர்ட்டுக்குப் போனால் ஸ்பேட்மெண்ட் கொடுக்கக் கூடாது. விவசாய ஆபீசர்கள் எதற்காக இருக்கிறார்கள், 300 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு? விவசாய ஆபீசர்கள் நேரடியாக விவசாயிகளிடம் போய் உங்களுக்கு எவ்வளவு கடன் தேவை என்று கேட்டு அவர்கள் சிபாரிசு செய்து அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் கொடுக்க வேண்டும். இந்தக் கடன் வாங்குகிறார்களே இவர்கள் பறும் கஷ்டம் சொல்லி முடியாது. புராண காலத்திலிருந்தே கடன் வாங்கிவைவர்களுக்குத் தொல்லைதான். அரிச்சந்திரன் வாயால் சொன்னதற்கே பெண்ணட்டியின் தாலியை விற்பான் என்று கதை இருக்கிறது. நடந்ததோ நடக்கவில்லையோ, இப்படி ஒரு கதை இருக்கிறது. ராமாயணக் கதை நடந்ததோ நடக்கவில்லையோ, அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, "கடன் பட்டார் நெஞ்சம் போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்" என்று இருக்கிறது. போர்க்களத்தில் ரதகஜதுரகப்பாதி களைத் துறந்துவிட்டு நிற்கிறான் ராவணன். அப்பொழுது கடன்பட்டவன் போல் கலங்கினான் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. தனி மனிதன் கடன் கொடுத்து வாங்குவது அதாவது லேவாதேவி முறை அடியோடு தடுக்கப்பட்டு அரசாங்கமே எடுத்து நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

5-30
p.m.

திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சபையில் வந்திருக்கும் விவசாய மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். முக்கியமாக கால்நடை மான்யத்தின் மீது இரண்டு வார்த்தைகள் மட்டும் பேசுகிறேன். அதாவது எங்கள் பகுதியில் மலை ஜாதியினருக்கு, கிணறுகள் வெட்டப்பணம் கொடுக்கிறார்கள், மாடுகள் வாங்கப் பணம் கொடுக்கிறார்கள், பயிருக்கு வேண்டிய உப்பு, யூரியா உரம் போன்றவைகள் கொடுக்கிறார்கள், அதெல்லாம் எங்களுக்கு நன்மைதான். உணவு வசதிகள், படிப்பதற்கு வசதி, உத்யோகத்திற்குப் போவதற்கு உதவி இதை யெல்லாம் மலைசாதியினருக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றே ஒன்று தான் எங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய குறை. அதாவது பெண்கள் வசதியில்லாத நிலையில், குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுப்பதற்கு பால் மாடு வாங்குவதற்கு 250 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு தொகுதியில் இப்படிப் பால் மாடு

22nd March 1965] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

வேண்டும் என்று பத்துப் பதினைந்து அப்ளிகேஷன் வருகிறது. சர்க்கார் ஒதுக்குகின்ற பணம், ஜில்லாவாரியாகப் பங்கு போட்டு, தாலுகா வாரியாகப் பங்கு போட்டு, தொகுதிவாரியாகப் பங்கு போட்டுக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி வரும்போது, ஒரு தொகுதிக்கு 4 மாடு அல்லது இரண்டு மாடு என்று தான் வாங்க முடிகிறது. இதற்காக 10 பேர் அப்ளிகேஷன் போட்டிருந்தால் 2 பேர்களுக்குத்தான் பால் மாடு வாங்கிக் கொடுக்க முடிகிறது. நானும் வெல்பேர் ஆபீஸர் எல்லோரும் இருந்து தான் சீட்டு போட்டு எடுக்கிறோம். அப்படி வரும்போது எங்கள் ஆட்களில் இரண்டு பேருக்குத்தான் கொடுக்க முடிகிறது. இதைப் பார்த்துவிட்டு மற்றவர்கள், என்ன, அந்த குழந்தை மட்டும் பிழைத்தால் போதுமா, மற்றக் குழந்தைகள் செத்துப்போகட்டுமா என்று என்னிடம் வந்து கோரப் பட்டுக்கொள்கிறார்கள். இதற்கு நான் சொல்வது என்னவென்றால் இப்போது 250 ரூபாய் என்று ஒரு மாட்டுக்குக் கொடுக்கப்படுவதை 125 ரூபாய் என்று பிரித்து இரண்டு மாடுகள் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் நன்றாக இருக்கும். மலேசாதியினரைப் பொறுத்தவரையில், சீட்டுக் குலுக்காமலேயே அப்ளிக்கேஷன் போடும் எல்லாப்பேருக்கும் ஒரு படி பால் பீய்ச்சுகின்ற மாட்டை 125 ரூபாய் அளவுக்கு வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டால் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் இருக்காது.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் 125 ரூபாய்க்கு மாடு வாங்கிக் கொடுத்தால் போதும் என்று சொல்லுகிறார்கள், அப்படியானால் எப்படி ஒரு படி பால் கிடைக்கும். ஒரு படி பால் கறக்கக் கூடிய மாடு எப்படி 125 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும்.

திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : அது கிடைக்கும், இப்போது 250 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கித்தரக்கூடிய மாடு 2 படி பால் பீய்ச்சுகிறது, அப்படியானால் 125 ரூபாய் கொடுத்து மாடு வாங்கினால் ஏன் ஒரு படி பீய்ச்சாது? (சபையில் பலத்த கிரிப்பு) ஆகவே தயவு செய்து எங்கள் மலேசாதியினருக்கு இம்மாதிரி குழந்தைகளுக்கு மாடுகள் வாங்கித்தர வேண்டும் என்று கேட்கிறவர்கள் எல்லோருக்கும், அந்தக் குழந்தைகள் பால் குடிக்க வேண்டும் என்று எண்ணத்தில் சீட்டுக் குலுக்காமலேயே மாடு கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** திரு. பி. ஆர். சீனிவாச பட்டயாச்சி :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவசாய மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் நெய்வேலி பிராந்தியத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் ஆழமான பைப் போட்டுத் தண்ணீர் எடுப்பதின் மூலம் எலக்டிரிசிட்டி உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இதன் காரணமாக பக்கத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப் ஏற்படுகிறது. முக்கியமாக பெருமாள் ஏரி, வீராணம் ஏரி இவைகளிலுள்ள தண்ணீர் சீக்கிரம் வற்றிவிடுகிறது. இதன் காரணமாக அந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள ஸ்பிரிங் சாணலின் மூலமாக சாகுபடி செய்யப்படும் சுமார் 20 ஏக்கர்கள்ளுக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் வற்றிப் போகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதனால் விவசாயத்திற்குத் தடங்கல் ஏற்படுகிறது. இந்த விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யக்கூடிய வகையில், ட்யூப் வெல் போடுவதற்காக எலக்ட்ரிக் விட்டியை விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெருமாள் ஏரியில், நிரந்தரமாக 7 மைல் நீளம், ஒரு மைல் விஸ்தீர்ணம் உள்ள இந்த ஏரியில் மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீர் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்படி ஜலம் வருகின்ற வழியில், ஐந்து ஏக்கருக்கு மேல் மேட்டூர் இருக்கிறது. இவ்விதம் மேட்டூர் இருக்கின்ற காரணத்தால், 500 க்யூசெக்ஸ் ஜலம் வந்தவுடனேயே ஏரி நிரம்பிவிடுகிறது. குறைந்த அளவில்தான் ஏரியில் தண்ணீர் பிடிக்கிறது. மீதி வெளியே தான் வருகிறது. இதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவில், மண்ணை எடுப்பதற்குத் திட்டமிட்டார்கள். இதற்காக ஒரு புல் டோஸர் கொண்டு வரப்பட்டு, அதை ஏரியில் இறக்கிய போது, அது வேலை செய்ய முடியாத அளவில் இருந்தது. அது ஆழமாகப் பதிந்து விட்டது. அதை வெளியே எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் வேலை சீக்கிரமாக நடக்கும். அதன் மூலமாகத் நிறையத் தண்ணீர் நிரப்பி, உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். எங்கள் பக்கத்தில் இங்கு தான் அதிகமான குறுவை சாகுபடி

[திரு. பி. ஆர். சீனிவாச படையாச்சி] [22nd March 1965]

செய்யப்படுகிறது. இந்த இரண்டு ஏரிகளிலும் நிறையத் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் குறுவை சாகுபடி செய்யாமல் இருந்தது. இதனால் உற்பத்தியில் தடை ஏற்பட்டது. பின்னால் ஜலம் விடப்பட்டது. அதன் காரணமாகக் குறுவை நெல் அதிகமாக வந்துவிட்டது. இப்போது இருக்கக் கூடிய உணவு நெருக்கடியில் அதை யெல்லாம் போக்கினால் தான் சீக்கிரத்தில் நம் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய உணவுப் பற்றாக்குறையைப் போக்க முடியும். ஆகவே இதை உண்டியாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் நெய்வேலி பிராந்தியத்தில் தண்ணீர் இறைத்துக் கொண்டிருப்பதால் ஸ்பிரிங் சானல்களில் தண்ணீர் வற்றிவிடுகிறது. அதற்கும் ஏதாவது பரிகாரம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சி. வே. வேல்பன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க்கட்சித் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள், இந்த மான்யக் கோரிக்கையைக் கொண்டு வந்து பேசுகின்ற நேரத்தில் வள்ளுவர் குறளை எல்லாம் ஒப்பிட்டுக் காட்டிப் பேசினார்கள்.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்”

என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மையில் இன்றைக்கு நாட்டில் உழுதுண்பவர்கள் மிகவும் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உழுதொழில் செய்பவர்கள் எல்லாம் மற்றவர்களுக்குப் பின்னால் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற அவல் நிலை தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சுதந்திரம் அடைந்த காலத்திலிருந்து பார்க்கின்ற பொழுது நாம் எதிர் பார்க்கின்ற அளவு விவசாயத்தில் பலன் கிடைத்திருக்கிறதா? அல்லது பயன் அடைவதற்காக மக்கள் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்கும் மகஜர்கள் போன்றவைகள் எந்த அளவுக்குப் பரிசீலிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் அங்குள்ள மக்கள் 1950-லிலேயே பல மகஜர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் வரும்போது வரவேற்பு இதழில் தங்கள் குறைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முக்கியமாக எங்கள் பகுதியில் திருமணியாறு—பொன்னியாறு திட்டத்தை உண்டியான நடத்தித் தர வேண்டுமென்று பல கையொப்பங்கள் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம். மாநாடு கூட்டி, தீர்மானங்களைப் போட்டு நிறைவேற்றி அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆனால் இது வரையிலும் அது சம்பந்தமாக எந்தவிதமான விபரமும் அறிக்கையில் சொல்லப்படவில்லை. இதே பிரச்சினையைப்பற்றி கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக இங்கும் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்களும் இந்தத் திட்டம் இன்னிசின் நிலையில் இருக்கிறது என்று எந்தவிதமான பதிலும் இதுவரை சொல்லவில்லை. அதே போலத் தான் விவசாயத்திற்கு உண்மையிலேயே நாம் மதிப்புக் கொடுக்கிறோம். விவசாயம் செய்கிறவர்களைக் காப்பாற்றுகிறோம். உதவி செய்கிறோம், ஒத்துழை செய்கிறோம் என்பது உண்மையாக இருக்குமானால், நான் எடுத்துச் சொல்வேன், என்னுடைய தொகுதியில் காவிரியிலிருந்து பம்பு செட் மூலமாக, விவசாயிகள் தங்கள் சொந்தச் செலவில், அரசாங்கத்திடமிருந்து மான்யம் வாங்காமலும், கடன் வாங்காமலும், பம்பு செட் வைத்துத் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறார்கள்; அவர்கள் உபயோகிக்கக் கூடிய தண்ணீர் அதிக பட்சம் இருக்குமானால் 10 அல்லது 15 க்யூசெக்ஸ் தான் இருக்கும். காவிரி நதியிலே, ஜீவ நதியிலே 15 க்யூசெக்ஸ் எடுக்கிறவர்களுக்கு, அரசைப் பொறுத்த வரையில் விவசாயத்திற்கு உதவி அளிக்கின்ற வகையில் பரமிட் வழங்குவதோடு, காவிரியிலிருந்து பிரியும் வாய்க்கால்களில் பம்பு செட் வைத்து உணவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மற்ற உதவி செய்யவில்லை என்றாலும் அவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள், இவர்களுக்கு அரசு விதிக்கிற தொகை ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஏக்கருக்கு 400 ரூபாய் தண்டத் தீர்வை. 400 ரூபாய் தண்ட நர்க் கூலி என்ற வகையிலே 10 ஆண்டுகளாக வசூலித்து வருகிறார்கள். 1951-ம் ஆண்டு வரையில் வைக்கப்பட்டவைகளுக்கு முறை செய்தார்கள், பரமிட் வழங்கினார்கள். கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாகப்

22nd March 1965] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

பாசனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. நடை முறையில் ஒத்து வருகிறது, பாசனம் கொடுக்க முடிகிறது. இருந்தும் ஏன் பர்மிட் வழங்கக் கூடாது? புதிதாக மோகனூரில் சர்க்கரை ஆலை துவங்கப்பட்டிருக்கிறது. போதிய அளவு கரும்பு கிடைக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. அண்மையில் 19-ம் தேதி அங்கு வந்திருந்த தொழில் அமைச்சரிடத்திலும், மத்திய உணவு அமைச்சரிடத்திலும் ஒரு மகஜரையும், வரவேற்பு இதழையும் நான் வாசித்துக் கொடுத்தேன். அதில் நான் கொடுத்திருப்பது இந்தச் சர்க்கரை ஆலை நன்றாக விளங்க, அந்தப் பகுதி மக்கள் நல்ல முறையில் வாழ, திருமணி முத்தாறுத் திட்டத்தையும், காவிரியின் மேட்டூர் இடது கரைக்கால் வாய்க்காலத் திட்டத்தையும், மற்றும் அந்தப் பகுதியில் உள்ள ராஜ வாய்க்கால்களையும் விஸ்தரிக்கும் திட்டத்தையும்.

* திரு. ஏடி. ஏ. பி. சவுந்திரவேல் சேர்வை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வேளாண்மைத் துறை மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போதுள்ள நிலையில் பாசனம் மிகவும் முக்கியம். விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்குப் பாசனத் திட்டங்களை எவ்வளவு விரைவாக நல்ல முறையில் சர்வே செய்து பாசனங்களை விரிவுபடுத்துகிறோமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும். விவசாயம் நல்ல முறையில் முன்னேற முடியும்.

விவசாயத்திலே இப்போது குறிப்பாக நமது தமிழ் நாட்டில் பல அணைகள் கட்டி முடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அணைகளிலே தண்ணீரும் ஓரளவு நல்ல முறையில் தேக்கி வைக்கப்படுகிறது. விவசாயம் பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. சிறு குளங்களை இது வரையில் பல இலாகாக்கள் எடுத்துக் கொண்டு சிறுகால்வாய்கள், குளங்கள் இன்னும் மடைகள் இவைகளைக் கட்டி முடித்து இருக்கிறார்களே தவிர அதிலே தண்ணீர் பெருக, தூர் எடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவுக்கு அந்த முறையில் அதிகமாக வேலை செய்யவில்லை என்று சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக ஆற்று ஓரங்களில் வெட்டப்படும் கிணறுகளுக்கு இப்போது அனுமதி அளிக்கப்படாமல் அவைகளும் நல்ல முறையில் இயங்கவில்லை. எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களும் 50 ஏக்கருக்கு ஒரு கிணறு என்ற முறையில் கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருமாறு பல அங்கத்தினர்கள் கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே நானும் ஒருவகை இருந்து அதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மான்யம் கொடுப்பதை இப்போது கூட்டியிருக்கிறார்கள். நடப்பு ஆண்டிலே கிணறு வெட்டுவதற்கு மான்யம் கொடுப்பதோடு மின்சார என்ஜின் வாங்குவதற்கும் இந்த மான்யத்தோடு சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிணறு வெட்டுவதற்கு 5,000 ரூபாய் கொடுத்தால், 2,500 அல்லது 3,000 ரூபாய் ஆயில் என்ஜின், எலெக்ட்ரிக் பம்ப் செட்டுக்கு ஒரே அதிகாரி மூலம் கொடுத்தால் விவசாயியின் வேலை குறையும். பல இடங்களுக்குப் போய் அலையும் கஷ்டம் தீர்ந்து விடும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

மாடு வளர்ப்புப் பொறுத்தவரையில் எங்கள் ஜில்லாவில், மதுரை ஜில்லாவில், போடிநாயக்கனூர் பிராந்தியம் மலை ஓரமாக அமைந்திருக்கிறது. எங்கள் முன்னோர்கள், நான் கேள்விப்பட்ட அளவுக்கு, ஆயிரக் கணக்கான மாடுகளை ஒவ்வொரு வீட்டிலும் வைத்திருந்தார்கள். அவ்வளவு மாடுகளை வைத்துப் பராமரிக்கும் ஜில்லாவிலே, எங்கள் பிராந்தியத்தில் எத்தனை ஆயிரம் மாடுகள் வேண்டுமானாலும் வளர்க்க நிலம் இருக்கிறது, இடம் இருக்கிறது, வசதி இருக்கிறது. மாடு வளர்க்கும் திட்டத்தையும், பால் பண்ணைத் திட்டத்தையும் எங்கள் ஊர்ப் பகுதியில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எடி. ஏ. பி. சவுந்திரவேல் சேர்வை] [22nd March 1965]

பொதுவாக வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் ஊரில் விளையாத பொருள் இல்லை. விவசாயத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களும் விளைகின்றன. 8,000 அடியில் தேயிலை விளைகிறது, 7,000 அடியில் சிக்கரி விளைகிறது, 5,000 அடியில் எலக்காய் விளைகிறது, 4,500 அடியில் காப்பி விளைகிறது, 3,000 அடியில் வாழை, இலவம்பஞ்சு போன்ற பொருள்கள் விளைகின்றன. அதற்குக் கீழே பழங்கள் அத்தனையும் விளைகின்றன. அதையும் விவசாய இலாகாவின்மூலம், அரசாங்கமும் கவனித்து அங்கே பழத் தோட்டங்கள் நிறைய நிறுவி அதற்கு ஊக்கம் அளிக்கக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆடு வளர்ப்புப் பண்ணைகள் என் தொகுதியில் இரண்டு பண்ணைகள் இயங்கி வருகின்றன. அதை விஸ்தரித்து கம்பனி நெசவு செய்யக் கூடிய பல ஆடு வளர்ப்புப் பண்ணைகள் வைத்திருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கும் ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன் : தலைவர் அவர்களே, எங்கள் பகுதியில் கடந்த 15-20 நாட்களாக போதிய அளவு மின்சாரம் கொடுக்கவில்லை என்ற தகவல் என்னுடைய ஊரிலிருந்து இப்போது எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. 10 நிமிஷம் மின்சார சப்ளை வந்து அடுத்த அரை மணி நேரம் சப்ளை இல்லாது இருக்கிறது. இந்த மாதிரி இருப்பதால், விவசாயப் பயிர்களுக்கு நல்ல முறையில் தண்ணீர் விட முடியாத நிலை இருக்கிறது. மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்றால் தொடர்ந்து 3-4 மணி நேரம் கொடுத்து விட்டுப் பிறகு நிறுத்தி விட்டால் சவுகரியமாக இருக்கும். இதைப் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக அதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வாணிபப் பொருள்களாக பருத்தி, கரும்பு, எண்ணெய் வித்துக்கள் போன்றவைகளை வைத்திருக்கிறோம். எங்கள் பகுதியில் லட்சம் ஏக்கர் குச்சிக் கிழங்குப் பயிரிடப்பட்டு சுவவரிசி மாவு (ஸ்டார்ச்) போன்ற பொருள்களைப் பல மில்களை வைத்து உற்பத்தி செய்கிறார்கள். குச்சிக் கிழங்கையும் வாணிபப் பொருள்கள் பட்டியலில் சேர்த்து நல்ல முறையில் அந்த விவசாயிகளுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே தேவைப்படக் கூடிய மாலை இந்த 500 மில்களும் சப்ளை செய்யத் தயாராக இருக்கின்றன என்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் பேச்சு வார்த்தை நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. இந்தக் குச்சிக் கிழங்கை வாணிபப் பொருள் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று நம் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலமாகக் கொடுக்கக்கூடிய மருந்து தெளிக்கும் கருவிகளுடைய நூலில் போன்ற பாகங்கள் பழுதடைந்து விடுகின்றன. அதனால் அந்தக் கருவிகளை உபயோகப்படுத்த முடியாது இருக்கிறது. ஸ்பேர் பார்ட்ஸ்களைப் பஞ்சாயத்து யூனியனில் வாங்கி வைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் பல கம்பெனிகளிலிருந்து இரும்புக் கலப்பைகளை வாங்கிக் கொடுக்கிறோம். அந்தக் கலப்பைபயில் பொருத்தப் பட்டிருக்கும் பாகங்கள் தேய்ந்து விட்டால் விவசாயிகள் கம்பெனியிலிருந்து நேரில் போய் வாங்கிக் கொள்ள முடியாத நிலை இருக்கிறது. அதையும் பஞ்சாயத்து யூனியனில் வாங்கி வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொள்முதல் செய்வதில், கட்டாயக் கொள்முதல் இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். என்னுடைய பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் ஏக்கருக்கு 5 ரூபாய் கொடுத்துத்தான் ஆகவேண்டும் என்ற முறையில் வற்புறுத்தி வாங்குகிறார்கள். விவசாயிகள் தோட்டத்திலிருந்து நெல்லை வண்டியில் ஏற்றிக் கொண்டு வரும் பொழுது, தங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பங்கைக்கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று வற்புறுத்தி, கொள்ளையடிப்பது போன்று கட்டாயமாக வாங்கிக்கொள்கிறார்கள். அதை

22nd March 1965] [திரு. வி. ஆர். பெரியண்ணன்]

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்து, இது போன்ற விவசாயிகளுக்குத் துன்பம் ஏற்படாத முறையில் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இப்பொழுது தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தைப் பல மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்திற்கும் அந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தில் என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். என்னுடைய மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம். ஆகவே அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரியைத் துவக்கி, விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவந்து, என்னுடைய மாவட்டத்தைச் செழிக்கும்படிச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆர்டினரி வண்டியில் ஏறவேண்டியவன் மெயில் வண்டியில் ஏறுகிற மாதிரி, இன்று துவக்கப்பட்ட விவசாய மான்ய விவாதத்தில் அவசரம் அவசரமாக நான் பேச வேண்டியிருக்கிறது. சட்டசபையில் இருக்கும் முக்கால் பங்கு அங்கத்தினர்கள் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், விவசாயத்தைப் பற்றி விரிவாகப் பேசுவதற்கு முடியாமல் அவர்களுடைய உரிமையே பறிபோகிற மாதிரி 3 நிமிஷம், 4 நிமிஷம் தான் பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. குறைந்த அந்த நேரத்தில் கொள்கையைப்பற்றிப் பேசுவதா, அல்லது தொகுதியைப் பற்றிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதா என்று தெரியவில்லை. இந்த நிலைமையில் நாம் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயம் முக்கியமானது. நான் இதுவரை தொழிலைத்தவிர வேறு எந்த மான்ய விவாதத்திலும் பேசவில்லை. ஆகவே எனக்குக் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுக்க வேண்டும்.

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினர் இப்பொழுது சொல்ல தெல்லாம் இந்த மான்யத்தின் கீழ் வராது.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : எல்லாவற்றையும் இந்த மானியத்திலேயே பேசியிருக்கிறேன். விவசாய உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிற இந்த நேரத்தில், நஞ்சையும், புஞ்சையும் பயிரிடுவதற்கு நீர்ப் பாசனம் வேண்டும். நஞ்சையைப் பொறுத்த வரையில் எங்கள் பகுதியில் ஆற்று நீர்ப்பாசனம் கிடையாது. ஏரி நீர்ப்பாசனம்தான். புஞ்சையைப் பொறுத்த வரையிலும் கலப்பு தானியம் கூடப் பயிரிட முடியாமல் சவுக்கை வளர்த்து விடுகிறார்கள். சவுக்கு வந்த காரணத்தினால், கலப்பு தானியம் கிடையாது. இதைச் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். தயவு செய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்றால், கலப்பு தானியமும் கூட இருக்க வேண்டும் என்றால், சவுக்கை இருக்கவே கூடாது. தயவு செய்து இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். புஞ்சையில் சவுக்கு இருந்துவிட்டுப் போகிறது என்றாலும், நஞ்சையில் சவுக்கு வந்துவிட்டது. லாண்டு லீலிங் வந்த பிறகு 30 ஏக்கர்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று வந்த பிறகு, சவுக்காக இருந்தாலும் சரி, கரும்பாக இருந்தாலும் சரி, எத்தனை ஏக்கர் வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஒரு நிலைமை உருவான காரணத்தினால், பெரிய விவசாயிகள் அதிகமாகச் சவுக்கையும், கரும்பையும் வைத்துவிடுகிறார்கள். உணவு உற்பத்தி பெருகாததற்கு முக்கியமான காரணம் இந்த இரண்டும். தயவு செய்து அதிகாரிகளும் இதைக் கவனிக்க வேண்டும், அரசாங்கமும் கவனிக்க வேண்டும். நாங்கள் எதோ ஒரு மூலையிலிருந்து வந்து சொல்கிறோம், பொருளாதாரம் படித்தவர்கள் அல்ல என்று நினைக்காமல், அனுபவம் பெற்ற விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வந்து சொல்கிறோம் என்ற காரணத்திற்காகவாகிலும் தயவு செய்து பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [22nd March 1965]

விவசாயம் பெருக வேண்டும் என்று கருதுகிற நேரத்தில், தென்னாற்காடு, செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களும் கிருஷ்ணா, கோதாவரித் தண்ணீரை எப்பொழுதும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றன. மூன்று ஆண்டுகளாக நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். நான் மட்டுமல்ல, முன்னாள் முதல் அமைச்சர் திரு. ஓ. பி. ராமசாமி ரெட்டியாரும் கூடச் சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார். யார் அதை நிறைவேற்றப்போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிற இந்த நேரத்தில், நாங்கள் பல ஆண்டுகளாக இதைப் பற்றிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம், அதை எங்கள் கண்ணிலாகிலும் கொண்டுவந்து காட்டுங்கள், எங்களுடைய காலத்திலேயே கண்ணால் பார்த்துவிட்டு அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டுப் போய்விடுகிறோம். சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத்தைப் பற்றி நான் கூட ஒரு கேள்வி கேட்டேன். அதாவது, செஞ்சி, திண்டிவனம் பகுதிக்கு சாத்தனூர் நீர்த் தேக்கத்திலிருந்து பாசன நீர் கொண்டுவரப் படுமா என்று கேட்டேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொன்னதில், மேற்படி தண்ணீர் எங்கள் பகுதிக்கு வரும், வராதா என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து, மேற்படி தண்ணீர் வரும், வராது அல்லது, உண்டு, இல்லை என்று திட்ட வட்டமாக பதில் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக.

* திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் 1965-66-ம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது அரசு வேளாண்மைத் துறையில் பல நல்ல அபிவிருத்திகளில் அதிகக் கவனம் செலுத்தி நல்ல முறையில் பணியாற்றிக் கொண்டுவந்துள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிகமாகப் பேசுவதற்கு நேரமில்லாததால், தொகுதியைப் பற்றிய சிலவற்றை மட்டும் கூறிக்கொள்கிறேன்.

விவசாய வருமான வரி இலாகாவுக்கு லாண்டு லீலிங் வருவதற்கு முன்பு அதிகமான ரூபாய் வந்து கொண்டிருந்தது. லாண்டு லீலிங் வந்த பிற்பாடு அந்த வருமானம் குறைந்துபோய்விட்டது. ஒரு விவசாயி கொடுக்க வேண்டிய வருமான வரி ரூ. 30, 40 என்று வைத்துக் கொண்டால், எப்ரல் மாதம் 15-ம் தேதிக்குள் அவன் கணக்குக் கொடுக்கவில்லை யென்றால், ரூ. 100 என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். அது எப்படி வருகிறது என்று தெரியவில்லை. அதே மாதிரிதான், விவசாயிகள் கிணறு வெட்டிக் கொள்வதற்காக, விவசாயக் காரியங்களுக்காக ரூ. 5,000 லோன் கொடுக்கிறார்கள். அவர்கள் லோன் கேட்கும்பொழுது, பூமி அந்த விலை போதாது, ஆகவே, ரூ. 5,000 கொடுக்க முடியாது, ரூ. 1,500 தான் கொடுக்கலாம் என்று கடைசியில் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்படி ரூ. 5,000 கொடுக்கிற இடத்தில், ரூ. 1,500 தான் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால், இரண்டில் ஒரு பங்கு கூடக் கிணறுகள் வெட்ட முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அதை நீக்கி, ரூ. 5,000 வரையில் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், நல்ல முறையில் கிணறுகள் வெட்டிக் கொள்வதற்கு முடியும்.

விவசாயத் துறையில் கிராம சகாயக்குகள் போடுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் மெட்டுப்பாலி கிராமத்தில் ஒரு கிராம சகாயக்கைப் போட்டார்கள். அவர் ஆறு மாத காலமாக லீவு போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த நிலைமையில் அவர் எப்படிக்கிராம மக்களுக்குப் பணி செய்ய முடியும்? அதை அரசாங்கம் நன்றாகக் கவனித்து, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராம சேவகிகள் என்று கிராமங்களில் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றே தெரியவில்லை. அவர்கள் வருகிறார்கள், போகிறார்கள், மெம்பர்கள் என்று சொல்கிறார்கள், மெம்பர்கள் ஒன்றும் வருவதில்லை. கிராம மக்கள் வருவதில்லை. ஹோம் ஸயன்ஸ் கல்லூரிப் படிப்பு படித்துவிட்டு, அதைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம், இதைச் சொல்லிக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, கிராம மக்கள் வருவது கிடையாது. அவர்களே இனிப்புகளைச் செய்து, தாங்களே தின்னுவிட்டு, ஏதோ குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, ஊருக்குப் போய்

22nd March 1965] [திரு எம். பி. முத்துக்குரப்பண்ணசாமி கவுண்டர்]

விடுகிறார்கள். அம்மாதிரிப் பணியாளர்கள் இருந்தால், செய்ய வேண்டிய வேலையைக் கிராமங்களில் செய்ய முடியாது. நல்ல முறையில் கிராம மக்களுக்குப் பணி செய்யக்கூடிய பணியாளர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம சேவக்குகள், டிராயர், பூட்ஸ் இவைகளைப் போட்டுக் கொண்டு கிராமங்களுக்கு வந்தால், அவர்கள் சொல்வதை விவசாயிகள் கேட்பது கிடையாது. விவசாயிகளுக்கு நேர் விரோதமாகப் பூட்ஸ், டிராயர் போட்டுக் கொண்டு வந்தால், இவர்கள் நேற்றைக்கு வந்தவர்கள், நமக்குத் தெரியாததை என்ன சொல்லப் போகிறார்கள் என்று விவசாயிகள் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்பதில்லை. அவர்கள் விவசாயிகள் மாதிரியே நடக்க வேண்டும், விவசாயிகள் மாதிரியே சாதாரண உடையில் வந்து மக்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் சொல்லுவதை விவசாயிகள் கேட்டுக் கொண்டு செய்வதற்குச் சௌகரியமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, போலீஸ் நாய்கள் விவசாயிகளுக்கு ரொம்பத் தேவை. விவசாயிகளுக்குத் திருட்டுத் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது. தேங்காய், வாழைக்காய் இவைகள் அதிகமாகத் திருட்டுப் போய்விடுகிறது. பருத்தி மசூலும் திருட்டுப் போகிறது. ரூ. 20 அளவு பெறுமான பொருள் திருட்டுப் போனால், அதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு, போலீஸ் வரையில் போவதற்கு ரூ. 200 செலவுபிக்க வேண்டிய நிலைமையில் இருப்பதினால், கிராமம் தொலைந்து போனால் போகிறது என்று சொல்லிவிட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். போலீஸ் நாய் உதவி கிடைத்தால், திருடியவர் யார் என்பதைக் கண்டுபிடிக்க முடியும், அந்த மாதிரி கண்டுபிடிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று. (மணியாட்கப்பட்டது).

* திரு. ஆ. துரையாசன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுத்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து, என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமாகச் சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாடு 100-க்கு 80 சத வீதம் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கிறது என்றாலும், மூன்று திட்டங்களுக்குப் பிறகும், வெளி நாடுகளிலிருந்து உணவுப் பண்டங்களைத் தருவிக்கின்ற நிலையில் இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்குத் தரப்படும் கடன்கள் காலாகாலத்தில் கொடுத்து, நீண்டகாலத் தவணைகளில் வசூலிக்கக் கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்து, விதைகள் தருவதையும், காலாகாலத்தில் கொடுத்து உதவிகளைச் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயத்தைப் பெருக்க அக்கறை காட்டும் இந்த நேரத்தில், நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களுக்கும், பாறை வசதிகள் இல்லை. அதை உடனடியாகச் செய்து தர வேண்டும். அதற்கு ஆக வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உரங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை, உரங்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப் பட்டாலும், அம்மோனியம் சல்பேட் முதலிய உரங்கள் அதிகமான விலைக்கு வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அவற்றை நியாய விலைக்குக் கொடுக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி வட்டங்களில் இந்த ஆண்டு பாசன வசதியற்ற பகுதிகளில் பருவ மழை தவறியதால், மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற தகவல்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிகாரிகள் மிக மிகக் கொடுமைப்படுத்திக் கடுமையாக வரி வசூல் செய்ய இறங்கியிருக்கிறார்கள் என்று. ஆகவே, உடனடியாக, இதில் கனம் அமைச்சர் கவனம் செலுத்தி, பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு, வரி வஜா கொடுக்கவும், கடன்களை ஒரு ஆண்டுக்கு வசூலிப்பதை நிறுத்தி வைக்கவும் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

6-00
p.m.

[திரு ஆ. துரையாசன்] [22nd March 1965]

மேலும், என்னுடைய வட்டாரத்திலே, சில அணைக்கட்டுகள் கட்டத் திட்டங்கள் போட்டு, கட்டப்பட்டிருந்தும், இன்னும் சில நடைபெறாமல் இருக்கின்றன. அவற்றையும் முடிக்க வழி வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆவுடையார்கோயில் தெற்கில் கொளவனாற்றிலும், பாம்பாற்றிலும் அணைக்கட்டத் துரிதமாக வேலைகள் செய்யப்பட வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், உணவு உற்பத்தி இலாகா பல ஏரிகள் என்னுடைய தொகுதியில் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. மராமத்து செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும், என்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடை அபிவிருத்தியில் மிக மிக அதிகமான கவனம் செலுத்தி அவைகளுக்கு வரும் நோய்களை முன்கூட்டியே தடுக்க தகை ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தமிழகத்துக்கே நெற்களஞ்சியம் போன்றது தஞ்சை மாவட்டம், அதை அரசாங்கம் மறக்காமல், நினைவில் வைத்து அங்கே ஒரு விவசாயக் கல்லூரியையும், ஒரு கால்நடைக் கல்லூரியையும் திறக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. தியாகராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கை மீது, எங்கள் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து, என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமான சில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே நீர்பாசனத் திட்டத்திற்கு அணைக்கட்டுகள் மூலமாக ஏற்பாடுகள் செய்வதாகச் சொல்கிற சமயத்தில், சுந்தரப்பட்டி கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு அணைக்கட்டு இருந்தது. அதை விரிவு படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சருக்குக் கோரிக்கை கொடுத்தும் எதுவும் செய்யப்படாமல் இருந்த சமயத்தில், தற்போது அடித்த இந்தப் புயலால் அந்த அணைக்கட்டே அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது. அந்த அணைக்கட்டை ஏற்படுத்தித் தந்தால் விவசாயத்திற்கு எதுவாக இருக்கும். ராஜகிரி அணைக்கட்டிலிருந்துவரும் கழிவு நீருக்கு அணைக்கட்டு ஒன்று கட்டி திருநல்லூருக்கு விட்டால் விவசாயம் பெருக எதுவாக இருக்கும். அதோடு, எங்கள் பகுதியிலே, விவசாயம் சரியாக நடக்காததால், வரி வசூலை அதிகமாக நிர்நந்தம் செய்யக் கூடாது, அதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே சமஸ்தானத்தில் வாங்கிய கடன்களையும் இப்பொழுது சேர்த்து வசூல் செய்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் நிறுத்தி வைத்து, தாமதமாக வசூல் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எங்கள் பகுதியிலிருக்கும் கண்மாய்களை ஆழப்படுத்த திட்டம் இருப்பதாக அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கண்மாய்கள் தூர் எடுக்கப் படாததால் மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். இனிமேலாவது தூர் எடுத்து இந்தக் கண்மாய்களை விவசாயத்திற்கு உரியவைகளாக ஆக்க வேண்டும். அதோடு அங்கே நிறைய இனம் கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு, அவற்றை மராமத்து செய்து கொடுத்தால், விவசாயத்தை அதிகமாக அபிவிருத்தி செய்யலாம். அதையும் அரசாங்கம் சிந்தித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக, இந்த அனிமல் ஹஸ்பண்டரி டிபார்ட்மெண்டில் கீ வில் லேஜ் செண்டர்கள் புதுக்கோட்டையில் ஆரம்பித்தார்கள். அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளுக்கும்; குமாஸ்தாக்களுக்கும் 4 மாதகாலமாகச் சம்பளம் இல்லாமல், சிரமப்பட்டார்கள். அதற்கு சம்பந்தப்பட்ட டைரக்டருக்கு நான் எழுதி, இரண்டுபேருக்கு மட்டும் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்று கேள்விப்பட்டேன். அதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும். ஒரு இடத்தில் அதிகாரிகளைப் போட்டு விட்டு, 4 மாதங்கள் சம்பளம் இல்லாமல் வேலை செய்யவேண்டும் என்றால் எப்படி அவர்கள்

22nd March 1965] [திரு. அ. தியாகராஜன்

வேலை செய்யமுடியும் என்பதை யோசித்து அரசாங்கம் வெளியூர் களுக்கு அனுப்பப்படும் அதிகாரிகளுக்கு உடனடியாக சம்பளம் கிடைக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு.....

(மணியடிச் சூப்பட்டது.)

* திரு. மீ. அழகர்சாமி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுடைய கருத்துக்களைப் பொதுவாகக் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறைந்தது ஐந்து நிமிஷமாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் : இதிலேயே ஒரு நிமிஷம் ஆகிவிட்டதே.

திரு. மீ. அழகர்சாமி : நாட்டிலே திட்டங்களின் காரணமாக அதிக உணவு உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. வாஸ்தவம்தான். உள்ளபடியே உணவு உற்பத்தி அதிகமாக இருந்தாலும் கூட, நம்முடைய நாட்டில், உணவுப் பற்றாக்குறையும் இருந்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. அதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். எவ்வளவு வசதிகளை விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுத்தாலும் கூட, அதிகமாக பெர்ட்டிலைசர்கள், பம்புசெட்டுகள், இவைகளைக் கொடுப்பது போன்ற பல்வேறு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்தாலும் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு உற்பத்தி செய்யவில்லை. காரணம் என்று என்று நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்கும் போது சில உண்மைகள் புலப்படுகின்றன. 1951-ல் 72 ஆக இருந்திருக்கிறது, இண்டஸ்ட்ரியல் ப்ரொடக்ஷன் இண்டக்ஸ் நம்பர். 1962-ல் அது 149.6 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில், விவசாயத்தைப் பார்த்தால், அக்ரிகல்சரல் ப்ரொடக்ஷனைப் பார்த்தால், 1950-51-ல் 95.7 ஆக இருந்தது, 1961-62-ல் 116.6 ஆகத்தான் உயர்ந்திருக்கிறது. அடுத்து நம்முடைய தேசத்தில், ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும் போது, 61-62-ல் புள்ளி விவரங்கள் படி, விவசாய உற்பத்தி, அக்ரிகல்சர், பாரஸ்ப்ரி, அண்ட் பிஷ்ரிஸ் சேர்த்துப் பார்க்கும் போது, ரூ. 6,850 கோடியாக இருந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில், மைனிங் அண்ட் மான்யு பாக்சரிங்கைப் பார்த்தால், 2,800 கோடி; காமர்ஸ் அண்ட் ட்ரான்ஸ் போர்ட் 2,470 கோடி ஆக இருந்திருக்கிறது. அதே சமயத்தில், விவசாயத் துறைக்கு எவ்வளவு கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள்? கடன் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களைப் பார்த்தால், 1961-லே இண்டஸ்ட்ரிஸுக்காக ஷெடூல் பாங்கியிலிருந்து வாங்கிய தொகை 686 கோடி. இண்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மெண்டுட் கார்ப்பரேஷன் லோன்கள் 24 கோடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஸ்டேட் டைபானல்ஸ் கார்ப்பரேஷனிலே 29 கோடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ட்ரேட் அண்ட் காமர்ஸ் இந்த இரண்டுக்குமாக, பாங்கல் கொடுத்திருப்பது, 476 கோடி. அதே சமயத்தில் விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு கொடுத்திருக்கிறார்கள்? “Loans for Agriculture through Co-operative Banks” 380 கோடிதான். 6,000 கோடி நாஷனல் இன்கம் கிடைக்கும் துறைக்கு இவர்கள் கொடுத்திருப்பது 380 கோடிதான். அதே சமயத்தில், இண்டஸ்ட்ரியல் ப்ரொடக்ஷன் 2,800 கோடிக்கு, கடன் 753 கோடி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதே போன்று பல புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. சொல்லுவதற்கு நேரம் இல்லை. டாக்டர் நடராஜன் அவர்கள் சொல்ல விரும்பினார்கள், ஆனால் நேரம் இல்லாததால் சொல்ல முடியவில்லை. விவசாயிகளுக்கு என்ன கொடுத்தாலும் சக்தியில்லை. விவசாயிகளிடத்தில் பெர்ட்டிலைசர்ஸ் உபயோகிக்க மற்ரும் நவீன முறைகளைக் கையாள சக்தி கிடையாது. அவர்களுக்கு அந்தச் சக்தியைக் கொடுக்க நாம் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தாலொழிய, உணவு உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்பட நியாயம் இல்லை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கான க்ரெடிட் ப்ரொவிலிடிஸ், கடன் வசதிகளை அதிகப்படுத்தி, மிக அதிகப் படுத்திச் செய்தாலொழிய, விவசாயத் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள், அதிகம் ஊக்கம் காட்டுவார்கள் என்று சொல்லுவதற்கு நியாயம் இல்லை என்கிற என் கருத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

22nd March 1965

* திரு. டி. பி. ஏழுமலை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்காரின் திட்டத்தையும், ஆலோசனைகளையும் அனுசரித்து, விவசாயிகள் ஓரளவுக்குத் தங்களுடைய விவசாயப் பண்ணைகளில் உற்பத்தியை அதிகமாகச் செய்து வருகிறார்கள். மேலும், கொடுக்கும் வசதிகளை, உதவிகளையெல்லாம் சணக்கம் இல்லாமல் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் அளவுக்கு நடைமுறைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நாங்கள் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். “உணவு உற்பத்தி அதிகம் இல்லை” என்று எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே ஐம்பதாயிரம் ஏக்கரா நிலம் இப்பொழுது விவசாயத்திலே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஐம்பதாயிரம் ஏக்கரா நிலத்தில் விவசாயம் நடைபெறுகிறது என்று சொன்னாலும் அந்த நிலத்தில் உற்பத்தியின் அளவை அதிகப்படுத்த முடியவில்லை. காரணம், அங்கே அதிக ஜல வசதி கிடையாது. போதுமான ஜலம் இல்லாததால், அதிக விளைச்சலைப் பெருக்க முடியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் ஏக்கராவுக்கு ஐந்து மூட்டை நெல்தான் சாகுபடி செய்ய முடிகிறது. ஒரு சில இடங்களில் சற்று அதிகமாக மகசூல் கிடைக்கலாம் என்றாலும், திருப்பாலவனம், ஆரணி பிரிக்காக்களில் ஏக்கராவுக்கு ஐந்து மூட்டைகள் தான் அதிகபட்சமாக உற்பத்தி செய்ய முடிகிறது. இன்னும் அதிகமான ஜலம் கிடைக்கும்மாதல், அதிக உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொன்னேரி தொகுதியில் கிணறுகளில் கூட தண்ணீர் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. போர் வெல்தான் போடவேண்டியிருக்கிறது. போர் வெல் 50 அடியிலிருந்து 110 அடி வரையிலும் போடவேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு ஜி. ஐ. பைப் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. 6 அங்குலம் ஜி. ஐ. பைப் வாங்க வேண்டுமானால் ஒரு அடி 49 ரூபாய் கொடுத்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அடி 49 ரூபாய் வீதம் கொடுத்து ஜி. ஐ. பைப் வாங்கி போர் வெல் போட்டால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கும் நிலைமை அந்தத் தாலுக்காவில் இருக்கிறது. ஆகையால், அதிகமான நீர் வசதியைச் செய்து கொடுக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சிந்தித்து, அதற்கான வழிவகை காண வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக, அன்னப்பநாயக்கன் அணைக்கட்டு ஒன்றைக் கும்முடிப் பூண்டியில் கட்டவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு வந்தது. அது இன்னும் கட்டப்படவில்லை. அதேபோல், லட்சுமிபுரம் அணைக்கட்டு ஒன்றைக் காட்டுர் சமீபத்தில் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் நடக்கவில்லை. இந்த அணைக்கட்டுகளை கட்டி, நீர்ப்பாசனத் திற்கான வசதிகளை அந்தப் பகுதியில் செய்துகொடுத்தால், உணவு உற்பத்தி நிலையை அதிகமாக அந்த இடத்தில் ஏற்படுத்த முடியும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

தலைவர் அவர்களே, பொன்னேரி தாலுக்காவில் தண்ணீர் வசதியை நல்ல முறையில் சர்க்கார் கவனித்து செய்யுமானால் இப்பகுதியில், விவசாயிகள் சிறந்த முறையில் பாடுபடுவார்கள் என்று சொல்லி முடிக்கின்றேன்.

* திரு. எஸ். மணி : மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு எங்களுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய நாடு விவசாய நாடாக இருந்தபோதிலும், இங்குள்ள விவசாயிகள் எந்த நிலைமையில் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தயவு செய்து நாமெல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். மூன்று ஐந்

22nd March 1965] [திரு. எஸ். மணி]

தாண்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியும் இன்னும் விவசாயிகளுடைய நிலைமை முன்னேறவில்லை என்று நான் வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்று ஆட்சியாளர்கள் சொல்லுகின்றபோது, உண்மையிலேயே என்னைப் போன்ற பின்தங்கிய பகுதிகளிலிருந்து வரக்கூடிய மக்கள் மிகவும் நீர்ப்பாசனம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், “உணவு உற்பத்திப் பெருக்கம் இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். அப்படி உற்பத்தி பெருகியிருப்பது உண்மையானால், இந்த நாட்டு மக்கள் ஏன் உணவு நெருக்கடியில் அவதிப்பட வேண்டும், சென்ற நான்கைந்து மாதங்களுக்கு முன்னால் ஏற்பட்ட நிலைமை, உணவுக் கட்டுப்பாடு, ஏன் ஏற்பட்டது என்பதைத் தயவு செய்து ஆள்கின்ற அரசு எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்கின்றேன்.

மருதையாறு திட்டம் பற்றி 1957-ம் ஆண்டிலிருந்து சொல்லப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் அது சரியான முறையில் பயன்படவில்லை. “கூட்டு மருதையாறு திட்டமாகச் செய்கிறோம்” என்று அந்தப் பக்கத்து மக்களுக்கு உறுதியளித்தும், அதுவும் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இப்படிப் பட்ட நிலைமை இருக்குமானால், விவசாயிகள் எப்படி முன்னுக்கு வர முடியும் என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய மாநிலத்தின் பட்ஜெட் சுமார் 170 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். இவ்வளவு பெரிய பட்ஜெட்டில் கிஸ்தி மூலமாக நமக்குக் கிடைப்பது ஏழு கோடி ரூபாய்தான். விவசாய அபிவிருத்தியில் நாம் ஏராளமான ரூபாய் செலவிட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது, இந்த ஏழு கோடி ரூபாய் நமக்குப் பெரிதா என்று நினைக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இதைக் குறித்து, ஆளும் கட்சியினரும் அமைச்சரவையும் சிந்திக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்பதற்காக மத்திய அரசு நம்முடைய மாநில அரசுக்குப் பல கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய அரசு வழி தடுமாறிச் செலவு செய்கிறது என்று நான் உண்மையிலேயே வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் தொகை செலவுகிறதென்பதெனில் பலன் விவசாயிகளுக்குச் சரிவரப் போய்ச் சேரவில்லை. கிணறுகள் வெட்ட மானியம் கொடுக்கிறார்கள். அது எப்படிப் பயன்படுகிறது என்பதை விளக்க எனக்கு இப்பொழுது நேரம் இல்லை. என்றாலும், அந்தத் தொகையைத் தவறான முறையில் விரயம் செய்கிறார்கள் என்று மட்டும் நான் சொல்ல முடியும்.

கால்நடை அபிவிருத்திக்காகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது வரவேற்கக் கூடிய காரியம்தான். ஆனால், திட்டத்தின்படி கிராமங்களில் கால்நடைகள் நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்படவில்லை. தாலுக்காவிற்கு ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி இருப்பது போதாது. குறைந்த பட்சம் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதியிலும் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரி கண்டிப்பாக அமைக்கப்படவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஆடுகளின் அபிவிருத்திபற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிறிய நீர்ப்பாசனம், விசேஷ நீர்ப்பாசனம், கிணறுகளை ஆழப்படுத்துதல் போன்ற நான்கைந்து திட்டங்களைக் கிராமப் பகுதியில் நிறைவேற்றுவது மிகவும் அவசியம் என்பதைச் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகின்றேன்.

அடுத்து, உச்ச வரம்புச் சட்டம் இன்னும் நல்ல முறையில் அமுலாக்கப்படவில்லை. ஐந்து எக்கருக்குக் கீழ் நிலம் உள்ளவர்களுக்கு கிஸ்தியை ரத்து செய்யும் திட்டத்தை, விவசாயத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்தத் தருணத்தில் ஓராண்டாவது கடைப்பிடித்துப் பார்க்காலம் என்ற ஒரு எண்ணத்தினை நிறைவேற்ற இந்த அரசு ஏன் தயங்குகிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

[22nd March 1965]

* திரு. நா. இராசாங்கம் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இன்று அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் விவசாய மானியக் கோரிக்கையின் மீது எழுந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தில் உணவு உற்பத்தி நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் அளவையும் நாம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் எந்த அளவுக்குக் கிடைக்கக்கூடும் என்று கணக்கிட்டுச் சொல்கிறோமோ அந்த அளவையும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு செலவு செய்கிறோமோ அதற்குத் தகுந்த பலன் கிடைத்திருக்கிறதா என்பதையும் நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், இதிலே ஒன்றுக் கொன்று சம்பந்தம் இருப்பதாக யாரும் ஒத்துக்கொள்ளமாட்டார்கள்.

நாம் ஒன்றை நோக்க வேண்டும். 1960-ம் ஆண்டிலிருந்து 1964-ம் ஆண்டு வரையுள்ள இந்தப் பதினான்கு ஆண்டுகளாக, ஆண்டுக்காண்டு நாம் செலவழிக்கும் பணம், நமக்கு வருகிற வருவாய், இரண்டையும் கணக்குப் பார்ப்பதை விட எவ்வளவு ஏக்கரா நிலம் 1950-ம் ஆண்டில் விவசாயத்திற்குரியதாக இருந்தது. இப்பொழுது 1964-ம் ஆண்டில் எவ்வளவு ஏக்கரா நிலம் அதிகமாகச் சாகுபடியாகிறது என்று கணக்கைப் பார்த்தால், அதிக ஏக்கரா நிலங்கள் சாகுபடி செய்வதனால் உபரி தானியங்களாக நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன எவ்வளவு, நாம் செலவிடுகிற பணத்திற்கு வருகிற வருவாய் எவ்வளவு என்று நம்மால் கணக்கிட்டு முடிவுசெய்ய முடியவில்லை. ஒன்றரை லட்சம் ஏக்கரில் ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர் சாகுபடி ஆனதில், அதிக பட்சமாக வரக்கூடிய வருவாயா? அல்லது கோடிக்கணக்காகச் செலவழித்து அதில் வருகிற லாபமா என்று பார்த்தால் இரண்டையும் போட்டுக் குழப்ப வேண்டிய சூழ்நிலை வருகிறது. அதை அப்படியே விட்டுவிடுகிறேன்.

உணவு உற்பத்தி நமக்கு அதிகமாகக் கிடைக்கவேண்டுமென்றால், நாம் மற்ற ஆராய்ச்சிகளையெல்லாம் ஒரு புறம் வைத்துவிடலாம். விவசாய உற்பத்தி ஆவதற்கு இன்றியமையாதது நீர்ப்பாசனம். அந்த நீர்ப்பாசனம் இல்லாமல் விவசாயம் இருக்காது. நீர்ப்பாசனத்தை முதன் முதலில் செய்துகொடுத்து விட்டு, அதற்கு வேண்டிய செயல்களைச் செய்து விட்ட பிறகு, விவசாயத்திற்குரிய மற்ற ஆலோசனையில் இறங்குவது நல்லது. “நீர்ப்பாசனம் இல்லாத இடங்களில் விவசாயத்தைப் பற்றிப் பேசிப் பலன் இல்லை” என்று அநேக மெம்பர்கள் கூறினார்கள். இதே மன்றத்தில் முன்று தடவை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். “தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ப்ரொக்யூர்மெண்ட் செய்ததிலே உபரியாகக்கூடக் கிடைத்திருக்கிறது” என்று உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று முன் தினம் பெருமையாகச் சொன்னார்கள். அதே தென்னாற்காடு மாவட்டத்தின் சார்பில்தான் நானும் சொல்கிறேன். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நெல் விளையும் பகுதிகள் குறிப்பாக சிதம்பரம் தாலுக்காவும், கடலூர் தாலுக்காவில் ஒரு பகுதியும்தான். சிதம்பரம் தாலுக்காவின் விளைவை வைத்து, தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் திருப்தியான முறையில் கொள்முதல் நடந்திருக்கிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்களானால், தென்னாற்காட்டில் உள்ள ஏழு தாலுக்காக்களிலுமே அதிகமாக விளைந்தால், எந்த அளவுக்குச் சர்க்காருடைய எண்ணத்தை நிறைவேற்றும் நிலைமை ஏற்படக்கூடும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்காக நான் ஒன்றை மட்டும் சொல்கிறேன். காவிரிப் பாசனத்தில் கடலூர்நிலை இரண்டாயிரம் க்யூஸெக்கல் தண்ணீர் வாரங்கும் சக்தி இருக்கிறது. அதை 4,000 க்யூஸெக்காக மாற்றி இதிலிருந்து வரும் தண்ணீரை காளிபட்டம் மூலமாக சிதம்பரம் தாலுக்காவிற்கும் காளிபட்டம்-கெடிலம் ஆகிய இரண்டு ஆறுகளின் இணைப்பால் கடலூர் தாலுக்காவிற்கும் பாசன வசதி பெறும் இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வீராணத்து ஏரியில் இருந்து வரும் தண்ணீர் பெருமான் ஏரிக்கு வந்து, பெருமான் ஏரி மூலமாக இன்றைய தினம் 10 ஆயிரம் ஏக்கரா சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. இந்தப் பெருமான் ஏரியின் ஒரு பகுதி சம்பாலும், விழலாலும், புல்லாலும் தூர்ந்து போய் கிடப்பது

22nd March 1965] [திரு. நா. இராசாங்கம்]

பதனால் தான் 10 ஆயிரம் ஏக்கரா மட்டும் பாசன வசதி பெறுகிறது. இந்த ஏரியை மராமத்து செய்து கொடுத்தால் 20 ஆயிரம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெற முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த ஏரியை ஆழப்படுத்தி, அகலப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக சிறு பாசனத் திட்டத்தின்கீழ் வடலூரில் இருந்து குள்ளஞ்சாவடி வரையில் உள்ள 17 ஏரிகளை இணைக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் சிறு நீர்ப்பாசனம் என்பதற்குப் பதிலாக சிறு பாசனம் என்றே சொல்லலாம்.

திரு. நா. இராசாங்கம் : சிறு நீர்ப்பாசனம் என்றாலும் சிறிய நீர்ப் பாசனம் என்றாலும் நான் சொல்ல வந்தது சிறிய நீர்ப்பாசனம் பற்றித் தான். சிறிய நீர்ப்பாசனம் என்பது சிறுநீர்ப்பாசனம் என்று வந்தது. இதற்குத் தவறான கருத்தைக்கொள்ள வேண்டியதில்லை. நான் சிறிய நீர்ப்பாசனம் என்றே சொல்கிறேன். இந்த சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழும், கொள்ளிடம் கெடிலம் இணைப்புக் கால்வாய் மூலமும் 17 ஏரிகளையும் இணைக்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மான்யத்தில் முக்கியமாக நான் இரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பயிர்களில் பூச்சி விழுநிற்போது அவற்றின் தொந்தரவுகளில் இருந்து பயிரைக் காக்க பல யோசனைகள் சொல்லப்பட்டன. கிராமங்களில் தொத்து நோய் வரும்போது தொத்து நோய் கண்டவருக்கு மட்டும் சிகிச்சை அளிப்பது இல்லை. தொத்து நோய் கண்டவர்களுக்குச் சிகிச்சை அளிப்பதோடு கிராமம் முழுவதும் இதைவேஷன் செய்வார்கள். காலரா போன்ற தொத்து நோய்களைத் தடுக்க எப்படி கிராமம் முழுவதற்கு இதைவேஷன் செய்கிற முறையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அதுபோலவேதான் பயிர்களில் விழுகிற பூச்சியை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்கும்போதும் மேற்கொள்ளவேண்டும். பூச்சி விழுந்த இடத்திற்கு மட்டும் மருந்து தெளித்தால் பூச்சிகள் பக்கத்தில் உள்ள இடத்திற்கு நகர்ந்துவிடுகின்றன. ஆகவே இந்த இடத்தில் உள்ள பயிர்கள் பாதிக்கப் படுகின்றன. ஆகவே பூச்சி விழுந்த இடத்தில் மட்டும் மருந்து தெளித்து பயனில்லை என்பது என் கருத்து. இதைத் தீவிரமாக அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டும். பூச்சி மருந்து தெளித்தால் பூச்சி விழுந்த பிரதேசம் முழுக்க தடுப்பு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சுதந்திரம் வந்த பின்னால் இந்தச் சட்டசபையில் ஒவ்வொரு முறையும் க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கு அரசாங்கம் திட்டவாட்டமாக ஒரு பதில் கூடச் சொல்லவில்லை.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : நானே பல முறை அதைப்பற்றிச் சொல்லி யிருக்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : இருக்கலாம். இந்த ஆண்டு தங்களுடைய உரையில் இது வரை குறிப்பிடப்படவில்லை. கனம் குமாரசுவாமி ராஜா முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது அவருடைய காபிண்ட்டில் இந்தத் திட்டம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது. அப்போது சஞ்சிவி ரெட்டி மந்திரியாக இருந்தார். க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் பிரசிடென்ட் அவர்களுடைய கொள்கையைப் பல ரூபமாகச் செயலாக்குவது காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களுடைய மந்திரி சபையின் கருத்தாக இருக்கவேண்டும் என்பதை ரூபகப்படுத்துகிறேன். அது பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையை விரிவாகச் சொல்ல வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு இத்தனை தாள் தயக்கம் ஏன்? எப்போது கொண்டுவர இருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. டி. கோசல்ராம்] [22nd March 1965]

அடுத்தபடியாக உணவுப் பிரச்சினை. நான் திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் இருந்து வந்து இருக்கிறவன். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் உணவு மந்திரி கனம் ராமைய்யா அவர்களும், கனம் மன்றாடியார் அவர்களும் அங்குள்ள நிலைமையை நன்றாக வந்து பார்த்தார்கள். இப்போது தான் அங்கே அறுவடை ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் மூன்று மாதமாக நடந்து வருகிறது. மாதத்திற்கு அந்த ஜில்லாவிற்கு மட்டும் 15 ஆயிரம் டன் உணவு தேவை என்பதை அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த மூன்று மாதங்களில் 45 ஆயிரம் டன் உணவு தானியம் அந்தப் பகுதிக்குக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் இதுவரை 12 ஆயிரம் டன் தான் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தாம்பிரவணி ஆற்றுப் பசனத்தில் இருபதாயிரம் ஏக்கரா இந்த ஆண்டு வெள்ளாமை பொய்த்துப் போய்விட்டது. மற்ற இடங்களிலும் அப்படியே பொய்த்துப்போய்விட்டது. ஏற்கனவே சில இடங்களைப் பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவித்து சர்க்கார் நிவாரண வேலைகளை நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் பத்தாயிரம் டன் கொள்முதல் செய்ய அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது. நாங்கள் முன்பே சொன்னோம். 10 ஆயிரம் டன் நீங்கள் லெவி செய்து கொண்டுவிடுங்கள். அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால், கிராமத்திற்கு கிராமம், தாலுக்காவிற்கு தாலுக்கா தானியம் கொண்டு போகக் கூடாது என்று உத்தரவை வாபஸ் பெறுங்கள் என்று சீப் செக்ரட்டரியிடமும், அமைச்சரிடமும் கேட்டுக்கொண்டோம். அரசாங்கம் அதைச் செய்யவில்லை. எல்லா இடங்களிலும் செக் போஸ்ட் வைத்து அந்த மாவட்ட மக்களுக்கு எல்லா வகையிலும் பலவிதமாக கஷ்டங்களைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்தால் நானே மக்களிடத்தில் சென்று, “நீங்கள் கலெக்டர் உத்தரவை மதிக்க வேண்டாம்” என்று சொல்லத் தயாராய் இருப்பதாக கனம் அமைச்சரிடத்தில்வேயே தெரிவித்து இருக்கிறேன். நான் போலீஸ்காரன் என்று வருவான், நான் தலையாயி என்று வருவான். ஆக செக் போஸ்டுகள் ஏற்படுத்தப்பட்ட பின் அந்த மாவட்ட மக்கள் படுகிற தொல்லைகள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. யார் யாரோ மக்களைத் துன்பப்படுத்தும் அவல நிலைமை தான் இருக்கிறது.

அம்பாசமுத்திரம் தாலுக்காவில் சாதாரணமாக ஒரு டோபி, ஒரு பார்பர் கனம் களமாகச் சென்று மூன்று மூட்டை தானியம் மாமூல் சேகரித்து வைத்திருந்தான், அதில் 2½ மூட்டை கொண்டு போய்விட்டார்கள். இன்றைக்கு 2½ படி அரிசி, ரூபாய்க்கு வாங்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது.

கனம் சபாநாயகர் : இரண்டரை ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி என்று சொல்லுகிறார்கள். (சிரிப்பு.)

திரு. கே. டி. கோசல்ராம் : தவறுக்காக மன்னிக்கவும். கனம் சபாநாயகர் அந்தத் தாலுக்காவில் இருந்து வந்திருப்பவர். ஆகவே உள்ள நிலைமையைச் சொல்கிறார். அங்கே 2½ ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி வாங்கிச் சாப்பிடும் நிலை இருக்கிறது. சென்ற முறை அந்த மாவட்டத்தில் 10 ஆயிரம் டன்னும் கொள்முதல் செய்தாகிவிட்டது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் 4 லட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்றால் 55 ஆயிரம் டன் கூடக் கொள்முதல் ஆகவில்லை. கனம் மந்திரி வெங்கட்டராமனிடம் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது சொன்னார், அங்கே நெல் இருக்கிறது, வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை என்று. இந்த அவல நிலைமை எதன் காரணமாக என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் ஏதோ ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறார்கள், அதை இங்கே சொல்லிப் பயனில்லை. நெல் காய்ச்சி மரம் என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் கூட அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரியும். மனிதர்களைப் பார்த்துப் பேசாமட்டோன் என்று சொல்கிற அதிகாரிகள் கூட இருக்கலாம், எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் இன்னமாதிரிதான் செய்ய வேண்டுமென்று கலெக்டர்களுக்கு உத்தரவிட வேண்டும். அவர்கள் உசித்தத்திற்கு விட்டுவிடுகிறோம் என்று சொல்வது உங்களுடைய பொறுப்பற்ற தன்மையே தான் காட்டும். பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதியாகிய நாங்கள் உத்தரவு கொடுக்கிறோம். இப்படிச் செய்யுங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். மத்திய

22nd March 1965] [திரு. கே. டி. கோசல்ராம்]

அரசாங்க உள்துறை அமைச்சர் நந்தா அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். பெரும் பணக்காரர்கள், செல்வாக்கு உள்ளவர்கள் ஆகியவர்களிடம் இருந்து கொள்முதல் செய்யவில்லை என்பதாக. சென்ற ஆண்டு ஒரு ஏக்கர், $\frac{1}{2}$ ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களிடம் எல்லாம் எங்கள் மாவட்டத்தில் கொள்முதல் செய்தாகிவிட்டது. இந்த வருஷமும் கொள்முதல் நடக்கிறது. கொள்முதல் செய்வதைத் தடை செய்யவில்லை. ஆனால் அந்த மாவட்டத்தின் ஒரு மாத தேவை 15,000 டன் என்றால் அடுத்த மார்ச் வரையில் மாதந்தோறும் அந்த அளவு தானியம் சப்ளை செய்யப் படவில்லை என்றால் மக்கள் துயரம் சொல்ல முடியாது போகும். தஞ்சையில் இரண்டு கோடவுள்கள், நெல்லை வாங்கப் பணமில்லை. ஆனால் இங்கே பத்து கோடியாக இருந்தாலும் கொடுத்து பூரா தானியமும் கொள் முதல் செய்யப்பட்டு, ஆங்காங்கே சேக் போஸ்ட் வைத்து, மக்கள் ஓரிடத்தில் இருந்து இன்னொரு இடம் $\frac{1}{2}$ படி அரிசி கூடக் கொண்டுபோக முடியாமல் கஷ்டப்படுத்தப்படுகிறார்கள். தஞ்சையில் எட்டு, ஒன்பது கோடவுள் கட்டி அங்கங்கே கொள் முதல் செய்திருக்கலாம். யாரோ என்னமோ செய்கிறார்கள். அதிகாரிகளை, நாம் போடும் உத்தரவை நிறைவேற்றி வைக்கும்படியாகச் சொல்ல வேண்டும். ஆகவே, இந்த நிலைமையையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் ஏதோ சொல்கிறார்கள்; அவர்கள் சொல்வதுதான் சட்டம்; மக்கள் அதைக் கேட்கவேண்டும் என்று நிலை இருக்கக் கூடாது. காலுக்குத் தகுந்தபடி நான் செருப்பு இருக்கவேண்டுமே தவிர, செருப்புக்குத் தகுந்தபடி கால் இருக்கவேண்டுமென்று நிலைக்கக்கூடாது. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

6-30
P.m.

கனம் திரு. டி. கக்கன் : கனம் அங்கத்தினர் கடைசியாகச் சொன்ன உபமானம் பொருந்தாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளை கூற விரும்புகிறேன். விவசாயம், பாசனம், உணவு எல்லாம் ஒருங்கிணைந்த சப்ளைக்ஸ். விவசாயம், பாசனம், உணவு எல்லா வற்றையும் நல்ல முறையிலே பார்ப்போமானால் உணவுப் பிரச்சனையை நாம் நீக்கிவிட முடியும். விவசாயம், பாசனம் இரண்டும் இரண்டு அமைச்சர்களிடத்தில் இருக்கின்றன. இரண்டுமே ஒரு அமைச்சர் இடத்திலே—அது யாரிடத்தில் இருந்தாலும் சரி—இருந்தால் நல்லதாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

முன்ருவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, — எனக்கு நேரம் இல்லாததால் விளக்கமாகக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை—பாசனத்திற்காக மொத்தம் 65 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கிறோம். தஞ்சையைப் பொறுத்த வரையிலே நாங்கள் 15 லட்சம் ஏக்கரிலே விவசாயம் பண்ணுகிறோம். நிறைய நெல் விளைச்சல் செய்கிறோம். மற்ற ஜில்லாக்களிலுள்ள தட்டுப்பாடுகளைப் போக்குகிறோம். ஆனால் அங்கே பாசனத்திற்காக செலவழிக்கப்படுகின்ற தொகை 5 சத விகிதம் கூட இல்லை. மொத்தத்தில் 65 கோடி ரூபாய் பாசனத்திற்காக செலவழிகிறோம் என்றால் அதில் 5 சத விகிதம் தான் தஞ்சை ஜில்லாவுக்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது. எல்லோரும் தஞ்சை யென்றால் அங்கே என்ன, தண்ணீர் வருகிறது, அனை கட்டவேண்டியதில்லை, பாசன வசதி செய்யவேண்டியதில்லை என்று நினைக்கிறார்கள். ஆனால் தஞ்சையிலே உள்ள கஷ்டங்கள் என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு கிராமத்து வடிகால் தண்ணீர் அடுத்த ஊரிலே போகும்பொழுது பாசனமாகிறது. ஆகையால் ஒரு இடத்தில் தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கிறது. மற்றொரு இடத்தில் தண்ணீர் குறைவாக இருக்கிறது. வடிகாலி விரிந்து தண்ணீர் டெயில் எண்டுக்குப் போகும்பொழுது மிகவும் குறைந்து விடுகிறது. சில இடங்களில் தண்ணீர் வந்து சேருவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். மழை காலங்களில் டெயில் எண்டில் தண்ணீர் அதிகமாகிறது. அப்பொழுது மேட்டோர அடைத்து விடுகிறது. டெயில் எண்டில் தண்ணீர் வடிவதற்குள் தஞ்சை பாபநாசம் தாலுக்காக்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து விடுகிறது. ஆகவே, தஞ்சை பாபநாசம் போன்ற இடங்களில் ஃபெர்டிஸேசன் போட முடியாது.

[திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

[22nd March 1966]

வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. 2,000 கிணறுகள் என்று இருப்பது மிகவும் குறைவுதான். உண்மையிலேயே சொல்கிறேன். மற்ற இடங்களில் இதற்காகச் செலவு செய்தாலும் பலன் வருமா, வராதா என்ற சந்தேகம் இருக்கும். ஆனால் தஞ்சையைப் பொறுத்த அளவில் நீங்கள் அதிகமாகச் செலவு செய்தாலும் அங்கு நல்ல முறையிலே விவசாயத்தைச் சீர்திருத்தி தேவைப் படக்கூடிய அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, தஞ்சையில் நீங்கள் 1 லட்சம் கிணறுகள் போட்டால் கூட நாங்கள் 5 லட்சம் ஏக்கர் நிலத்தில் விவசாயம் செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. வெ. ராமையா : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் சொல்வதைப் பார்த்தால் தஞ்சையில் ஒரு புரட்சி ஏற்பட்டு விட்டதோ என்று அச்சம் வந்திருக்கிறது.

திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : ஆகவே, இந்த வடிமுனைக் குழாய்க் கிணறுகள் மூலம் நாங்கள் 5 லட்சம் ஏக்கர் விவசாயம் பண்ணுவோம். இரண்டு போகங்கள் பண்ணுவோம். அப்படிச் செய்வதால் நல்ல பலன் ஏற்படும். அடுத்தபடியாக இந்த ஆராய்ச்சிகள் செய்கிறோம். அந்த ஆராய்ச்சியினுடைய பயன் விவசாயிகளுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டும். இவ் வாராய்ச்சியின் பலனை விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்ல தற்பொழுது நாம் கிராம சேவகனை நம்பியிருக்கிறோம். கிராம சேவகளுக்கு இந்தத் துறையில் போதிய அறிவு கிடையாது. ஆகவே, கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு ஆராய்ச்சியினுடைய பயனைத் தெரிவித்தால்தான் அதிக உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை நிறைப்படி மூலமாக கிராமங்களில் விளக்க வேண்டும். எ.டி.டி. 27, 1966-67 ஆம் ஆண்டுக்கு 2 லட்சம் ஏக்கர் அளவுக்குச் செய்ய முடியும் என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் நல்ல முறையில் அதிகமான அளவுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்து, 7 லட்சம், 10 லட்சம் ஏக்கர் அளவுக்கு இருபோகம் செய்ய வசதி செய்து கொடுத்தால் எதிர்க்கக்கூடிய அளவுக்கு மேலேயே இந்த உணவுத் தட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிடலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூடுதலாக 12 லட்சம் டன் என்று போட்டோம். ஆனால் அதில் 75 சத விசதம்தான் அதாவது 9 லட்சம்தான் நிறைவேற்ற முடிந்தது. அதே மாதிரி மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின்படி 16 லட்சம் டன் என்று போட்டோம். இப்பொழுது 75 சத விசதத்துக்குத்தான் வந்து நிற்கிறோம். உணவு உற்பத்திக்கு பெரும்பாலும் உரத்தையே நம்பி யிருக்கிறோம். இந்த உரம் நல்ல முறையிலே விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடைப்பதில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் கொடுப்பதைப் பார்த்தால், 1961-62 -ல் தேவையில் 60 சத விசதம் கொடுத்திருக்கிறது. 1964-65 இல் 62 சத விசதம்தான் கொடுத்து இருக்கிறது. ஆகவே இதை சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்ட்டிடம் சொல்லி போதுமான அளவுக்கு உரம் வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கொடுக்க வேண்டும். அதே மாதிரி விவசாயிகள் கடன் வசதி, ஃபார்ம் பிளான் தயாரிப்பு இவைகளையும் காலாகாலத்தில் தயாரித்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நாங்கள் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறோம், தஞ்சை மாவட்டத்தில் 15 லட்சம் ஏக்கர் இருக்கிறது. அங்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஏற்படுத்தினால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். பணம் இல்லையென்றால் அங்கு ரயிலவே ஃபண்டில் இருக்கிற பணத்தைச் செலவழித்தாவது அங்கு ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதேபோல் 2 வருஷத்திற்கு முன்னால் கூட்டுறவு முறையில் அங்கு ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அங்குள்ள கோவாப்பேரடிச் சொண்டி உப தலைவர் திரு. ராமலிங்க சுவாமிகள் கூட அதற்காக ஏற்பாடு செய்தார்கள். அடுத்த நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட்டுறவு முறையில் சர்க்காரால் ஏற்படுத்தப்

22nd March 1965] [திரு. ரா. சுப்பிரமணியம்]

போகும் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் ஒன்றை தஞ்சையில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக அதிகம் போனால் 10 ஆயிரம் ஏக்கர்தான் தேவைப்படும். அதில் நாங்கள் கரும்பு விவசாயம் நல்ல முறையில் செய்வதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன.

இரண்டு கிடங்குகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். அவை ஒரு லட்சம் டன் தான் கெபாலிடி இருக்கும். இதே மாதிரி இன்னும் இரண்டு கிடங்குகள் கட்டவேண்டும். ஏனென்றால் 4 லட்சம் டன்னுக்கு அதிகமாக கொள்முதல் செய்யப்போகிறோம். ஆகையால் அங்கிருந்து வெளியே கொண்டு போய் ஸ்டாக் வைப்பதைவிட தஞ்சையிலேயே இன்னும் இரண்டு கிடங்குகளை

கனம் திரு. வெ. ராமையா : தஞ்சை, மன்னார்குடி என்ற இடங்களில் இப்பொழுது இருக்கிற கிடங்குகள் பாதகமான இடங்கள் இல்லையே.

திரு. ரா. சுப்பிரமணியம் : பாதகமான இடங்கள் இல்லை. ஆகவே இன்னும் இரண்டு பெரிய கிடங்குகளைக் கட்டி அதோடு தாலுக்கா சென்டர்களிலும் கிடங்குகளைக் கட்டினால் நலமாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். அடுத்தபடியாக முக்கியமாக அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்த ஃபூட் கார்ப்பொரேஷன் வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அந்த ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் அலுவலகத்தை தஞ்சையிலே வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காலம் இல்லை. மணி அடிப்பதற்குள் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மான்ய கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த விவசாயத் துறையிலே நாம் பல ஆராய்ச்சிகளின் அடிப்படையிலே திட்டமிட்டு நல்ல வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறோம். நாம் திட்டமிட்ட அளவுக்கு எதிர்பார்த்த அளவுக்கு அதிலே முன்னேற்றம் இல்லாவிட்டாலும் கூட நல்ல முறையில் விவசாயத்தைப் பெருக்கி உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோம் என்பதிலே ஐயமில்லை. குறிப்பாக சிறு பாசனத் திட்ட அடிப்படையிலே தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் பல திட்டங்கள் தீட்டப்படும் நிறைவேற்றப்பாத நிலையிலே நின்றுவிட்டன. குறிப்பாக ஓரத்தநாடு தாலுக்காவைப் பொறுத்த வரையில் கண்ணனாற்றிலே 120,000 ரூபாய் அளவிலே சிறிய அளவைக் கட்டி அண்டம் ஏரி வழியாக வட்சேரி கிராமத் திற்குப் பாசன வசதி செய்வதற்குத் திட்டம் தீட்டி அனுப்பப்பட்டு 18 மாதங்கள் ஆகியும் கூட நிறைவேற்றப்பாத நிலையில் இருக்கிறது. இதைப் பரிசீலனை செய்து உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஓரத்தநாடு, புதுக்கோட்டை பகுதிகளில் கிணறுகளுக்காகக் கடன் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. கூடந்த நவம்பர்-டிசம்பர் மாதங்களில் 2,000 ரூபாய் என்று நிர்ணயிக்கப்பட்டு ஆயிரம் ரூபாய் வழங்கி மகசூல் முடிந்த பிறகு ஆயிரம் ரூபாய் வழங்க திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. அதை 5,000 ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். கிணறு வெட்டும் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்யும்போது விவசாயிகளிடத்தில் பணமாகக் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக அதற்காக ஒரு தனி டிவிஷனை ஏற்படுத்தி கிணறுகளாகவே வெட்டி ஒப்படைத்து விடலாம் என்ற யோசனை இருந்தது. முடிவில் கடனாகவே வழங்குவது என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 2,000 ரூபாய் கடன் வழங்கும்போது 500 ரூபாய் மானியமாகவும், 1,500 ரூபாய் திருப்பிச் செலுத்த வேண்டுமென்றும் நியதி ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். தற்போது 5,000 ரூபாய் கொடுக்கும் நிலையில் ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாகவும், 4,000 ரூபாய் திருப்பிக் கொடுக்கப்படக் கூடிய கடனாகவும் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தற்போது விவசாயப் பெருக்கத்திலே நாம் நவீன கருவிகளைக் கையாண்டு நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறோம். டிராக்டர்கள் எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை ஒவ்வொரு கூட்டு மன்றத்துக்கும் ஒன்று வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த டிராக்டர்கள் கூட்டு மன்றப் பகுதியில்

[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [22nd March 1965]

இருக்கிற விவசாயிகளுக்குப் பயன் அளிக்கவில்லை. அதற்குக் காரணம் ஒரு விவசாயி பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றத்திற்கு டிராக்டர் வேண்டுமென்று எழுதி அனுப்பினால் 30 நாள், 35 நாள் கழித்துத்தான் அந்த விவசாயிக்கு டிராக்டர் வழங்கப்படுகிறது. இதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை இந்தச் சமயத்தில் நன்றாகப் பரிசீலித்துப் பார்க்கவேண்டும். நிலச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வந்து ஒருவருக்கு 30 ஏக்கர் அளவுக்கு நிலத்தைக் குறைத்து விட்டோம். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் 20,000, 22,000 ரூபாய் என்று கொடுத்து டிராக்டர் வாங்கி விவசாயத்தைப் பார்க்கக்கூடிய நிலையில் விவசாயிகள் நிச்சயமாக இல்லை. தேனும்பேட்டை எக்சிபிஷனில் ஒரு சிறிய டிராக்டர் வைத்திருந்தார்கள். அதன் விலை 4,000 ரூபாய் என்று போட்டிருந்தது. அது போன்ற சிறு டிராக்டர்களை இறக்குமதி செய்து விவசாயிகளுக்கு ஏராளமாக வழங்கினால் பயன் தருவதாக இருக்குமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். டிராக்டருக்கு வேண்டிய ஸ்பேர் பார்ட்ஸ் போதுமான அளவு கிடைக்கவில்லை. பஞ்சாயத்துக் கூட்டு மன்றங்களிலும் வைத்திருக்கும் டிராக்டர்களை தஞ்சையைப் பொறுத்தவரை திருவாரூருக்கு ரிப்பேர் செய்ய அனுப்புகிறார்கள். அதற்கு மாதக் கணக்கில் காலதாமதமாகிறது. இந்தச் சிக்கல்களையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விதைப் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். திட்டமிட்டபடி மூல விதைப் பண்ணைகளில் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லையென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து தரமான விதைகளை விவசாயிகளுக்கு அதிகமான அளவுக்கு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உர விநியோகத்தைப் பொறுத்தவரை தஞ்சை ஜில்லாவில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிடம் அந்தப் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தற்போது தனிப்பட்ட வியாபாரிகளிடமும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுற்றுலா வண்டி மூலமாகவும் கொடுப்பதாக அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. ஆனால் சிறு கிராமத்தில் அந்த வண்டிகளில் கொண்டு போய் விற்கக்கூடாது என்று தடை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. விவசாயிகள் கிராமப் புறங்களில் வாழ்கின்ற நேரத்தில், நகரப் புறங்களில் மட்டுந்தான் வழங்கவேண்டும். கிராமப் புறங்களில் வழங்கக்கூடாது என்றிருப்பதை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்து விவசாய இலாகாவிலிருந்து வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த மருந்து காலத்தில் கிடைப்பதில்லை. விலை குறைவாகக் கொடுக்கிறோம் என்ற நியதி இருந்தாலும் காலத்தில் தேவையான மருந்தைக் கொடுக்கவேண்டும். பாலிடால் கேட்டால் லின்டின் கொடுக்கிறார்கள். லின்டின் கேட்டால் பாரமன் கொடுக்கிறார்கள். இந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்புக் குரிய விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளில் விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும் மக்கள் 40 சத வீதமாக இருந்தும் இங்குள்ள மக்கள் பூராவுக்கும் உணவு தானியங்களைக் கொடுத்து உலகத்திலுள்ள பல பாகங்களுக்கும் இன்று உணவு தானியங்களை ஏற்றுமதி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சுதந்திரம் அடைந்து 17 ஆண்டுகள் ஆகியும் 80 சத வீதம் விவசாயிகள் நமது தேசத்தில் இருந்தும், நமது மக்களுக்கு நாம் உணவு வழங்க முடியாமல் இருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு செப்டம்பர் அக்டோபர் மாதங்களில் நமக்கு ஓரளவு பஞ்சமும் ஏற்பட்டது என்ற நிலையையும் காண்கிறோம்.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

இந்த நிலையை எப்படியாவது மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்ற சபதத்தை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். குறிப்பாக, நமது மாகாணத்தை எடுத்துக் கொண்டால் நமது அமைச்சர்கள் அநேக தடவை இந்தச் சபையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். This is a marginally surplus State. என்று.

22nd March 1965]

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்]

இந்த ஒரு பற்றுக்குறை நிலைமையை நாம், ரசாயன உரங்களை அதிகமாகக் கொடுப்பதன் மூலமும், அநேக கிணறுகளைத் தஞ்சை போன்ற மாவட்டங்களில் வெட்டிக் கொடுப்பதன் மூலமும் நல்ல விதமாக வீணச்சிலை ஏற்படுத்தினால், போக்க முடியும். நமது மாநிலத்தில் ஏன் இந்தப் பஞ்சம் வர வேண்டுமென்ற நிலையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இனிமேல் அந்த நிலைமை ஏற்படாது என்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நன்றியுடன் பாராட்டிக் கொள்கிறேன். இப்போது முக்கியமாக விவசாயிகளுக்கு உள்ள பிரச்சினை மார்க்கட்டிங் வசதி அவர்களுக்குச் சரியாகக் கிடைக்காததுதான். எங்களுடைய ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் உருளைக்கிழங்கு விவசாயம் நடைபெறுகிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு 20 மூட்டை உருளைக்கிழங்கு வீணைந்தால், மூட்டை ஒன்றுக்கு 50 ரூபாய் வீதம் ஏக்கருக்கு 1,000 ரூபாய் கிடைக்கும். ஏக்கருக்கு 40 மூட்டை வீணைந்தால் வீலை ரூபாய் 25-க்கு இறங்கி வருகிறது. அப்போம் ஒரு ஏக்கருக்கு 1,000 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, மார்க்கெட்டிங் வசதி நல்லவிதமாகச் செய்து கொடுக்கப்படாவிட்டால் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வம் விவசாயிகளிடத்திலே ஏற்பட முடியாது. எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை உருளைக் கிழங்கு பயிருக்கு லேட் பிளேட், கோல்டன் நிமட்டோட் என்ற வியாதிகள் வருகின்றன. இந்த இரண்டு வியாதிகளும் வந்து விட்டால் உருளைக் கிழங்கே அற்றுப் போய் நீலகிரி ஜில்லா பொருளாதாரம் கெட்டு விடும் என்ற பெரிய ஆபத்து இந்த ஜில்லாவை எதிர் நோக்கி இருக்கிறது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கிரேட் ஸ்காட் என்ற உருளை விதையை யுனெடெட் கிங்டமிலிருந்து வருஷம் ஒன்றுக்கு 100 டன், 200 டன் என்று தருவித்துக் கொடுத்தால் ஓரளவு விவசாயம் செய்து முன்னுக்கு வரமுடியும்.

விதைப் பண்ணைகளை எடுத்தக்கொண்டால் அநேக விதைப் பண்ணைகள் நஷ்டத்திலேதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. நீலகிரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரை குறிப்பாக ஒன்றை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அங்கு கோல்கிரைன் என்ற விதைப் பண்ணையில் சென்ற அண்டில் மட்டும் 42,000 ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பண்ணையில் மாதிரம் ஏன் இந்த மாதிரி நஷ்டம் வந்திருக்கிறது என்று விசாரித்துப் பார்த்தபோது, அங்கே உள்ள ஒரு விவசாயி டெமாண்ட்ஸ்டிரேட்டர் விதை கிழங்குகளையெல்லாம் திரட்டுத் தனமாக விற்பனை செய்து, அங்கப் பண்ணையில் இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் மாக விதை போட்டு மண்ணை மூடி விட்டதால் தான் இந்த நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்ற தகவல் கிடைத்தது. அமைச்சர்கள் தீவிரமாக இதைப் பற்றி விசாரித்து ஒவ்வொரு விதமான அதிகாரிகளைக் கண்காணித்து தண்டனை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாடு வளர்ப்பைப் பற்றி சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவிலே நல்ல இங்கிலீஷ் மாடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றை எங்கு போன்ற மாநிலங்களில் இருந்து நிழையப் பேர் வந்து வாங்கிக் கொண்டு போகிறார்கள். நல்ல காவை மாடுகள் எல்லாம் மற்றைய மாநிலங்களுக்குப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தடுத்து அவற்றின் பால் சென்னை முதலிய இடங்களுக்கு அனுப்ப ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மண் வளத்தைப் பொறுத்தது எங்கள் ஜில்லாவில் நிழைய வேலை செய்கிறார்கள். தீவிர வேலை செய்தாலும் ஏன் வறண்டதில் செய்த வேலை அடுத்த வறண்டத்தில் போய் பார்க்கால் நிற்பதில்லை. இந்த மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்காக கொடுக்கப்படுகிற கடனை, முழுவதும் பயிரிடுகிறவர்களுக்கு, மரம் வைப்பவர்களுக்கும் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும். யார் யார் தேயிலை பயிரிடுகிறார்களோ, யார் யார் மரங்களை நடுகிறார்களோ அவர்களுக்கு அந்த லோனை மாற்றி வீடுவது நல்லது.

சென்ற அண்டிலே தஞ்சையில் 59 பைசாவுக்கு வாங்கிய ஒரு லீட்டர் குருவை அரிசி, எங்களுடைய ஜில்லாவில் 72 பைசா வீதம் விற்கப்பட்டது. ஏறக்குறைய மூட்டைக்கு 13 ரூபாய் அதிகம் கொடுத்த மக்கள் வாங்கி அதனால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஜில்லா மக்கள்

[திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்] [22nd March 1965]

இமந்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் என்னவென்று கலெக்டர் அவர்களிடம் கேட்போது டிருன்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் அவ்வளவு ஆகிறது. தஞ்சையிலிருந்து நீலகிரிக்குக் கொண்டு வர 13 ரூபாய் ஆகிறது என்று சொல்கிறார்கள். எங்களுக்கு வேண்டியது அரிசி ஒரு ஆண்டுக்கு 40,000 டன். 30,000 டன் ஏற்கனவே கொடுத்திருக்கிறார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் நம் உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் எழுதியிருக்கிறார்கள். இனி 10,000 டன் மில்லம் அல்லது அரிசி உடனடியாக நீலகிரி ஜில்லாவிற்கு அனுப்பினால் நிலைமை சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த 10,000 டன் அரிசியை தஞ்சையில் நெல்லை வாங்க ஆள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் வாங்கிக்கொள்கிறோம். எங்கள் ஜில்லாவிற்கு அனுப்புவதற்கு தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, நம் அமைச்சர் அவர்கள் விவசாயத்திற்கான இந்த மானியத்தை கோரியிருக்கிறார்கள். எதிர் தரப்பிலேயிருந்து அரசாங்கம் செய்திருக்கிற தவறுகளை சுட்டிக்காட்டுவதற்காக வெட்டுப் பிரேரணைகளை கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அந்த வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை வைக்கிற நேரத்தில் இந்த மாநிலம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மிக வெற்றிகரமாக செய்து முடித்திருக்கிறது என்ற பெருமைக்குரிய செய்தியை வெளியிட்டார்கள். அதற்கு ஆதாரமாக அவர்கள் சொன்னது, இத்திட்டத்திற்காக நாம் ஒதுக்கிய தொகை 290 கோடி ரூபாய் என்று சொன்னால் நாம் 340 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். தொகை ஒதுக்கினைத் காட்டிலும் அதிகமாக செலவு செய்திருப்பதை பெருமைக்குரியதாகச் சொன்னார்கள். அது பெருமைக்குரியதா என்று ஆராய்மிடத்து செலவு செய்த பணத்தால் கிடைத்திருக்கிற பலன் என்ன என்பதைப் பற்றிப் எண்ணி பார்க்கிற நேரத்தில் அந்தப் பெருமையை அமைச்சர் அவர்கள் பாராட்டுவதற்கு இல்லை. ஒரு பானை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதம் என்று சொல்வார்கள். அந்த முறையில் இந்த மான்யத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். பலரும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் உணவின் குறிக்கோள் 17 லட்சம் டன் உற்பத்தியாக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஆனால் 7 லட்சம் டன்தான் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். 290 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யவேண்டுமென்று சொன்னதற்கு, 340 கோடி ரூபாய் செலவு செய்த அரசு 17 லட்சம் டன் உற்பத்தி ஆக வேண்டுமென்று சொல்கிற நேரத்தில் 7 லட்சம் டன்தான் சாதித்திருக்கிறது. 10 லட்சம் டன் சர்க்காரால் சாதிக்க முடியவில்லை. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இதே மான்யத்தின்மீது நான் பேசும்போது கூறியிருக்கிறேன். இவர்கள் இதுவரை சாதித்த சாதனைகளைப் பார்க்கும்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் 17 லட்சம் டன் எப்படி சாதித்து விடுவார்கள். இவர்கள் கையில் என்ன மந்திரிக்கோலா இருக்கிறது என்று கேட்டேன். எப்படி அடைய முடியும் என்பதற்கு வழி சொல்கிறார்கள். பெரிய பாசனம், சிறு பாசனம், மண்வளப் பாதகாப்பும் நில மீட்பும், தர விதைகள், ரசாயன உரங்கள், தழை உரம், இதர உள்ளூர் வகை எரு வகைகள் இவற்றில், ஒவ்வொன்றிலும் எவ்வளவு வரும் என்று கணக்கிட்டு 16.50 லட்சம் டன் அடைய முடியும் என்று கணக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது எனக்கு அல்நாஷர் கதைதான் நினைவிற்கு வருகிறது. அவன் ஒரு கண்ணாடி வியாபாரி. அவன் இவ்வளவு கண்ணாடியையும் விற்குமல் இவ்வளவு லாபம் வரும், தான் அரசனுக்கு நிகராக வரலாம், அப்போது அரசனிடம் அரசனின் பெண்ணை மணந்து கொள்ள முடியும், அவன் தன் தாய் வீட்டிற்கு போக வேண்டும் என்பான், நான் போகக் கூடாது என்று கூறுவேன், அவன் போக வேண்டுமென்று பிடிவாதம் பிடிப்பான். அப்போது நான் அவனை இப்படி உதைப்பேன் என்று உதைத்ததும் கண்ணாடி எல்லாம் கீழே விழுந்து நொறுங்கியது. பெரிய பாசனத் திட்டம் எந்த அளவிற்கு பயன் இல்லாமல் போயிருக்கிறது என்பதற்கு

22nd March 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

பொதுக் கணக்குக் குழு ஒரு கணக்கு கொடுத்திருக்கிறது. பரம்பிக்குளம் ஆனியாறு திட்டம், ஆனியாறு திட்டம் முடிந்தால் 30,000 ஏக்கர்களுக்கு பாசனம் வரும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது சர்க்காரால். ஆனால் 9,000-க்குத்தான் கிடைத்திருக்கிறது. நெய்யாறு திட்டத்தில் கன்னியாகுமரியில் முடிந்தால்—மதிப்பு ஒரு கோடி என்று போட்டு அது 1½ கோடியாக உயர்ந்து விட்டது—9,000 ஏக்கருக்கு பாசனம் எதிர்பார்த்தார்கள் ஆனால் கிடைத்திருக்கிறது 5,000 ஏக்கருக்கு. விளாத்துறை திட்டம், மதிப்பு 2.8 லட்சம் ஆனால் 9 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு உயர்ந்து விட்டது. அதனால் 120 ஏக்கருக்கு 1,000 ஏக்கருக்கு பயன்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் 79 ஏக்கருக்குத்தான் தண்ணீர் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது. 700 ஏக்கர்களுக்குத்தான் தண்ணீர் கொடுக்க முடிந்திருக்கிறது. எதற்காக இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் செலவழிக்கிறார்கள் பணத்தை, சாதிப்பதில் பின் தங்கி விடுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான். தூறு வாரு தல், ஏப்ரல் மாதத்தில் ஏரிகள் வற்றிநீங்கும், அந்த நேரத்தில் வேலை தொடங்குவதற்கு அதற்கு முன்பே திட்டமிட்டு அதற்கு வேண்டிய மண் வாருகிற புல்டோஸர்களை தயாராக வைத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் என் ஜினியர் இந்த மாதம் தான் தான் வேலையை ஆரம்பிப்பார்கள். எப்படி வார முடியும்? வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த பணம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது போதுமா? இந்த சர்க்கார் கிணற்றிலுள்ள பாறைகளைப் பிளக்க வேண்டிய கருவிகளை கொண்டு வந்து குவித்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஆற்று நீர் இறைக்கும் திட்டம், 1956-57 முதல் 1963-64 வரையில் ரூ. 1½ லட்சம் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஐந்து யூனிட்ஸ் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எதிர்பார்த்தது 1,440 ஏக்கர், கிடைத்தது 740. மண்வளப் பாதுகாப்பிற்கு இந்த சர்க்கார் ஒரு ப்ளாகிற்கு 7,500 ஏக்கர் என்ற விகிதத்தில் ஏழு ப்ளாக்குகளுக்கு அனுமதி கொடுத்தார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 55 ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று திட்டம். ஆனால் 45,000 ஏக்கருக்கு 4 லட்சத்தி சொச்சம் செலவு செய்வதற்குப் பதிலாக 3,500 ஏக்கருக்கு 4 லட்சத்தி சொச்சம் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். 45,000 ஏக்கருக்கு செலவு செய்ய வேண்டியதை 3,500 ஏக்கருக்கு செலவு செய்திருக்கிறார்கள். செலவு செய்யவேண்டிய பணம் ரூ. 55. ஆனால் செலவு செய்திருப்பது ரூ. 122. அடுத்து விதைப் பண்ணை 1957 முதல் 1959 வரை 61 அரசாங்க விதைப் பண்ணைகள் துவங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதில் 33யை மூடி விட்டார்கள். நஷ்டம் 5.62 லட்சம் ரூபாய். இப்போது 158 இருக்கிறது. அதில் 55 நஷ்டத்தில் வொர்க் செய்கிறது. நஷ்டம், 5.38 லட்சம் ரூபாய். காரணம் என்ன? நிலத்தை எடுக்கும்போது வேண்டியவர்கள்; வேண்டாதவர்கள் என்ற கருத்தை மனதில் கொண்டு தரமான நிலத்தை எடுப்பதில்லை. தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதில்லை. நல்ல அதிகாரிகளை அங்கு போடுவதில்லை. இந்தக் குற்றச்சாட்டை பொதுக் கணக்கு குழு பல ஆண்டுகளாக எடுத்துக் காட்டி வருகிறது. ஆனால் அதை மதிக்கவில்லை. அடுத்து, கிராம சகாயக் திட்டம், பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுக்க ஏற்படுத்திருக்கிற திட்டம். இது முறைகேடான முறையில் நடக்கிறது என்று பலரும் பலமுறை இம்மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களிலும் எடுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கிராம சகாயக் நல்ல விதைகளை தயார் செய்து விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதில்லை. காரணம் என்ன? நம் நாட்டில் விவசாயிகள் விதைக்கிற நேரத்தில்தான் விதையைத் தேடிச் செல்வார்கள். கிராம சகாயக் நல்ல விதைகளை உடனே விற்றுவிட வேண்டுமென்று நீனைக்கிறார்கள். விதைகளை உறை வைத்து பக்குவப்படுத்தி விவசாயிகள் கேட்கிற சமயத்தில் அதை வைத்துக் கொண்டு கொடுப்பதற்கு முன்வரவில்லை. விவசாயியும் அந்த விதைகளை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு அதை உலர வைத்து தன் வீட்டில் வைத்துக் கொள்ளத் தயாராகயில்லை. ஆக, கிராம சகாயக் இவ்வளவு விதைகளை கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சணக்குக் காட்டுகிறார்களே தவிர நடைமுறையில் இருக்கிற ஊழல்களை உணர்ந்தார்களா? கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் விநியோகிக்கும் திட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் கூட்டுறவு இயக்கத்தினர் என்ன சொல்கிறார்கள்? நாங்கள் வாங்கி விற்கும் வருகிற நஷ்டத்திற்கு யார் பொறுப்பு, நஷ்டத்தில் எங்காளில் விற்கமுடியுமா என்று கேட்கிறார்கள். அதை வைத்துக்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [22nd March 1965]

கொள்ளு கிடங்குகள் இருக்கின்றனவா? என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே இதை தனி ஸ்தாபனத்தினிடம் கொடுத்து அதை வாங்கி விற்க வழி செய்தால் தவிர இத்திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்கமுடியாது என்று நான் அழுத்தத் திருத்தமாக சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த தீவிர சாகுபடித் திட்டம். இதுபற்றி முன்பே நான் ஒரு முறை இங்கு கூறியிருக்கிறேன். என் கேள்வி ஒன்றுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கிறபோது தீவிர சாகுபடித் திட்டம் பற்றி ஒரு புள்ளிவிவரம் கொடுத்தார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு இந்த மாநிலத்தில் இருக்கும் பத்திரிகைகள் அந்தத் திட்டம் தோற்றுப்போன திட்டம் என்ற கருத்து தெரிவித்தார்கள். பிறகு அத்துறை டைரக்டர் அவர்கள் அமைச்சர் அவர்கள் சபையில் கொடுத்த புள்ளிவிவரம் தவறானது. அதன் அடிப்படையில் திட்டம் பயனற்றது என்று எழுதிவிடாதீர்கள் என்று சொன்னார்கள். இன்றும் அது பயனற்றதாகத்தான் இருக்கிறது.

7-00
p.m.

நெல்லைப் பொறுத்தவரையில், 1961-62-ல் 9,156 டன் கிடைத்திருக்கிறது, 1963-64-ல் 5,838 டன் கிடைத்திருக்கிறது. மக்காச்சோளத்தில் 1961-62-ல் 420 டன் கிடைத்திருக்கிறது. 1963-64-ல் 188 டன் கிடைத்திருக்கிறது. இது தான்யங்கள் என்ற இனத்தில் 1961-62-ல் 1,216 டன் கிடைத்திருக்கிறது. 1963-64-ல் 888 டன் கிடைத்திருக்கிறது. இவ்விதம் வரவாக் குறைந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இதற்கு காரணம் என்ன? சரியான முறையில் திட்டம் நடைபெறவில்லை என்பதுதான் தெரிகிறது.

உரத்தைப் பொறுத்தவரையில், போதுமான அளவில் கிடைப்பதில்லை. வேண்டும் பொழுது, வேண்டும் அளவுக்கு, வேண்டும் இனம் கிடைப்பதில்லை. களை சாயும் போது உரம் வேண்டும் என்று கேட்டால் கதிர் சாயும் போது தான் உரம் தரப்படுகிறது. ஒன்பது மூட்டை உரம் வேண்டும் என்றால், ஒரு மூட்டை உரம் கிடைக்கிறது. சிந்திரி உரம் வேண்டும் என்று கேட்டால் ரஷ்யா அமோனியம் கிடைக்கிறது, அமோனிய உரம் வேண்டும் என்று கேட்டால் யூரியா உரத்தைத் தருகிறார்கள். இந்தக் கோளாறுகள் எல்லாம் ஏன் ஏற்படுகிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அடுத்து மையக் கிராமத்திட்டத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி திரு. கரு. சீமைச்சாமி அவர்கள் விளக்கமாக சொன்னார்கள். 1961-62-ல் ஆறு பிளாக்குகளில் இந்தத்திட்டம் ஆரம்பித்திருப்பதாக சொன்னார்கள். கால்நடைகள் என்னென்ன முறையில் வளர்க்கப்பட்டு வருகின்றன. அதனுடைய முன்னேற்றம் எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் நாம் பார்த்தால் மிக மோசமாக இருக்கிறது என்பதை இந்த புள்ளிவிவரங்களிலிருந்து தெரிகிறது. 1961-62-ல் 81,000 கன்றுகள் வேண்டுமென்றால் அதற்கு கிடைத்திருப்பது 9,000 மட்டும் தான். 1962-63-ல் 46,000 வேண்டுமென்றால் கிடைத்திருப்பது 800 மட்டும் தான். இதற்காக எதிர் பார்த்த செலவு ரூ. 7.65 என்றால் நடைமுறையில் ஆன செலவு ரூ. 127.74. இவ்வளவு அதிகமாக செலவு செய்யவேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது, இதற்கு காரணம் என்ன என்று சொல்லும்போது, பசுமாடுகள், உழுமாடுகள் ஆகின்றன, மேய்ப்புலம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைப்பற்றி பல முறை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் இருக்கின்ற புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் பஞ்சாயத்தில் கொடுத்து மரங்கள் வளருங்கள், வளருங்கள் என்று ஒரு புறம் பிரச்சாரம் செய்கிறார்கள். ஆனால் எங்கே மரம் வளர்க்கிறார்கள். மரம் வளர்ப்பதும் இல்லை, போதிய அளவுக்கு மேய்ப்புலமும் இல்லை. மாடுகள் எங்கே போய் மேய்வது? காடுகளில் போய் வயிரா மேய்ந்து விட்டு வரலாம் என்றால் காட்டையும் அழித்துக்கொண்டே வருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல, காங்கேயம் மாடுகளையும் முரரா எருமைகளையும் பொதுமக்களின் பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கி பஞ்சாயத்துகளுக்கு கொடுக்கிறார்கள். விலையும் அதிகமாக கொடுத்து வாங்குகிறார்கள். ஆனால் இதனுடைய பலன் என்ன என்று பார்க்கும்போது, நிச்சயமாக பொதுமக்களுக்கு இதனால் எந்தவிதமான பலனும் இல்லை என்பதை என்னை உறுதியாக சொல்ல முடியும். 600 என்று வாங்கினால் 800 என்று விலை போட்டுக்கொண்டு பஞ்சாயத்துக்

22nd March 1965]

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

களுக்கு கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எண்ணப்பொறுத்தவரையில், ஊராட்சி மன்றத்தில் ஒரு காங்கேயம் மாடு வாங்கிக் கொடுத்தது நின்று கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு நாள் ஒன்றுக்கு 6 ரூபாய் முதல் 10 ரூபாய் வரை செலவாகிறது. இந்த அளவுக்கு ஊராட்சி மன்றத்திற்கு நஷ்டம் தான் ஏற்படுகிறதே தவிர எந்தவிதமான பலனும் இல்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஏன் இவ்வாறு பொது மக்களின் பணத்தை பாழடிக்க வேண்டும் என்று தெரியவில்லை.....

கனம் திரு. வெ. ராமையா : அப்படியானால் அதை ஏன் இன்னும் சர்க்காருக்கு திருப்பிக் கொடுக்காமல் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்?...

புலவர் கா. கோவிந்தன் : பஞ்சாயத்துக்கு தேவையில்லை என்றால் அதை திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்றால், கலெக்டர் அவர்களிடம் ஒப்புதல் பெற்றபின் தான் கொடுக்க முடியும். நாங்கள் எங்கே போய் கொடுப்பது? அது ஊரெல்லாம் சென்று மேய்கிறது, ஆள்க் கண்டாலே போய் முட்டுகிறது? அதை யார் ஸ்டாஃபுக்கு அனுப்புவது? மந்திரிகள் ஸ்டாஃபுக்கு அனுப்புவது? எங்கே நாங்கள் அனுப்புவது?.... அது மட்டுமல்ல, பொலிக் காளைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்று கணக்கை கொடுக்கிறார்கள். கொடுக்கின்ற கணக்கெல்லாம் தப்பாக இருக்கிறது. கிராம வளர்ச்சித் தல நிர்வாகத் துறையினரால் கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற கணக்குகள் ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கிறது. ஒரே புத்தகத்தில் 42-வது பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கணக்குக்கும் 59-வது பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற கணக்குக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அதே புத்தகத்தில் 42-வது பக்கத்தில் வழங்கப்பட்ட பொலிக் காளைகள் கணக்கைப்பற்றி சொல்லும்போது, 1963-64-ல் 1,340 பொலிக் காளைகள் கொடுக்கப்பட்டதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று செம்மறி ஆடுகள் 13,289 என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதே புத்தகத்தில் 59-வது பக்கத்தில் வழங்கப்பட்ட பொலிக் காளைகள் 1961-62-ல் 884 என்றும் 1962-63-ல் 760 என்றும் 1963-64-ல் 958 என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று செம்மறி ஆடுகளைப்பற்றி சொல்லும்போது, 1961-62-ல் 3,874 என்றும், 1962-63-ல் 7,206 என்றும், 1963-64-ல் 8,040 என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மொத்தக் கணக்கைப் பார்க்கும் போது, அதே புத்தகத்தில் 42-வது பக்கத்தில் பொலிக்காளைகளில் 1963-64 முடிய 1,340 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள், ஆனால் 59-வது பக்கத்தில் மொத்தம் 2,602 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்று செம்மறி ஆடுகளின் கணக்கை எடுத்துக்கொண்டால், 42-வது பக்கத்தில் மொத்தம் 13,289 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் 59-வது பக்கத்தில் 19,120 என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் இந்த வித்தியாசம் ஏற்படுகிறது? இதற்கான காரணத்தை அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், விவசாயத் திற்காக இந்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ உதவி செய்து கொண்டு வருகிறது, விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பல வளங்களைப் பெருக்கி வருகிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். இவைகளை எல்லாம் செய்தும் என்ன பலன், நான் அடிக்கடி சொல்லி வந்திருப்பது போல், இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயம் வளரவேண்டும் என்றால் நிச்சயமாக இந்த நாட்டிலுள்ள குடியானவர்களின் மன வளம் பெருகியிருக்க வேண்டும். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? ஏதோ அருமையான உச்சவரம்பு சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்லலாம். உச்சவரம்புச் சட்டம் வந்த நேரத்தில், இது உச்சவரம்பு சட்டமா அல்லது, மிச்சவரம்புச் சட்டமா என்று கூட இதே மன்றத்தில் கேட்கப்பட்டது. எத்தனை பேர்களுக்கு இந்தச் சட்டம் வந்ததின் காரணமாக நிலம் கிடைத்திருக்கிறது? சர்க்காரால் கணக்கு தர முடியுமா? பெரிய பெரிய மிராசதார்கள் எல்லாம் தங்கள் நிலத்தை பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள். 1,500 வேலி நிலமுள்ள பெரிய மிராசதார்கள் எல்லாம் இருந்தார்கள். ஒரு வேலி என்பது 6½ ஏக்கர். இவ்வளவு ஏக்கர் நிலங்கள் எப்படி பங்கிப்பட்டு யார் யாருக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் அறிந்திருக்கிறதா? இதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் ஏதாவது கணக்கு கொடுத்திருக்கிறதா? திருடன் வரப்போகிறான், திருடன் வரப்போகிறான் என்று சொல்லிக் கொண்டு, திருடன் வந்து திருடிவிட்டு போன பின்னால்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்]

[22nd March 1965]

போலீஸ்காரன் போவது போல் உச்சவரம்புச் சட்டம் வரப்போகிறது, வரப் போகிறது என்று ஓயாமல் கூறிக்கொண்டு, இருந்ததையெல்லாம் யார் யாருக்கோ எப்படி எப்படியெல்லாமோ பங்கிட்ட பின்னால் ஒவ்வொருவருக்கும் 30 ஏக்கர் நிலம் தான் வைத்திருக்கலாம் என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால் இதனால் ஏதாவது பலன் ஏற்பட முடியுமா?

அது மட்டுமல்ல, உணவு தானியக்கொள்முதல் கொள்கையில், இந்த அரசுக்கு நிரந்தரமான ஒருக்கொள்கை கிடையாது. விவசாயி, தன்னுடைய நிலத்தில் விளைந்ததை, கடைவீதிக்குக் கொண்டு போய் தன்னிஷ்டம் போல் தைரியமாக நெல்லை விற்க முடியாது. என்ன விலைக்கு விற்கும் என்ற திடமான நம்பிக்கை அவனுக்கிருப்பதில்லை. நெல்லை விற்குல் தனக்கு உண்பதற்கு அரிசி கிடைக்கும் என்ற உறுதிப்பாடும் அவனுக்கில்லை. இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம்? உணவு பற்றுக்குறை ஏன் இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் உணரவேண்டும். இப்போது கொள்முதல் திட்டத்தை, அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வெவ்வேறான கொள்கையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் வேறுபாடு இருக்கிறது. எங்கள் மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் மையம் என்று சொல்லி மாமந்தூர் என்ற இடத்தில் நெல் கொள்முதல் செய்வதற்காக இடத்தை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பக்கத்தில் மூன்று மைல் தூரத்தில் இருக்கும் காஞ்சி புரத்துக்கு கோகாமல் 15 மைல் தூரத்தில் இருக்கும் செய்யாறிலிருந்து விவசாயி நெல் விற்பதற்காக வரவேண்டும். மூன்று மைல் தூரத்தில் கொண்டு போய் விற்பது கொண்டிருந்தவன் இப்போது 15 மைல் தூரத்திற்கு போகவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலையை இப்போது அரசாங்கம் ஏற்படுத்தியுள்ளது. எந்த மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும், நெல்லை கொள்முதல் செய்வதற்கான வசதியில் நடுமையமாக இருக்கின்ற இடத்தை தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஒவ்வொரு ஏரியாவுக்கும் பிரித்து பிரித்து ஏற்படுத்தினால் தான் விவசாயிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும். இப்போதுள்ள முறையில் விவசாயிகளுக்கு பல இடப்பாடுகள் இருக்கின்றன. இதை சர்க்காரால் உணர முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, சர்க்கார் இப்போது 75 கிலோவுக்கு 33 ரூபாய் 90 காசு கொடுக்கிறது. 75 கிலோ என்றால் 80 கிலோ கொடுக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் நெல் விளைகின்ற இடத்தின் பக்கத்தில் இதே அளவுக்கு 37 ரூபாய், 39 ரூபாய் என்று விற்கிறது, அப்படியிருக்கும் போது, அந்த இடத்தை விட்டு விட்டு எப்படி விவசாயி இங்கே கொண்டு வருவான்? எவ்வளவு தான் செக் போஸ்ட் இருந்தாலும் நெல் வேறிடங்களுக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறது? காரணம் விவசாயிக்கு போதுமான விலை கிடைப்பதாக இல்லை என்பது தான் தெரிகிறது. இதனை இடப்பாடுகளையும் ஏற்படுத்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். விவசாயிகளிடத்திலிருந்து நெல்லை வாங்குவதற்கு சரியான வழி முறைகளை கைக்கொள்ள வேண்டும். கேட்பால் ஏதோ புட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்லி விரிகிறார்கள். ஆனால் நிலைமை என்ன? போதுமான அளவுக்கு வியாபாரிகள் நெல் வாங்கவில்லை என்றால், அவர்களிடம் பணம் போதுமான அளவுக்கு இல்லை. புட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் வாங்கி வைப்பது என்றால், எங்கே எப்படி வாங்கி வைக்கிறார்கள், ஈரம் இல்லாமல், பதர் இல்லாமல் பார்த்து வாங்க வேண்டும். இப்போது என்ன நிலைமை? களத்திலிருந்து கால் மணி நேரத்திற்குள் வாங்கி விரிகிறார்கள். இதனால் பல குறைகள் ஏற்படுகின்றன, இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் உணர வேண்டும். கோடவுன் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அறுத்த நெல்லை, கலக்ஷன் செண்டருக்கு கொண்டு போக வசதியிருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் உடனடியாகவே வாங்கி வைத்து, கெட்டுப்போய் விடுகிறது. உலரவைத்து, பாதுகாத்து வைத்தால் நல்லதாக இருக்கும். ஆனால் அறுத்த அன்றே இப்போது வாங்கப்படுகிறது. சர்க்காரும் எந்த விதமான பக்குவமும் செய்வதில்லை. இதன் காரணமாக அரிசி மோசமாக இருக்கிறது. அந்த அரிசியை சாப்பிடுவதற்கு வேறு மனிதர்கள் தான் பிறக்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான நிலைகள் எல்லாம்

22nd March 1965] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. இந்த இடர்பாடுகளை எல்லாம் பேரக்குவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கூறி, என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Hon. the Minister for Food will speak tomorrow. After that, the Hon. the Minister for Home will reply to the discussion on the Demands moved by him today. Then, voting on those Demands will take place. Thereafter, the Demands scheduled to be taken up tomorrow will be taken up.

The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

7-10
p.m.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

163. Notification issued with Roc. No. 54356/64-F4, dated 21st October 1964 directing, under section 3 (2) (c) of the Madras Panchayats Act, 1958, the inclusion of area of Echangadu-non-panchayat village within the jurisdiction of the Virattikuppam Village Panchayat of Villupuram taluk, South Arcot district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

164. Notification issued with Roc. No. 375/64-F5, dated 5th July 1964 directing the alteration in jurisdiction of the Idaicode and Arumana Panchayats in Kanyakumari district. [Laid on the Table of the House under section 179 (4) of the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and other papers.

77. Notification issued with G.O. Ms. No. 2601, Health, dated 16th December 1964, (i) directing under sub-section (1) of section 36 of the Dentists Act, 1948 (Central Act XVI of 1948), the Madras Dental Council to maintain a register of dental hygienists and a register of dental mechanics; and (ii) amending the rules for the Madras Dental Council, published with the late Health Department Notification, dated the 24th July 1950, at pages 131 to 151 of the Rules Supplement to Part I-A of the Fort St. George Gazette, dated the 7th November 1950 under the powers conferred by section 55 of the Dentists Act, 1948 (Central Act XVI of 1948).